

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣ ΤΗΝ 7^{ην} ΠΑΜΑΖΑΝ 1274

9]21 Ἀπριλίου 1858.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ἄρθρον 1. Αἱ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ εὐρισκόμεναι γαῖαι διακρίνονται εἰς πέντε κατηγορίας·

α'.) Εἰς γαῖας ἰδιοκτητοῦ, *μούλκ*.

β'.) Εἰς γαῖας δημοσίας ἢ τιμαριωτικὰς, *μιρίνέ*.

γ'.) Εἰς γαῖας ἀφιερωμένας, μὴ ὑπαγομέναι εἰς μεταβίβασιν, (*biens de main morte*) *μεδχούφ*.

δ'.) Εἰς γαῖας ἀφθεύσεις εἰς κοινὴν χρῆσιν, *μετρονκέ* καὶ

ε'.) Εἰς γαῖας νεκρὰς, *μεβάτ*.

Ἄρθρον 2. Αἱ ἰδιόκτητοι γαῖαι (*μούλκ*) εἰσὶ τεσσάρων εἰδῶν·

α'.) Αἱ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ κώμασι κείμεναι γαῖαι, καθὼς καὶ αἱ πέριξ αὐτῶν εἰς περιφέρειαν μὴ ὑπερβαίνουσιν τὸ ἥμισυ στρέμμα θεωροῦνται ὡς συμπλήρωμα τῆς κατοικίας.

β'.) Αἱ γαῖαι, αἵτινες ἀποσπασθεῖσαι τῶν δημοσίων ἐδόθησαν εἰς τὴν πλήρη κυριότητά τινος, ὅπως τὰς νέμηται κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους, κατασταῖσαι οὕτω ἰδιόκτητοι, *μούλκ*.

γ'. Αἱ δεκατιζόμεναι γαῖαι, οὐχ ἰσχυρὸν, ἥτοι αἱ ἐν καιρῷ τῆς κατακτήσεως διανεμηθεῖσαι μεταξὺ τῶν πορθητῶν καὶ δοθείσαι εἰς αὐτούς.

δ'.) Αἱ φορολογούμεναι γαῖαι, *χαράτζιγέ*, ἥτοι αἱ κατὰ τὴν αἰτὴν ἐποχὴν ἀφθεύσαι εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐγκατοίκων μὴ μοι-
σχυλμάνων.

Τὸ ἐπὶ τῶν γαιῶν *χαράτζιον* (φόρος) εἶναι δύο εἰδῶν.

Τὸ ἐπὶ τῆς προσόδου λαμβανόμενον καὶ κλοούμενον χαράτζει μπουκασμέ, (φόρος ἀνάλογος) ὅστις ἀπὸ τοῦ δεκάτου δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ εἰσοδήματος, ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος τῆς γῆς, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ κτήματος λαμβανόμενος καὶ καλούμενος χαράτζει μπουδάζεφ, φόρος ὠρισμένος, ὅστις σύγκειται ἀπὸ πρῶτον προσδιωρισμένον καὶ εἰσπραττόμενον κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄρθρον 2. Αἱ γαῖαι μού.λκ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα (βακαμπέ) (1) ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τοῦ κυρίου αὐτῶν καὶ δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσι κληρονομικῶς ὡς τὰ κινητὰ πράγματα καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τὴν ἀφιέρωσιν, (βακούφ), τὴν ὑποθήκευσιν, τὴν δωρεάν, τὸ γειτονικὸν δικαίωμα κτλ. (2). Πᾶσα γῆ οὐχὺριέ (δεκατιζομένη) ἢ χα-ρατζιγέ, (φορολογουμένη), ἀποθανόντος τοῦ κυρίου ἀνευ κληρονόμων, ἐπανέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον (μπέιτ ἐλμᾶ.λ) καὶ γίνεται μιριγέ.

Ἐπειδὴ αἱ περὶ θρησκευτικῆς νομοθεσίας βίβλοι (κουτουμπι φικχιέ) πραγματεύονται περὶ τῶν διατάξεων τῶν διαπορευθῶν τὰ τέσσαρα εἶδη τῶν ιδιοκτητῶν γαιῶν, ὁ παρὼν κώδιξ δὲν θέλει πραγματευθῇ περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων.

Ἄρθρον 3. Δημόσιαι γαῖαι (μιριγέ) εἰσὶν ἄγροι, λειμῶνες, χειμᾶδια, θέρετρα, (χειμερινὰ καὶ θερινὰ βοσκαί), δάση καὶ παραπλήσια, τῶν ὁποίων ἡ ιδιοκτησία ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον.

Αἱ γαῖαι αὗται, ὧν ἡ κάρπωσις ἐχορηγεῖτο ἄλλοτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἐκμισθώσεως, ἀπεκτῶντο ἐν περιπτώσει πωλήσεως ἢ ὅταν ὁ κάτοχος αὐτῶν ἀπέθνησκεν ἄκληρος δι' ἀδείας καὶ παραχωρήσεως τῶν ιδιοκτητῶν τῶν τιμαρίων (3) καὶ ζιαμετίων (fiefs militaires), θεωρουμένων ὡς κυρίων τῆς γῆς (σαχιμπι-ἔρ), καὶ βραδύτερον δι' ἀδείας τῶν ἐκμισθωτῶν καὶ εἰσπρακτόρων αὐτῶν, μουλτεζήμ καὶ μουχασή.λ (4).

(1) Ἡ λέξις βακαμπέ εἶναι ὅρος τεχνικός, τοῦ ὁποῦ ἡ κυριολεκτικὴ σημασία εἶναι αὐχὴν, μεταχειριζομένη δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς ἐμφαίνει τὴν ιδιοκτησίαν. Κατὰ τὰς ἀνατολικὰς ἰδέας, τὸ νὰ ᾔῃαι τις κύριος τοῦ αὐχένος τινὸς σημαίνει κατὰ συνεκδοχὴν νὰ ᾔῃαι κύριος τοῦ ἀτόμου τοῦ καὶ ἐκ τούτου ὁ Σουλτάνος λαμβάνει τὸν τίτλον «Μαλλή βεκάμπ-ιλ-οὔμέμ», ἥτοι κύριος τῶν αὐχένων τῶν ἐθνῶν. Ἡ λέξις αὕτη ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀρχαῖον γαλλικὸν νομικὸν ὅρον «domaine éminent.»

(2) Γειτονικὸν δικαίωμα, Σουφᾶ, ὅρα τὸ περὶ τούτου ἐν τῇ σχετικῇ κεφαλαίῳ τοῦ προσηγηθέντος συγγράμματος τοῦ Τουρνάουφ.

(3) Τιμάρ περὶσσι κατὰ τὸν Κ. Belin σημαίνει φροντίζειν ἢ μεριμνᾶν περὶ προσώπου δυστυχοῦς ἢ ἀσθενοῦς, ὑπηρετεῖν αὐτὸ καὶ διατρέφειν ἢ λαμβάνει πρόνοιαν περὶ τῶν ὑποθέσεων του.

(4) Αἱ ἐκμισθώσεις αὗται, ἀρξάμεναι ἀπὸ τοῦ Ὁσμάν, ἦσαν κατ' ἀρχάς,

Ἄλλ' ἐσχάτως, καταργηθέντος τοῦ συστήματος τούτου, μεταβιβάζεται ἡ κατοχὴ τῶν τῇ ἀδείᾳ καὶ παραχωρήσει τοῦ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐφοδιάζονται δὲ οἱ κάτοχοι αὐτῶν μὲ ταπία, φέροντα ἄνωθι τὸν τουγρὰν (μονόγραμμα) τοῦ Σουλτάνου.

Γαποῦ εἶναι προπληρωμὴ (μουατζελέ), ἥτις γίνεται εἰς ἀνταλλογὴν τοῦ δικαιώματος τῆς κατοχῆς (1) (νομῆς), καὶ τὸ ὅποιον εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4. Αἱ ἀφιερωμέναι γαῖαι (μεβκούφ) εἰσὶ δύο εἰδῶν

α'. Αἱ πράγματι οὐσαι πρότερον ιδιόκτητοι γαῖαι, (μού.λκ), αἵτινες συμφώνως τῷ ἱερῷ νόμῳ ἔγειναν ἀφιερώματα (βακούφ).

Ἡ ιδιοκτησία καὶ τὰ ἐπὶ τῶν τοιούτων γαιῶν δικαιώματα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ ἀφιέρωμα (βακούφ), ὅπερ ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῶν πᾶν κυριότητος δικαίωμα ἐπομένως δὲ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ Νόμου (κακούφ) (2), ἀλλὰ διέπονται ἀπὸ τοὺς ὅρους, οὓς ἔθεσεν ὁ ἀφιερωτής. Ὁ παρὼν Κώδιξ δὲν θέλει λοιπὸν πραγματευθῇ περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἀφιερωμένων γαιῶν.

β'. Αἱ γαῖαι αἱ ἀποσπασθεῖσαι ἀπὸ γαίας δημοσίας καὶ γενόμεναι βακούφια (ἀφιερώματα) παρὰ τῶν Σουλτάνων ἢ δι' ἀδείας Σουλτανικῆς παρ' ἄλλων ἀτόμων. Ἐπειδὴ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἀφιερωμάτων συνίσταται εἰς τὸ ὅτι μέρος τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, οἷον δεκάτων καὶ ἄλλων φόρων τοῦ ἀποσπασθέντος τούτου μέρους τῶν δημοσίων γαιῶν καθιερώθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς σκοπὸν τινὰ (ἥτοι εἰς κοινωφελὲς κατὰσταμα, ὡς Τζαμίον, Ἐκπαιδευτήριον κλπ.), αἱ τοιούτου εἶδους ἀφιερωμέναι γαῖαι δὲν εἶναι ἀληθῆ βακούφια. Αἱ πλείσται τῶν ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ ἀληθῆ βακούφια. Αἱ πλείσται τῶν ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ ἀφιερωμένων γαιῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην. Ἡ ιδιοκτησία τῶν οὕτως εἰς σκοπὸν τινὰ καθιερωθεισῶν ἀφιερωμένων γαιῶν ἀνήκει ὡς ἡ τῶν καθαρῶς δημοσίων γαιῶν εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ αἱ γαῖαι μιριγέ, καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν αἱ κάτωθι διαγραφόμεναι διατάξεις μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι, καθὼς εἰς τὰς δημοσίας γαῖας τὰ ἐπὶ τῆς πωλήσεως καὶ κληρονομικῆς μετα-

πρόσκαιροι, κατόπιν ἰσόδιοι καὶ ἐπὶ τέλος κληρονομικαί διὰ τοῦ συστήματος τούτου τὸ Δημόσιον ἐν πολλὰς ἐπαρχίαις ἀπεξενώθη βαθμηδὸν τῶν προτέρων δικαιωμάτων του.

(1) Ὁ ὅρος κατοχὴ ἐν τῇ παρόντι νόμῳ σημαίνει τὴν νομὴν possession, κατοχὴ εἰς εὐρύτεραν σημασίαν.

(2) Διατάγματα τῶν Ἡγεμόνων καὶ νόμοι ἐκδιδόμενοι ὑπὸ τῶν Σουλτάνων.

εἰσάγει λαμβανόμενα δικαιώματα ὡς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἀδεσπότην γαιῶν (1) ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον (μειρί), οὕτω ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀφιερωμένων γαιῶν ἀνήκουσι ταῦτα εἰς τὸ ταμεῖον τῶν βακουφίων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, αἱ ἀφορῶσι τὰς δημοσίας γαίας (μειρί), αἵτινες θέλουσιν ἐκτεθῆ κατωθί, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς τοιούτου εἴδους ἀφιερωμένας γαίας, βακούφ. Ὅσακις ὁ Νόμος οὗτος ἀναφέρει τὴν λέξιν (μεκουφέ) «ἀφιερωμέναι γαῖαι», ἐννοεῖ τὰς τοιαύτας εἰς σκοπὸν τινὰ καθιερωθείσας ἀφιερωμένας γαίας.

Μεταξὺ τῶν βακουφίων τούτων ὑπάρχουσι καὶ δύο ἕτερα εἶδη α') ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν ἡ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κυριότης καθὼς καὶ τὰ δέκατα καὶ οἱ φόροι αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον καὶ μόνον τὰ κατοχικὰ δικαιώματα καὶ ἡ ἐπικαρπία καθιερώθησαν εἰς σκοπὸν τινὰ καὶ β') ἐκεῖνα ἐφ' ὧν ἡ κυριότης τοῦ ἐδάφους ἔμεινεν εἰς τὸ Δημόσιον, τὰ δὲ κατοχικὰ δικαιώματα ἡ ἐπικαρπία μετὰ τῶν δεκάτων καὶ φόρων καθιερώθησαν εἰς ὠρισμένον σκοπὸν. Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀφιερωμένων γαιῶν δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ Νόμου (καρὸν), αἱ ἀφορῶσαι τὴν διὰ πωλήσεως ἢ κληρονομίας μεταβίβασιν τῆς κυριότητος. Αἱ γαῖαι αὗται καλλιεργοῦνται καὶ καθίστανται προσδοφῆροι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν βακουφίων εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' ἐκμισθώσεως.

Τὰ δὲ προκύπτοντα ὀφέλη ἐξοδεύονται εἰς αἱ χρήσεις διαγράφουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἀφιερώματος.

Ἄρθρον 5. Αἱ εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφειθεῖσαι γαῖαι εἰσι δύο εἰδῶν α'. Αἱ διὰ γενικὴν χρῆσιν ἀφειθεῖσαι, ὡς δημόσιοι ὁδοί.

β'. Αἱ ἀφειθεῖσαι εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ὁλομελείας τῶν κατοίκων ἐνὸς ἢ πολλῶν χωρίων καὶ κωμῶν καὶ τοιαῦτα εἰσιν αἱ βεσκαί.

Ἄρθρον 6. Γαῖαι νεκρά λέγονται αἱ ἀκατοίκητοι γαῖαι, αἱ μὴ διατελοῦσαι ὑπὸ τὴν κατοχὴν οὐδενὸς καὶ μὴ ἀφειθεῖσαι εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων. Εἰσι δὲ τοιοῦτον μεμακρυσμένοι τῶν χωρίων καὶ κωμῶν, ὥστε ἡ φωνὴ μεγαλοφώνου τινὸς νὰ μὴ ἀκούηται ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν κατοικουμένων τόπων, ἤτοι ἀπέχουσαι τῶν κατοικημένων τόπων ἐν καὶ ἡμισυ μίλιον ἢ ἡμισείας ὥρας ἀπόστασιν.

Ἄρθρον 7. Ὁ παρὼν Κώδιξ διηρέθη εἰς τρία τμήματα.

Τὸ πρῶτον τμήμα πραγματεύεται περὶ τῶν δημοσίων γαιῶν ἐραζιῦ-μειριγὲ βὲ μεδκουφέτ ἄρθ. 8—90. Τὸ δὲ δεύτερον περὶ τῶν

(1) Γαλλιστὶ terres vacantes, ἤτοι αἱ γαῖαι τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος ἀπέθανεν ἄκληρος. Ὅρα τὸ περὶ ἀδεσπότην γαιῶν κεφάλαιον τοῦ παρόντος Νόμου.

ἐγκαταλειμμένων ἐραζιῦ-μειρονκὲ βὲ μεδάτ ἄρθ. 91—105 καὶ νεκρῶν γαιῶν καθὼς καὶ περὶ τῶν κοινῶν ὁρέων καὶ τὸ τρίτον περὶ δικηφόρων εἰδῶν ἰδιοκτησιῶν μὴ ἀναγομένων εἰς τὰς προηγουμένας κατηγορίας ἄρθ. 106—132.

Τὸ πρῶτον τμήμα περιλαμβάνει τέσσαρα κεφάλαια.

Κεφάλαιον Πρῶτον. Περὶ Κατοχῆς (τεσαρούφ).

» Δεύτερον. » Μεταβιβάσεως (φιδάρ).

» Τρίτον. » Κληρονομίας (ιρτιγιά).

» Τέταρτον. » Ἀδεσπότην γαιῶν (μουχλουλάτ) (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΚΤΗΣΕΩΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΑΙΩΝ (ΤΕΣΑΡΟΥΦ.)

Ἄρθρον 8. Τὸ σύνολον τῶν γαιῶν χωρίου ἢ κοινότητος δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ συλλήβδην εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν κατοίκων ἢ εἰς ἓν ἢ δύο ἄτομα, ἐκλεθέντα μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλὰ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον κάτοικον καὶ χωρηγοῦνται αὐτοῖς ἐπὶ τούτῳ ταπία, ἐξ ὧν ἀποδείκνυται ἡ κατοχὴ τῶν (2).

Ἄρθρον 9. Εἰς τὰς καλλιεργησίμους δημοσίας γαίας (μειριγὲ) σπείρονται παντὸς εἴδους σπαργά, οἶον σῖτος, κριθή, ὀρύζιον, κόκκοι βαφῆς κλπ. Παραχωροῦνται δὲ δι' ἐκμισθώσεως ἢ χρησιδανείου διὰ νὰ σπαργῶσι καὶ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων νομίμου κωλύματος, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ περὶ ἀδεσπότην γαιῶν (μουχλουλάτ) κεφάλαιον, δὲν ἀφίενται ἀργαί, ἤτοι χέρσοι καὶ ἀκαλλιεργητοί.

Ἄρθρον 10. Οἱ λειμῶνες (τσαῖρ), τῶν ὁποίων τὸ χόρτον ἐθερίζετο ἀνέκαθεν καὶ ἐλαμβάνετο δέκατον, ἀφομοιοῦνται πρὸς τὰς καλλιεργημένας γαίας καὶ κατέχονται διὰ ταπίου τὸ δὲ παραγόμενον ἐξ αὐτῶν χόρτον καρποῦται μόνον ὁ κάτοχος αὐτῶν, ὅστις δύναται νὰ

(1) Αἱ ἀφειθεῖσαι ἄνευ κληρονομίαν.

(2) Ἡ ψιλὴ κυριότης ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ὁ δὲ κάτοχος καρποῦται αὐτὰ καὶ διαθέτει κατὰ βούλησιν ἀρκεῖ νὰ πληρῶνῃ τὸν συμφωνηθέντα κανόνα τὸ διάταγμα τοῦ τεσαρούφ, ἔχει μὲν γὰρ ὁμοιότητα πρὸς τὴν ἐμφύτευσιν καὶ τὴν ἐκπύρνευσιν τοῦ Ρωμ. Δικαίου.

παγορεύσει εἰς ἄλλους τὸ νὰ ὠφελῶνται ἐκ τούτου. Οἱ τοιοῦτοι λειμῶνες δύνανται νὰ ἀρτοποιηθῶσι καὶ νὰ καλλιεργηθῶσι τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 11. Ὁ διὰ ταπίου κατέχων ἀγρὸν δικαιούται μόνος νὰ ὠφελῇ ἐκ τοῦ χόρτου τοῦ καλουμένου *κιλιμπά*, ὅπερ φύεται ὅταν ἐξ ἀνάγκης ὁ ἀγρὸς κρατεῖται ἀκαλλιέργητος πρὸς ἀνάπαυσιν (1)· ἐπομένως δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ἄλλους τοῦ νὰ εἰσάγωσιν ἐν αὐτῷ πρὸς νομὴν τὰ ζῶά των.

Ἄρθρον 12. Ὁ κάτοχος γαιῶν δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ τὸ χῶμα αὐτῶν εἰς κατασκευὴν πλίνθων καὶ κεράμων ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου. Ἄν δὲ κατασκευάσῃ, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου τὸ ἀντίτιμον τοῦ χρώματος κατὰ τὴν ἐπιτόπιον ἀξίαν, εἴτε ἀφιερωμένοι ὧσιν αἱ γαῖαι, εἴτε Δημοσίοι.

Ἄρθρον 13. Ὁ διὰ (ταπίου) κάτοχος γαιῶν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νὰ διέλθῃ ἄλλος δι' αὐτῶν ἄνευ δικαιώματος. Ἄν ὅμως ὁ τελευταῖος ἔχῃ ἐκπαλαὶ δικαίωμα διόδου, δὲν δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

Ἄρθρον 14. Οὐδεὶς ἄνευ ἀδείας ἢ συμπράξεως τοῦ νομίμου κατόχου δύναται νὰ διορύξῃ χάνδακας, ἢ νὰ κάμῃ ἀλώνιον, ἢ νὰ λάβῃ κατοχὴν δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου ἐπὶ τῶν παρ' ἄλλου κατεχομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 15. Ἐὰν οἱ ἐξ ἀδιαιρέτου κοινοὶ κάτοχοι γαιῶν δεκτικῶν διανομῆς, ἢ τις ἐξ αὐτῶν, ζητήσωσι τὴν διανομὴν τοῦ κοινοῦ κτήματος, τὸ εἰς ἕκαστον ἀνήκον μερίδιον ὀρίζεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κοινωνῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, εἴτε διὰ κλήρου, εἴτε διὰ ἄλλων νομίμων μέσων, λαμβανόμενης ὑπ' ὅψιν τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀνωτέρας, κατωτέρας ἢ μεσαίας ποιότητος.

Ἄν δὲ δὲν εἶναι ἐπιδεκτικαὶ διανομῆς θέλουσιν ἐξακολουθεῖν νὰ κατέχωνται κοινῶς καὶ ἐξ ἀδιαιρέτου ὡς πρότερον, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀλληλοδιαδόχου κατοχῆς αὐτῶν μεταξὺ τῶν συγκοινωνῶν.

Ἄρθρον 16. Ἀφοῦ αἱ γαῖαι διανεμηθῶσι κατὰ τὸν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον τρόπον, καὶ ἕκαστος τῶν συνεταίρων προσδιορίσῃ ὅρια καὶ λάβῃ ἰδίαν κατοχὴν τῆς μερίδος του, δὲν δύνανται τινες ἐξ αὐτῶν νὰ ζητήσωσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς γενομένης διανομῆς καὶ ἐκτέλεσιν νέας.

Ἄρθρον 17. Δὲν δύναται νὰ γίνῃ διανομὴ γαιῶν ἄνευ τῆς ἀδείας

(1) Ἦτοι ἔνα μὲν ἐξασθενισθῇ τὸ χωράριον δι' ἀδικόπου καλλιέργειας καὶ σπορᾶς.

καὶ συμπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου καὶ τῆς παρουσίας τῶν κατόχων ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν τῶν νομίμων πληρεξουσίων των· πᾶσα τυχὸν γενομένη τοιαύτη διανομὴ εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 18. Ἄν οἱ κοινωνοὶ ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν ὧσιν ἀνήλικες, τοῦ ἐνὸς εἴτε τοῦ ἐτέρου φύλου, αἱ καθ' α' διαλαμβάνει τὸ 15 ἄρθρον ἐπιδεκτικαὶ διανομῆς γαῖαι διανέμονται διὰ τῶν κηδεμένων των.

Αἱ γαῖαι τῶν φρενοβλαβῶν καὶ παρηλίκων (*παλιμπαιδῶν*) διανέμονται ὁμοίως διὰ τῶν κηδεμένων αὐτῶν.

Ἄρθρον 19. Ὁ διὰ ταπίου ἀποκλειστικῶς κάτοχος τόπων δασῶν ἢ πρηνῶνος δύναται νὰ κόψῃ τὰ δένδρα καὶ σχηματίσῃ ἀγρούς πρὸς καλλιέργειαν· ἐὰν δάσῃ τοιαῦτα κατέχωνται κοινῶς ὑπὸ πολλῶν, δὲν δύναται εἰς ἐξ αὐτῶν νὰ κόψῃ τὰ δάσῃ ὅλα ἢ ἐν μέρει καὶ νὰ τὰ μεταποιήσῃ εἰς ἀγρὸν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῶν συγκοινωνῶν. Ἄν δὲ πράξῃ τοῦτο, οἱ λοιποὶ μόνον θέλουσιν εἶσθαι συγκοινωνοὶ τοῦ παρ' ἐκείνου ἀπογυμνωθέντος καὶ καλλιεργηθέντος μέρους.

Ἄρθρον 20. Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων νομίμου κώλυματος, δικαστικῶς ἀποδεδειγμένου, ἢ τοι ἀνηλικιότητος, φρενοβλαβείας, βίας καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους, πᾶσα ἀγωγὴ, ἀφορῶσα γαίας κατεχομένης ἐπὶ δέκα ἔτη διὰ ταπίου καὶ ἄνευ διαταράξεως παραγράφεται. Αἱ τοιαῦται ἀγωγαὶ γίνονται δεκταὶ ἐντὸς δέκα ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξέλιπε τὸ νομίμον κώλυμα. Μετὰ παρέλευσιν τοῦ χρόνου τούτου παραγράφονται.

Ἄν ὅμως ὁ ἐναγόμενος ἀναγνώρισῃ καὶ ὁμολογήσῃ ὅτι αὐθαιρέτως κατέλαβε καὶ ἐκαλλιέργησε τὰς παρ' αὐτοῦ κατεχομένας γαίας, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν οὔτε ἡ παρέλευσις τοῦ εἰρημένου χρόνου, οὔτε ἡ κατοχὴ, ἀλλ' αἱ γαῖαι ἐπιστρέφονται τῷ κυρίῳ αὐτῶν.

Ἄρθρον 21. Ἀφοῦ αἱ ἀδίκως ἢ αὐθαιρέτως καταληφθεῖσαι καὶ καλλιεργηθεῖσαι γαῖαι, ἐφ' ὧν εἰσπράττοντο κατ' ἔτος τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους νενομισμένα δικαιώματα, ἐκδικασθῶσι καὶ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὸν νομίμον κύριον καὶ διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς καταληφθῶσι παρ' αὐτοῦ, δὲν ἔχει πλέον τὸ δικαίωμα οὔτε οὗτος, οὔτε ἡ Ἀρχὴ ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἀδίκως ἢ αὐθαιρέτως καταλαβόντος αὐτὰς ἀποζημιώσιν λόγῳ ἐλαττώσεως τῆς ἀξίας τῆς γῆς ἢ λόγῳ μισθώματος.

Εἰς τὰς αὐτάς διατάξεις ὑπάγονται αἱ γαῖαι τῶν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν καὶ παρηλίκων.

Ἄρθρον 22. Ἀποδοθειῶν τῶν παρανόμως ἢ αὐθαιρέτως καταληφθειῶν γαιῶν, ὁ διεκδικήσας αὐτάς καὶ δικαιωθείς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀντιδι-

κουτου σπαρέντων και φυτευθέντων σπαρτών και ἄλλων χορταρικών οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τὰ καταλάβῃ αὐτός.

Ἀρθρον 23. Ὁ μισθώσας ἢ εἰς χρησιδάνειον λαβὼν παρὰ τοῦ νομίμου κατόχου γαίης δὲν δύναται λόγῳ τῆς μακρᾶς ἐγκαταστάσεως ἐπ' αὐτῶν νὰ ἀποκτήσῃ οὐδὲν κατοχῆς δικαίωμα, ἐνῶ δηλοῦται ὅτι τὰς ἐνοικίασεν ἢ τὰς ἐδανείσθῃ· ἐπομένως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις καιροῦ, ἀλλὰ πάντοτε δύναται ὁ κύριος αὐτῶν νὰ τὰς παραλάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν του ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κρατοῦντος αὐτάς.

Ἀρθρον 24. Ἐκτὸς τῶν χειμαδίων και θερέτρων τῶν ἐξιδιασμένων εἰς τὴν χρῆσιν τῶ κατοίκων ἐνὸς ἢ πολλῶν χωρίων, οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν και τῶν τόπων, οἵτινες ἀνέκαθεν εἶχον χρησιμεύσει δυνάμει ἰδιωτικοῦ τίτλου ὡς παραχειμάδια ἢ ἐκρινι βοσκῇ, ἢ τῶν γαιῶν αἵτινες διὰ ταπίου κατέχονται εἴτε παρὰ τινος χωριστὰ εἴτε παρὰ πολλῶν κοινῶς· ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμόζονται πληρέστατα αἱ κάτωθι διαγραφησόμεναι διατάξεις.

Λαμβάνονται δὲ παρὰ τῶν κατόχων κυρίων τῶν δύο τούτων εἰδῶν, τῶν χειμαδίων και θερέτρων, ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητος τῆς γῆς, δικαίωμα χειμαδίου και θερέτρου.

Ἀρθρον 25. Οὐδεὶς δύναται νὰ φυτεύσῃ κλήματα και ἄλλα καρποφόρα δένδρα εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ κατεχόμενας γαίης και νὰ σχηματίσῃ ἄμπελον ἢ κήπον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου· ἐν περιπτώσει ἐναντία, τὸ Δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ν' ἀφαιρέσῃ τὰ δένδρα ταῦτα. Ἄν δὲ παρέλθῃ ὁ χρόνος οὗτος και τὰ δένδρα φθάσωσιν εἰς ἀκμὴν καρποφορίας, πρέπει νὰ ἀφαιρῶσιν εἰς τὴν εὐρίσκονται κατ' ἄστυ. Ἀλλὰ τότεν τὰ ἄνευ ἀδείας φυτευθέντα και τὰ ὁποῖα ὑπερέβησαν τὰ τρία ἔτη, καθὼς και τὰ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου φυτευθέντα καρποφόρα δένδρα δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' εἰσὶ κτῆμα τοῦ κατόχου αὐτῆς και λαμβάνεται ἐνιαυσίως δέκατον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν. Διὰ δὲ τὸ ἔδαφος τῶν τοιούτων ἀμπελῶν και κήπων δὲν εἰσπράττεται (μουκατάς) (φόρος κατ' ἀποκοπὴν), ἐπειδὴ λαμβάνεται δέκατον ἐκ τῶν προσόδων τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων.

Ἀρθρον 26. Ὅστις ἤθελεν ἐγκεντρίσει, φυτεύσει και δενδροκομήσει τὰ αὐτομάτως βλαστήσαντα δένδρα ἐν ταῖς παρ' αὐτοῦ κατεχομέναις γαίαις, εἴτε κοινῶς μετ' ἄλλων εἴτε ἀτομικῶς, καθίσταται ἰδιοκτήτης αὐτῶν και μήτε ὁ κοινωνός του μήτε ἡ ἀρχὴ δύναται νὰ μεθεξῶσιν αὐτῶν, ἀλλὰ λαμβάνεται τὸ νόμιμον δέκατον ἐτησίως ἐπὶ τῶν προσόδων.

Ἀρθρον 27. Οὐδεὶς δύναται ἐγκεντρίζων ἢ καλλιεργῶν ἄνευ ἀδείας τοῦ κατόχου τοῦ ἐδάφους· τὰ αὐτομάτως βλαστήσαντα εἰς αὐτὸ δένδρα νὰ κατασταθῇ κύριος αὐτῶν. Ὁ ἰδιοκτήτης τῶν αὐτοφυῶν δένδρων δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν τυχὸν ἀποπειραθέντα νὰ πράξῃ τοῦτο. Ἄν ὅμως φθᾷς ἐνεκέντρωσεν αὐτά, ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν ἔχει τὸ δικαίωμα διὰ τῆς ἀρχῆς νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκκοπὴν τῶν δένδρων ἀπὸ τοῦ μέρους ἐφ' οὗ ἐνεκέντρώθησαν.

Ἀρθρον 28. Ἐν γένει τὰ δένδρα τὰ βλαστήσαντα αὐτομάτως ἐπὶ δημοσίων γαιῶν (μυριγῆ) καρποφόρα τε και μὴ, ὅσον δρύς, καστανεῖαι, πεῦκαι, βάλανοι και λοιπὰ τοιαῦτα παρακολουθοῦν τὴν γῆν, ἡ δὲ ἐπικαρπία των ἀνήκει τῷ κατόχῳ τῆς γῆς. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῶν καρποφόρων δένδρων πληρόνεται δέκατον εἰς τὸ δημόσιον (μυρί), τὰ δὲ αὐτοφυῆ δένδρα δὲν δύναται νὰ ἐκκοπῶσιν ἢ νὰ ἐξορυθῶσι μήτε ἀπὸ τὸν κάτοχον αὐτῶν, μήτε ἀπὸ ξένον. Ὅστις δὲ πράξει τοῦτο, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν δένδρων πρὸ τῆς ἐκκοπῆς ἢ ἐξορύξεως των.

Ἀρθρον 29. Ὅστις φυτεύσει τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς δένδρα μὴ καρποφόρα ἐν ταῖς παρ' αὐτοῦ κατεχομέναις γαίαις και σχηματίσει δάσος καθίσταται ἰδιοκτήτης αὐτῶν και αὐτὸς μόνος ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκκοπῆς και ἐξορύξεως. Ἄν ἄλλος δὲ τις ὑλοτομήσῃ ἐκ τούτων, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ ἡ ἀξία τῶν δένδρων πρὸ τῆς ἐκκοπῆς των. Προσδιορίζεται δὲ και λαμβάνεται ἐπὶ τῶν τοιούτων δασῶν μίσθωμα γῆς (ιτζαρέι-ζερν), ἀντιστοιχοῦν τῷ δεκάτῳ ἀναλόγως τῆς μᾶλλον ἢ ἥττον ἀξίας τῆς θέσεως των.

Ἀρθρον 30. Ἐκτὸς τῶν ἐπὶ τῶν ἐρέων (μουμπά) δασῶν και τῶν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων χωρίων ὠρισμένων τοιούτων, τὰ δάση τῶν ὁποίων τὰ δένδρα εἰσὶν αὐτοφυῆ, ἡ δὲ κατοχὴ και τὸ δικαίωμα τῆς ξυλεύσεως ἀνήκουσιν εἰς τινα, εἴτε προπατορικῶς, εἴτε συνεπεῖα παρχωρήσεως ἄλλου, κατέχονται διὰ ταπίου και μόνον ὁ κάτοχος αὐτῶν δύναται νὰ κόψῃ δένδρα. Ἄν δὲ τρίτος τις ἀποπειραθῇ νὰ κόψῃ, ὁ κάτοχος δύναται διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου νὰ τὸν ἐμποδίσῃ· ἂν δὲ φθᾷς κόψῃ δένδρα, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ δημόσιον ἢ πρὸ τῆς ἐκκοπῆς των ἀξία. Εἰσπράττεται δὲ διὰ τὸ ἔδαφος τῶν δασῶν τούτων παρὰ τοῦ δημοσίου ἐνοίκιον γῆς ἀντὶ δεκάτου.

Τὰ τοιαῦτα δάση ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν γαιῶν (μυριγῆ).

Ἀρθρον 31. Δὲν δύναται νὰ ἀνεγερθῇ νέα οἰκοδομὴ ἐπὶ δημοσίων γαιῶν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου. Ἄν δὲ ἀνεγερθῇ τοιαύτη, τὸ δημόσιον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατεδάφισιν τῆς

Ἄρθρον 32. Ὁ κάτοχος δημοσίων γαιῶν δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν, ἀνάγκης τυχούσης, τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου οἰκοδομήματα ἀγροκηπίου, μύλους, μάνδρας, σταύλους, ἀποθήκας καὶ ἀχυρῶνας ἐπὶ πληρωμῇ ἐνοικίου γῆς ἀντὶ δεκάτου, εἰσπραττομένου διὰ τὸ ἐδάφος τῶν ἀναλόγως τῆς ἀξίας καὶ τοῦ εὐπολήπτου τῆς θέσεως.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀνεγερθῶσι νέα οἰκοδομαὶ καὶ σχηματισθῇ συνοικία ἢ χωρίον ἐπὶ γαιῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἔχνος οἰκοδομῆς, ἀπαιτεῖται ἀφεύκτως αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, μὴ ἀρκούσης μόνης τῆς ἀδείας τῆς ὑποδεστέρας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 33. Ἐπὶ τῶν διὰ ταπίου κατεχομένων γαιῶν δὲν δύναται νὰ ἐνταφιασθῇ νεκρὸς, μήτε παρὰ τοῦ κατόχου αὐτῶν, μήτε παρ' ἄλλου. Ἄν δὲ πράξῃ τις τοῦτο, ἐν περιπτώσει μὲν καθ' ἣν τὸ σῶμα δὲν διελύθη εἰσέτι, ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἐνεργεῖ τὴν ἀλλαγὴν μετακόμισίν του. Ἄν δὲ διελύθῃ ἱσοπεδοῦται ἡ καλύπτουσα αὐτὸ γῆ.

Ἄρθρον 34. Οἱ τόποι οἱ ἀποσπασθέντες ἀπὸ δημοσίου γαίης (μυριγῆ) καὶ οἵτινες, μετασχηματισθέντες εἰς ἀλώνια, κατέχονται διὰ ταπίου παρ' ἐνὸς ἀποκλειστικῶς ἢ παρὰ πολλῶν ἐταιρικῶς, ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν γαιῶν. Εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν κατατάσσονται καὶ τὰ ἀλώνια ἁλματος, τὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ δημοσίου γαίης. Διὰ δὲ τοὺς τοιούτους ἀλωνοτόπους λαμβάνεται ἐτησίως ἔγγειος φόρος (μουκατεδὶ-ζεμίλ) κατ' ἀποκοπὴν ἀντὶ δεκάτου.

Ἄρθρον 35. 1) Ἄν ἐπὶ τῶν νομίμως παρὰ τινος κατεχομένων γαιῶν οἰκοδομήσῃ τρίτος τις αὐθαιρέτως οἰκοδομήματα ἢ φυτεύσῃ κλήματα ἢ δένδρα, ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ διὰ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τὴν κατεδάφισιν καὶ ἐξόρυξιν τῶν οἰκοδομῶν, κλημάτων καὶ δένδρων.

2) Ἄν εἰς τῶν συγκοινωνῶν ἐγείρῃ οἰκοδομὰς ἢ φυτεύσῃ δένδρα ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ἐταιρικῶς κατεχομένων γαιῶν, ἄνευ ἀδείας τῶν λοιπῶν συγκοινωνῶν, ἐνεργοῦνται τὰ ἄνωθι ὡς πρὸς τὴν μερίδα τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸν τελευταῖον.

3) Ἄν ὅμως τις δυνάμει ἐγκύρων τίτλων καὶ δι' ἐνὸς τῶν πρὸς ἀπόκτησιν τῆς κατοχῆς μέσων, (ἥτοι συνεπείᾳ ἀγορᾶς παρ' ἄλλου ἀτόμου, ἢ τοῦ δημοσίου νομίσαντος ὅτι εἶναι ἀδέσποτος γῆ, ἢ διὰ κληρονομικῆς μεταβιβάσεως ἀπὸ πατρὸς ἢ μητρὸς), κατασκευάσῃ οἰκοδομὰς ἢ φυτεύσῃ δένδρα ἐπὶ τοιούτων γαιῶν, ἀναφανῇ δὲ μετὰ ταῦτα ἄλλος τις, ἔχων δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνων τῶν οἰκοδομῶν καὶ δένδρων καὶ ἀποδειχθῇ τὸ δικαίωμα τῆς κυριότη-

τὸς του, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνεργοῦνται τὰ ἐξῆς, ἥτοι ἂν μὲν ἢ μετὰ τὴν κατεδάφισιν καὶ ἐξόρυξιν ἀξία τῶν οἰκοδομῶν καὶ δένδρων ἤθελεν εἶσθαι ἀνωτέρα τῆς ἀξίας τοῦ ὑπ' αὐτὰ ἐδάφους, πληρόνεται ἡ ἀληθὲς ἀξία εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὰ δικαιώματά του, αἱ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουσαι οἰκοδομαὶ καὶ τὰ δένδρα μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἰδιοκτήτου των. Ἄν ὅμως ἡ ἀξία τοῦ τόπου ὑπερβαίῃ τὴν τῶν οἰκοδομῶν καὶ δένδρων, πληρόνεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν δένδρων καὶ οἰκοδομῶν τούτων ἡ ἀξία, τὴν ὁποίαν ἤθελον ἔχει ἐν περιπτώσει ἐξορύξεως καὶ κατεδαφίσεως, καὶ δίδονται ταῦτα εἰς τὸ ἄτομον, (τὸ ἀποδείξαν τὰ ἐπὶ τοῦ τόπου ἐκείνου δικαιώματά του).

4) Ἄν δὲ εἰς ἓν μέρος γαιῶν, κοινῶς κατεχομένων, ἀνεγείρῃ ὁ εἰς τῶν κοινωνῶν οἰκοδομὰς ἢ φυτεύσῃ δένδρα ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐτέρου κοινωνοῦ, αἱ γαῖαι αὗται διανέμονται κατὰ τὸν ἐν τῷ 15 ἄρθρῳ διαγραφόμενον τρόπον. Καὶ ἂν ὁ τόπος ἐφ' οὗ κεῖνται αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ δένδρα πέσῃ εἰς τὴν μερίδα τοῦ κοινωνοῦ, ἐνεργοῦνται καὶ ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει τὰ ἄνωθι § 2 διαγραφόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ (ΦΙΡΑΓ) ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΑΙΩΝ (ΜΙΡΙΓΕ).

Ἄρθρον 36. Ὁ δυνάμει ταπίου κάτοχος γαιῶν δύναται νὰ παραχωρήσῃ αὐτὰς εἰς ὃν τινα θελήσῃ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, εἴτε δωρεάν, εἴτε ἀντὶ τοῦ συνομολογηθέντος μεταξὺ τῶν μερῶν τιμήματος. Ἐν γένει δὲ εἶναι ἄκυρος πᾶσα μεταβιβάσις δημοσίων γαιῶν ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ συμπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου. Ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως ἡ τοιαύτη ἀδεία πρὸς ἀπόκτησιν κατοχῆς. Ἄν ὁ λαβὼν τὸ κτῆμα ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ γράμην ἀδεία, ὁ παραχωρητὴς δύναται νὰ τὰς κατέχῃ ὡς καὶ πρότερον, (ἥτοι πρὸ τῆς παραχωρήσεως). Ἄν δὲ ὁ παραχωρητὴς ἀποθάνῃ, ἡ κυριότης αὐτῶν μεταβαίνει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα κληρονομίας, καθὼς θέλομεν ἀναφέρει κατωθι. Ἐν ἐλλείψει δὲ κληρονό-

μων, αἱ γαῖαι αὗται καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου (1)· ὁ δὲ πρὸς ὃν παρεχωρήθησαν λαμβάνει τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν τίμημα ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ παραχωρητοῦ. Πρὸς ἀνταλλαγὴν γαιῶν ἀπαιτεῖται ὁμοίως ἡ ἀδεία τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου.

Εἰς τὰς παρὰ τοῦ κατόχου γαιῶν τοιούτων τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου γενομένης παραχωρήσεις, ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ ἐκδοχὺς ἢ ὁ ἐπίτροπός του δεχθῇ τὴν παραχώρησιν.

Ἄρθρον 37. Ἐπὶ μεταβιβάσεως δι' ἀγορᾶς ἢ δι' ἄλλου μέσου δημοσίων γαιῶν, ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀδεία τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ὥστε ἐάν τις, ἀφοῦ μεταβιβάσῃ τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς εἰς ἄλλον τὰς γαίας του, ἀποθάνῃ πρὶν ὃ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις λάβῃ τὸ ταπίον, ἡ παραχώρησις εἶναι ἐγκυρὸς καὶ αἱ γαῖαι ἐκεῖναι δὲν καθίστανται ἀδέσποτοι.

Ἄρθρον 38. Ὁ παραχωρήσας δωρεὰν τὰς γαίας του, ἢ μὴ ὀρίσας τίμημα ἐν ἀγοραπωλησίᾳ δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τοιοῦτον μῆτε αὐτὸς μῆτε μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ κληρονόμοι του.

Ἄν ὅμως ἡ μεταβίβασις ἐγένετο τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἀντὶ ὠρισμένου τιμήματος καὶ ὁ ἀγοραστὴς δὲν πληρώσῃ τὸ ὀρισθὲν ἀντίτιμον, ὁ πωλητὴς ἢ μετὰ τὸν θάνατόν του οἱ ἄμεσοι κληρονόμοι του δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν γαιῶν παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἢ αὐτοῦ θανόντος, παρὰ τῶν ἁμέσων κληρονόμων των καὶ νὰ καθέξωσιν αὐτάς. Ἄν ὅμως δοθῇ τὸ τίμημα δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ διεκδικήσωσιν αὐτάς.

Ἄρθρον 39. Ἀφοῦ μεταβιβάσῃ τις δι' ὀριστικῆς καὶ ἐγκύρου πράξεως τὰς γαίας του τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς εἴτε δωρεὰν εἴτε ἀντὶ ὠρισμένου τιμήματος, δὲν δύναται πλέον νὰ ἀνακαλέτῃ τὴν μεταβίβασιν.

Ἄρθρον 40. Ἄν, ἀφοῦ πωλήσῃ τις τὰς γαίας του εἰς ἄλλον τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς, τὰς πωλήσῃ ἐκ δευτέρου καὶ εἰς ἕτερον ἄτομον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ, ἡ δευτέρα πρᾶξις δὲν εἶναι ἐγκυρὸς.

Ἄρθρον 41. Ὁ κοινῶς μετ' ἄλλων ἀδιαιρέτως κατέχων γαίας δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον δωρεὰν ἢ ἀντὶ τιμήματος τὴν μερίδα του ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συνεταίρου του.

Ἄν δὲ πράξῃ τοῦτο, ὁ συγκοινωνὸς δύναται μέχρι πέντε ἐτῶν νὰ διεκδικήσῃ τὴν μερίδα ταύτην παρὰ τοῦ λαβόντος αὐτήν, πληρόνων τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διεκδικήσεως ἀξίαν της. Ἀφοῦ δὲ περὶέλθωσι τὰ πέντε ταῦτα ἔτη καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχωσι τὰ νόμιμα

(1) Ἦτοι τὸ Δημόσιον διαθέτει αὐτάς διὰ ταπίου ὡς γαίας ἀδεσπότους.

κωλύματα ἀνηλικιότητος, φρενοβλαθείας καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους, δὲν μένει πλέον δικαίωμα ἀγωγῆς.

Ἄν ὅμως ὁ συγκοινωνὸς ἐν καιρῷ τῆς πωλήσεως γίνῃ ἐκπτώτος τῶν δικαιωμάτων του, εἴτε ἀποποιούμενος τὴν συγκατάθεσιν του, ἢ ἀρνούμενος ν' ἀγοράσῃ αὐτὸς τὴν πωληθεῖσαν μερίδα, καίτοι προαθεῖσιν αὐτῷ, δὲν δύναται πλέον νὰ κινήσῃ ἀγωγήν.

Ἄρθρον 42. Ἄν εἰς ἐκ τῶν τριῶν ἢ πλεοντέρων συγκοινωνῶν θελήσῃ νὰ παραχωρήσῃ τὴν μερίδα του εἰς τρίτον, οὐδεμίαν προτίμησιν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τούτου καὶ τινος τῶν λοιπῶν συγκοινωνῶν. Ἄν ὅμως ὅλοι ὁμοῦ οἱ λοιποὶ συνεταῖροί εἰσι ἀγορασταί, ἔχουσιν τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τὴν μερίδα ταύτην κοινῶς.

Ἄν ὁ εἰς τῶν ῥηθέντων συγκοινωνῶν πωλήσῃ τὴν μερίδα του ἐξ ὁλοκλήρου τῷ ἑτέρῳ συγκοινωνῷ, οἱ λοιποὶ κοινωνοὶ δύνανται νὰ λάβωσι τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστου μέρους ἐξ ἐκείνης τῆς μερίδος.

Αἱ ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ διαλαμβανόμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων.

Ἄρθρον 43. Ἄν αὐτογνωμόνως πωλήσῃ τις τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς τὰς γαίας τρίτου τινος, ἢ τοῦ συγκοινωνοῦ του χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν παρὰ τοῦ κατόχου αὐτῶν, ὁ τελευταῖος δύναται, ἂν δὲν ἀναγνωρίσῃ τὴν γενομένην παραχώρησιν, νὰ ἀπαίτησῃ διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς τὴν ἀπόδοσιν τῶν γαιῶν του παρὰ τοῦ ἀδίκως λαβόντος καὶ κατασχόντος αὐτάς.

Ἄρθρον 44. Ὁ κάτοχος γαιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι δένδρα ἢ οἰκοδομαὶ ἰδιοκτήτοι (μονὶκ) ἄλλου τινὸς καὶ αἱ ὁποῖαι γαῖαι κατέχονται καὶ καλλιεργοῦνται, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰ δένδρα καὶ τὰς οἰκοδομὰς ταύτας, δὲν δύναται νὰ τὰς μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον οὔτε διὰ δωρεᾶς, ἢ ἀντὶ τιμήματος, ἂν ὁ κάτοχος τῶν δένδρων τούτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν ζητῇ νὰ τὰς ἀγοράσῃ διὰ ταπίου. Ἄν ὅμως τὰς πωλήσῃ ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν δένδρων, δύναται νὰ κινήσῃ διεκδικητικὴν ἀγωγήν μέχρι δέκα ἐτῶν καὶ ἔχει δικαίωμα νὰ τὰς λάβῃ, πληρόνων τὴν ἀξίαν τὴν ὁποῖαν εἶχον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαδικασίας. Δὲν λαμβάνονται δὲ ὑπ' ὄψιν τὰ κωλύματα ἀνηλικιότητος, φρενοβλαθείας καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους.

Ἄρθρον 45. Ἄν ὁ διὰ ταπίου κάτοχος γαιῶν, κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων χωρίου τινὸς, παραχωρήσῃ αὐτάς εἰς τινὰ τῶν κατοίκων ἐξ ἑτέρου χωρίου, ἐκεῖνοι τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ἐνθα κεῖνται αἱ γαῖαι αὗται, οἵτινες ἤθελον ἔχει ἀνάγκην γῆς δύνανται νὰ τὰς διεκδικήσωσιν ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ δοθέντος ἀντιτίμου μέχρις ἐνός ἔτους.

Ἄρθρον 46. Τὸ γειτονικὸν δικαίωμα (σιουφά), τὸ ἰσχύον ὡς πρὸς τὰ ἰδιόκτητα κτήματα (εἰλάκ), δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὰς δημοσίους καὶ ἀφιερωμένας γαίας, μεδκουφῆ, δηλαδή ἂν ὁ κάτοχος τοιούτων γαιῶν τὰς πώλησιν εἰς ἄλλον ἀντὶ ὠρισμένου τιμήματος, ὁ γείτων αὐτοῦ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ αὐτὰς ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 47. Ὡς πρὸς τὰς γαίας, αἵτινες ἐπωλήθησαν ὡς ἔχουσαι ὠρισμένην ἔκτασιν, λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν τὰ στρέμματα καὶ αἱ πῆχες οἵτινες ὠρίσθησαν. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς γαίας, αἵτινες ἐπωλήθησαν ὠρισθέντων τῶν ὀρίων των, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων καὶ πῆχεων, εἴτε δηλωθῇ εἴτε μὴ.

Τὰ ὅρια μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν. II. X. Ἄν πωλήσῃ τις τὰς γαίας του, ὧν ἔδειξε καὶ ὠρίσε τὰ ὅρια εἰπὼν συνάμα ὅτι περιέχουσιν εἴκοσι πέντε στρέμματα, φανῇ δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι αἱ γαῖαι αὗται ἀναβαίνουσιν εἰς τριάκοντα δύο στρέμματα, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ νὰ χωρισθῶσι καὶ ἀποδοθῶσι τὰ ἑπτὰ στρέμματα, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀνώτερον χρηματικὸν ποσόν. Ἄν μετὰ τὴν πώλησιν ἀποθάνῃ, τὰ τέκνα ἢ ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ του δὲν δύναται ὁμοίως νὰ ἐπεμδῶσιν. Παρομοίως ἂν αἱ ῥηθεῖσαι γαῖαι εὐρεθῶσιν ὅτι εἶναι ἐκτάσεως δέκα ὀκτὼ στρεμμάτων, δὲν δύναται ὁ ἀγοραστής νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ ἐπιστραφῇ τὸ εἰς τὰ ἑπτὰ στρέμματα ἀναλογοῦν μέρος τοῦ δοθέντος τιμήματος.

Ἄρθρον 48. Ὅταν πωλήσῃ τις τὰς γαίας του, τὰ ἐπ' αὐτῶν αὐτόφυτα δένδρα συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν πώλησιν, ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὴν γῆν. Ἄν ὅμως ἐν καιρῷ τῆς πώλησεως δὲν πωλήσῃ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἰδιόκτητα δένδρα, (ἥτοι τὰ μὴ αὐτομάτως βλαστήσαντα, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου φυτευθέντα), ποιῶν μνείαν αὐτῶν, ὁ ἀγοραστής δὲν δύναται νὰ λάβῃ κατοχὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 49. Ὅταν οἱ διὰ ταπίου κάτοχοι γαιῶν πωλήσωσι τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς τὰ ὑπ' αὐτῶν μετὰ ταῦτα φυτευθέντα ἰδιόκτητα δένδρα, κλήματα ἢ οἰκοδομηθέντα οἰκοδομήματα, τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ταῦτα κεῖνται πωλεῖται ὁμοίως εἰς τὸν ἀγοραστήν των δένδρων, κλημάτων καὶ οἰκοδομῶν. Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὡς πρὸς τὰ δάση τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι ἐκ τῶν δημοσίων γαιῶν, ἐρζι-μιρι, τὰ δὲ δένδρα ἰδιόκτητα, μουλκ.

Ἄρθρον 50. Εἶναι ἄκυρος ἡ πώλησις γαιῶν, εὐρισκομένων ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν καὶ παρηλίκων. Ἄν δὲ τυχὸν πωλήσωσιν αὐτὰς καὶ ἀποθάνωσι πρὸ τῆς ἐνηλικιότητος ἢ ἰάσεώς των, ἐν περιπτώσει μὲν καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἄμεσοι κληρονόμοι, ἔχοντες δικαίωμα κληρονομίας, καθ' ἣν θέλομεν ἀναφέρει κάτωθι,

αἱ γαῖαι μεταβαίνουσιν εἰς αὐτούς, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιούτων, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρον 51. Οἱ ἀνήλικες, φρενοβλαβεῖς καὶ παρήλικες ἀμφοτέρων τῶν φύλων δὲν δύναται νὰ ἀγοράσωσι γαίας. Ἄν ὅμως ὑπάρχῃ βεβαιότης ὅτι δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου ὠφέλεια δι' αὐτούς, οἱ κηδεμόνες των δύναται ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ταύτην νὰ λάβωσι τὰς γαίας δι' αὐτούς.

Ἄρθρον 52. Οἱ κηδεμόνες ἀνηλίκων δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἀποκτήσῃ ὁ ἴδιος ἕνεκα χρέους ἢ χάριν ζωοτροφίας ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν γαίας περιελθούσας εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἢ διὰ κληρονομικῆς ὁδοῦ ἐκ μέρους τοῦ πατρός των, ἢ τῆς μητρός των, ἢ δι' ἄλλου τινὸς μέσου. Ἄν ὁ κηδεμὼν πωλήσῃ εἰς τρίτον ἢ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του κυριότητα γαίας τοιαύτας, ὁ ἀνήλικος, ὅταν κατὰ τὴν ἐνηλικίαν καὶ ἱκανὸς εἰς τὸ κατέχειν, δύναται μέχρι δέκα ἐτῶν νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τῆς ἀρχῆς τὴν ἀπόδοσιν τῶν γαιῶν του παρὰ τοῦ κατέχοντος αὐτὰς καὶ νὰ λάβῃ κατοχὴν.

Ἄν δὲ ὁ ἀνήλικος ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἐνηλικιότητός του, αἱ γαῖαι μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀμέσους κληρονόμους του καὶ ἐν ἑλλείψει τοιούτων καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄν ὅμως τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀνηλίκων εὐρισκόμενα ἀγροκήπια (τζιφλήκια) δὲν δύναται νὰ διαχειρισθῶσι παρὰ τῶν κηδεμόνων των ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων των κηδεμονευομένων, καὶ ἂν τὰ ἐν αὐτοῖς περιχόμενά εἰσι πράγματα ἀξίας καὶ ἐκ τῆς ἀπωλείας ἢ φθορᾶς των προσγίνεται μεγάλη ζημία εἰς τοὺς ἀνήλικας καὶ, τούτου ἀποδεικνυομένου, κατὰ τὴν ἀναγκαίαν νὰ πωληθῶσι τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἱεροῦ Νόμου, ἀποδειχθῇ δὲ πρὸς τούτους διὰ τοῦ Νόμου ὅτι ἂν τὰ ἐν ταῖς γαίαις περιεχόμενα οἰκοδομήματα καὶ ἄλλα ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ αὐτὰς καὶ μείνωσι μόνον αἱ γαῖαι, ἤθελον ἐκ τούτου ζημιωθῇ οἱ ἀνήλικες, λαμβάνεται παρὰ τοῦ Ἱεροῦ Νόμου χοτζέτιον (ἐγγραφον δικαστικόν) ἀδείας καὶ πωλοῦνται αἱ γαῖαι μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς περιεχομένων κατὰ τὴν τρέχουσαν καὶ ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν. Ἀποῦ δὲ πωληθῶσι κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, δὲν δύναται οἱ ἀνήλικες μετὰ τὴν ἐνηλικιότητά των νὰ διεκδικήσωσι τὰς γαίας ταύτας.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν φρενοβλαβῶν καὶ παρηλίκων.

Ἄρθρον 53. Ὅταν οἱ κάτοχοι ἀμπέλων καὶ κήπων, σχηματισθέντων διὰ φυτεύσεως κλημάτων καὶ δένδρων ἐπὶ γαιῶν δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων, ἢ οἰκοδομημάτων ἀνεγερθέντων ἐπὶ τοιούτων γαιῶν, ὧσιν ἀνήλικες, φρενοβλαβεῖς ἢ παρήλικες, οἱ κηδεμόνες δύ-

νκνται νά πωλήσωσιν εἰς ἄλλον, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἐπιτρέπει ὁ Ἱερὸς Νόμος, τὰς τοιαύτας ἀμπέλους, κήπους καὶ οἰκοδομὰς καὶ νά παρχωρήσωσιν ὁμοίως τὰς εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ὑπαγομένους γαίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΠΕΡΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΑΙΩΝ (ΙΤΙΝΚΑΛ).

Ἄρθρον 54. Μετὰ τὸν θάνατον κατόχου δημοσίων, μερικῶς καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν (μεθκουρέ), αἱ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ γαῖαι μεταβαίνουνσιν ἐξ ἴσου δωρεὰν καὶ ἄνευ πληρωμῆς ἀντιτίμου εἰς τὰ ἄρρενα καὶ θήλεα τέκνα τοῦ, εἴτε εὐρίσκονται ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα κεῖνται αἱ γαῖαι εἴτε ἀλλαχοῦ. Ἄν καταλίπη μόνον ἄρρενα ἢ μόνον θήλεα τέκνα, μεταβαίνουνσιν ὁμοίως αἱ γαῖαι εἰς αὐτὰ ἀποκλειστικῶς καὶ δωρεὰν. Ἄν κάτοχός τις γαιῶν ἀποθανὼν καταλίπη τὴν σύζυγον ἔγκυον, αἱ γαῖαι μένουσιν εἰς ἐγκρεμῇ κατάστασιν μέχρι τοκετοῦ.

Ἄρθρον 55. Αἱ δημόσιοι καὶ ἀφιερωμέναι γαῖαι, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἤθελον ἀποθάνει ἄνευ τέκνων, μεταβαίνουνσι δωρεὰν καὶ κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον εἰς τὸν πατέρα καὶ ἐν ἐλλείψει εἰς τὴν μητέρα τῶν.

Ἄρθρον 56. Ἄν ἐκ τῶν τέκνων τοῦ ἀποθανόντος τινὰ μὲν εἰσὶ παρόντα, τινὰ δὲ ἀπόντα κατέστησαν ἄφαντα (γκαϊδέτε μουγκατιά), αἱ γαῖαι δίδονται εἰς τὰ παρόντα καὶ ὑπάρχοντα τέκνα. Ἄν ὅμως τὸ ἀπὸν τέκνον ἀναφανῇ ἐν τῷ διαστήματι τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τοῦ ἢ τῆς μητρός τοῦ, ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι ἐν τοῖς ζῶσι, λαμβάνει τὴν μερίδα τοῦ ἐκ τῶν γαιῶν.

Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ μητρός.

Ἄρθρον 57. Αἱ γαῖαι τῶν ὁποίων ὁ κάτοχος εἶναι ἀπὸν τριῶν ἐτῶν ἀδιάλειπτον ἀπουσίαν καὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἄγνωστος ἢ ὑπαρξίς ἢ ὁ θάνατος, μεταβαίνουνσι καθὰ διαλαμβάνει τὸ προλαβὼν ἄρθρον εἰς τὰ τέκνα τοῦ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τὸν πατέρα καὶ ἐν ἐλλείψει πατρὸς εἰς τὴν μητέρα. Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων ἀπάντων,

καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου, δηλαδή δίδονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου (1) εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου (2) κατὰ τὸν κάτωθι ἐκτεθησόμενον τρόπον, καὶ ἐν ἐλλείψει τῶν τελευταίων ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμόν καὶ κατακυροῦνται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἄρθρον 58. Ὡς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν καὶ διατελοῦσιν ἐν ἐνεργητικῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς ἄλλους τόπους, εἴτε ἡ ὑπαρξίς των ἢ γνωστὴ, εἴτε ὧσιν ἐν ἀφανείᾳ, αἱ γαῖαι τοῦ πατρὸς των καὶ τῆς μητρός των ἢ τῶν τέκνων των μεταβαίνουνσιν εἰς αὐτοὺς καὶ δὲν παραχωροῦνται εἰς ἄλλον, ἐνόσω δὲν ἀποδειχθῇ νομίμως ὁ θάνατός των. Ἄν τυχὸν γίνῃ τοιαύτη παραχώρησις, ὁ στρατιώτης ἔχει δικαίωμα, ὁπόταν ἀναφανῇ, νά παραλάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ τὰς κληρονομικῶς περιελθούσας αὐτῷ γαίας ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κατέχοντος αὐτάς. Ἐν τούτοις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, οἱ συγγενεῖς ἢ ἐπιστάται, οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν τήρησιν τῆς περιείας καὶ τῶν πραγμάτων τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων, ἄλλος τις δύναται νά καλλιεργήσῃ τὰς γαίας ταύτας, ὅπως εἰσπραχθῶσι τὰ εἰρημένα δικαιώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΑΙΩΝ (ΜΑΧΛΟΥΛΑΤ).

Ἄρθρον 59. Αἱ γαῖαι, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἤθελον ἀποθάνει χωρὶς νά καταλίπωσι τέκνα, μητέρα καὶ πατέρα, δίδονται:

α'.) Εἰς τὸν ἀμφιθαλῆ καὶ τὸν πρὸς πατρός ἀδελφὸν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, ἥτοι ἀντὶ τιμήματος, ὀριζομένου τῇ ἐκτιμῇ αἰερολήπτων πραγματογνωμόνων, ἔχόντων γνῶσιν τῆς ἐκτάσεως, τῶν στρεμμάτων, τῶν ὀρίων καὶ τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν τούτων ἀναλόγως τῆς φυτικῆς των δυνάμεως ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των.

(1) Ὅρα διὰ τὴν λέξιν «ἀντίτιμον ταπίου» τὸ ἄρθρ. 59 τοῦ παρόντος νόμου.

(2) Ὅρα ὁμοίως τὸ ἄρθρον 59 τοῦ παρόντος Νόμου.

ἔχουσι δὲ οἱ διαληφθέντες τὸ δικαίωμα διεκδικητικῆς ἀγωγῆς μέχρι δέκα ἐτῶν.

β.) Ἐν ἐλλείψει ἀμφιθαλοῦς καὶ πρὸς πατρός ἀδελφοῦ δίδονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τὴν ἀμφιθαλῆ, ἢ τὴν πρὸς πατρός ἀδελφὴν, εἴτε διαμένει αὕτη ἐν τῷ χωρίῳ καὶ τῇ κωμοπόλει ἔνθα κεῖνται αἱ γαῖαι, εἴτε ἀλλαχοῦ. Ἐχει δὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

γ.) Ἐν ἐλλείψει ἀμφιθαλοῦς ἢ πρὸς μητρός ἀδελφῆς δίδονται ἐξ ἴσου καὶ ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τὸν υἱὸν τοῦ υἱοῦ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

δ.) Ἐν ἐλλείψει υἱοῦ τοῦ υἱοῦ ἢ θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ δίδονται εἰς τὸν σύζυγον ἢ εἰς τὴν σύζυγον ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

ε.) Ἐν ἐλλείψει συζύγου δίδονται εἰς τὸν πρὸς μητρός ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὴν ἐξ ἴσου ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

ς.) Ἐν ἐλλείψει πρὸς μητρός ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφῆς δίδονται ἐξ ἴσου εἰς τὸν υἱὸν τῆς θυγατρὸς καὶ τὴν κόρην τῆς θυγατρὸς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

ζ.) Ἐν ἐλλείψει υἱοῦ τῆς θυγατρὸς ἢ κόρης τῆς θυγατρὸς δίδονται ἐξ ἴσου εἰς ἐκείνους τῶν κληρονόμων, εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ὁποίων τυχὸν μετέβησαν τὰ ἐπὶ τῶν γαιῶν ἰδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι δεκαετίας.

Ἐκτὸς τῶν μνησθέντων οὐδεὶς συγγενὴς ἔχει δικαίωμα ταπίου.

η.) Ἐν ἐλλείψει τῶν διαληφθέντων κληρονόμων δίδονται αἱ γαῖαι εἰς τὸν κοινῇ κάτοχον αὐτῶν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι πενταετίας.

θ.) Ἐν ἐλλείψει συγκαινωνῶν ἢ συνιδιοκτητῶν δίδονται εἰς ἐκείνους τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ἔνθα κεῖνται, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην γῆς, ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου καὶ μὲ δικαίωμα διεκδικήσεως μέχρι ἐνὸς ἐτους.

Ἄν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου οἱ ἔχοντες ἀνάγκην γῆς ὧσιν πολλοὶ καὶ ζητῶσιν ὅλοι συγχρόνως νὰ λάβωσι τὰς, ὡς προείρηται, διαθεσίμους διὰ ταπίου γαίας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ διανομὴ αὐτῶν δὲν παρέχει ἄτοπον καὶ ἐπιβλαβές, διαιροῦνται εἰς τεμάχια καὶ δίδεται ἀνὰ ἓν ἐκάστω. Ἄν ὅμως αἱ γαῖαι δὲν δύναται νὰ διανεμηθῶσιν, ἢ ἤθελε προκύβει ζημία ἐκ τῆς διανομῆς, δίδονται εἰς ἐκείνους μετὰ τὸ αὐτῶν, οἵτινες ἔχουσι περισσότεραν ἀνάγκην γῆς. Ἄν ἅπαντες ἔχωσιν ἴσην ἀνάγκην γῆς, δίδονται εἰς ἐκείνους, οἵτινες πρᾶγματικῶς ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν στρατὸν, ἐπανέκαμψαν

εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀποπερατώνσαντες τὸ τέρμα τῆς ὑπηρεσίας των. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων ῥίπτεται κληρὸς καὶ δίδονται αἱ γαῖαι εἰς οὕτινος ὄνομα ἤθελε πέσει ὁ κληρὸς· ἀφοῦ δὲ δοθῶσιν εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν, ὁ ἕτερος δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγείρῃ ἀξίωσιν τινα.

Ἀρθρον 60. Ὅταν ἀποθάνῃ κάτοχός τις γαιῶν ἄνευ ἀμέσων κληρονόμων, ἤτοι τέκνων, πατρός καὶ μητρός, δὲν ὑπάρχωσι δὲ ἄτομα, ἔχοντα δικαίωμα ταπίου κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, ἢ, ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, ἀπολέσωσι τὸ δικαίωμά των, ἀρνηθέντα νὰ λάβωσιν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τὰς γαίας, εἰς ἃς εἶχον δικαίωμα ταπίου, αἱ γαῖαι αὗται καθίστανται μαχλούλια (ἀδέσποτοι) καὶ τότε πλειστηριαζόμεναι κατακυροῦνται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἄν ὅμως οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου ᾗναι ἀνήλικες ἢ φρενοβλαβεῖς, ἢ ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος, εἴτε ἐκ μέρους των προέλθει, εἴτε ἐκ μέρους τῶν κηδεμόνων των, δὲν ἰσχύει.

Ἀρθρον 61. Αἱ ταχθεῖσαι προθεσμιαίως πρὸς τὸ δικαίωμα διεκδικήσεως, τὸ ὁποῖον κέκτηνται οἱ ἔχοντες κατὰ τὰ ἐκτεθέντα δικαίωμα ταπίου, λογιζονται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου τῶν κατόχων τῶν γαιῶν. Ἐντὸς δὲ τῶν προθεσμιῶν τούτων, δύναται οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου νὰ λάβωσι τὰς γαίας ταύτας παρὰ τοῦ δημοσίου, πληρόνοντες τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταπίου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς αἰτήσεως, εἴτε αἱ γαῖαι ἐδόθησαν εἰς ἄλλον, εἴτε μὴ. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἢ ἂν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου τὸ ἀπώλεσαν, δὲν εἶναι πλέον δεκτὴ ἡ περὶ δικαιώματος ταπίου ἀγωγὴ, ἣν ἐδικαιοῦντο νὰ κινήσωσιν.

Δὲν ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν περὶ δικαιώματος ταπίου ἀγωγὴν τὰ κωλύματα ἀνηλικιότητος, φρενοβλαβείας καὶ ἀποδημίας εἰς μεμακρυσμένους τόπους, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν ὀρισμένων προθεσμιῶν, καίτοι ὑπαρχόντων τῶν κωλυμάτων τούτων, τὸ δικαίωμα ταπίου παραγράφεται.

Ἀρθρον 62. Ἄν ὁ εἰς ἐκ τῶν ἐχόντων ἰσόβαθμον δικαίωμα ταπίου ἀποποιηθῇ νὰ λάβῃ τὸ μερίδιόν του ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου ἐκ τῶν ἀδεσπότων γαιῶν καὶ ἀπολέσῃ οὕτω τὸ ἐπ' αὐτῶν δικαίωμά του, οἱ ἕτεροι δύναται νὰ λάβωσιν ὁλοσχερῶς τὰς γαίας ταύτας ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου.

Ἀρθρον 63. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἀνήλικες, οἱ φρενοβλαβεῖς καὶ οἱ ἀποδημοῦντες εἰς μεμακρυσμένους τόπους, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα ταπίου ἐπὶ γαιῶν ἀδεσπότων, δὲν δυνηθῶσι νὰ τὰς λάβωσιν, ἢ διὰ ταπίου παραχώρησις τῶν τοιούτων γαιῶν δὲν σταματᾷ, μῆτε ἀναβάλλεται, ἀλλὰ δίδονται αὗται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τοὺς ἔχοντας ἴσον μὲ τοὺς διαληφθέντας ἢ κατώτερον δι-

κρίωμα ταπίου, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς πρώτους ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των τοῦ δικαίωματος τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς ἐντὸς τῶν ὀρισμένων προθεσμιῶν. Ἄν ὅμως δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι ἢ ἀπώλεσαν τὰ δικαίωματά των, δίδονται αἱ γαῖαι τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἀρθρον 64. Ἄν ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου, οἵτινες κατατάσσονται εἰς ἐννέα βαθμοὺς (ὅρα ἄρθρ. 59), οἱ τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀποποιηθῶσι νὰ λάβωσιν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τὰς γαίας, εἰς ἃς ἔχουσι δικαίωμα ταπίου καὶ ἀπολέσωσιν οὕτω τὰ δικαίωματά των, προσφέρονται αὗται εἰς τοὺς τοῦ δευτέρου βαθμοῦ. Ἄν καὶ οὗτοι ἀποποιηθῶσι, προσφέρονται κατὰ τάξιν βαθμολογίας εἰς τοὺς λοιποὺς μέχρι τοῦ τελευταίου βαθμοῦ. Ἄν δ' ἅπαντες οὗτοι ἀποποιηθῶσι, δίδονται τῷ πλειοδοτήσαντι. Ἄν τις ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου ἀποθάνῃ πρὶν λάβῃ διὰ ταπίου τὰς γαίας ἐφ' ὧν ἔχει δικαίωμα, τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν μεταβαίνει εἰς τὰ τέκνα του καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κληρονόμους του.

Ἀρθρον 65. Ἄν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου ᾧσιν ἀνήλικες, φρενοβλαβεῖς ἢ παρήλικες, οἱ κηδεμόνες των λαμβάνουσι δι' αὐτοὺς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τὰς γαίας, ἐφ' ὧν ἔχουσι δικαίωμα ταπίου, ἂν ἐκ τούτου προσδοκᾶται δι' αὐτοὺς ὠφέλεια.

Ἀρθρον 66. Ὡς πρὸς τὰς γαίας, ἐφ' ὧν εὐρίσκονται δένδρα καὶ οἰκοδομήματα (1) ιδιόκτητα ἄλλου τινός, καὶ αἵτινες καλλιεργοῦνται καὶ διακατέχονται ὡς ἐξαρτήματα τῶν δένδρων καὶ τῶν οἰκοδομημάτων ἂν ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν τούτων ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τις ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου, καθὰ ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ ιδιοκτήτης τῶν δένδρων προτιμᾶται παντὸς ἄλλου, καὶ ἂν ζητήσῃ τὰς γαίας, δίδονται αὐτῷ ἐπὶ πληρωμῇ ἀντιτίμου. Ἄν δὲ δὲν προσεφέρθησαν εἰς αὐτὸν, ἀλλ' ἐδόθησαν εἰς ἄλλον, δύναται ὁ ῥηθεὶς νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν μέχρι τῆς προθεσμίας δέκα ἐτῶν, ζητῶν τὴν ἀπόδοσιν των ἐπὶ πληρωμῇ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζητήσεως ἀξίας αὐτῶν.

Ἀρθρον 67. Εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου, οἵτινες ἤθελον ἀποδειχθῇ ὅτι ὑπῆρέτησαν πραγματικῶς πέντε ἔτη εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν, δίδονται δωρεὰν καὶ ἄνευ ἀνταλλάγματος πέντε στρέμματα ἐκ τῶν γαιῶν, ἐφ' ὧν κέκτῃνται δικαίωμα ταπίου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περιπλέον τῶν πέντε στρεμμάτων, ὑπάγονται οἱ διαληφθέντες εἰς τὰς αὐτὰς νομικὰς διατάξεις, εἰς ἃς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου.

Ἀρθρον 68. Ἄν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι ἔλαβε χώραν ἐν ἐκ τῶν ἀ-

ληθῶν κωλυμάτων, (οἷον νὰ ἀφεθῶσιν αἱ γαῖαι ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητός των ἐν ἡ δύο ἔτη καὶ ἕνεκα τῆς θέσεώς των, ὅπερ σπάνιον, περισσότερον καιρὸν ἀκαλλιέργητοι πρὸς ἀνάπαυσιν, ἢ ἕνεκα ἐπικλύσεως ὕδατος νὰ ἀφεθῇ ἀκαλλιέργητος ἡ γῆ μέχρι τοῦ ἀποσυρθῇ τὸ ὕδωρ καὶ καταστῇ γεωργήσιμος, ἢ νὰ ἦναι τις αἰχμάλωτος) ὁ ἀγρὸς, τοῦ ὁποίου ὁ κάτοχος δὲν ἤθελε καλλιεργῆσαι αὐτὸν ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ δίδων αὐτὸν ὑπὸ ἐνοίκιον ἢ ὑπὸ δάνειον ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, καθίσταται διαθέσιμος διὰ ταπίου εἴτε εὐρίσκεται ὁ κάτοχος αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα κεῖται ὁ ἀγρὸς, εἴτε ἀποδημεῖ εἰς μεμακρυσμένους τόπους καὶ ἂν μὲν ὁ ἀρχικὸς κάτοχος αὐτοῦ ζητήσῃ νὰ τὸν λάβῃ ἐκ νέου, δίδεται εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου, ἐὰν δὲ δὲν τὸν ζητήσῃ, τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἀρθρον 69. Ἄν γαῖαι κατεχόμεναι παρὰ τινος ἐπικλυσθῶσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ ὕδατος καὶ μετὰ ταῦτα ἀποσυρθῇ τὸ ὕδωρ, δὲν χρῆζουσιν αὗται νέου ταπίου, ἀλλ' ὁ ἀρχαῖος κάτοχος αὐτῶν τὰς διατηρεῖ ὑπὸ τὴν κατοχὴν του, καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου του μεταβαίνουν εἰς τὰ τέκνα του, ἢ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα του. Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων δίδονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου. Ἀλλ' ἂν ἀφοῦ ἀποσυρθῇ τὸ ὕδωρ καὶ καταστῶσι γεωργήσιμοι δὲν λάβῃ κατοχὴν αὐτῶν μήτε ὁ ἴδιος μήτε οἱ κληρονόμοι του, ἀλλ' ἀφεθῶσιν ἀργαὶ ἄνευ κωλύματος ἐπὶ τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἀρθρον 70. Ἄν ἀφοῦ ἀφήσῃ τις χέρσους τὰς γαίας του ἄνευ νομίμου κωλύματος ἐπὶ δύο ἔτη κατὰ συνέχειαν τὰς παρὰ χωρὴς εἰς ἄλλον ἢ ἀποθάνῃ καὶ περιέλθωσιν αὗται κληρονομικῶς εἰς τὰ τέκνα του ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, ἐκείνος δὲ εἰς ὃν παρεχωρήθησαν ἢ οἱ ῥηθέντες κληρονόμοι τὰς ἀφήσωσι προσέτι χέρσους ἄνευ κωλύματος ἐπὶ ἐν ἡ δύο ἔτη μετὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν τὰς εἶχεν ἀφήσει ἀργὰς ὁ πρῶτος κάτοχός των, αἱ γαῖαι αὗται δὲν καθίστανται διαθέσιμοι.

Ἀρθρον 71. Ἄν ὁ κάτοχος γαιῶν, ὅστις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἀφῆκεν αὐτὰς ἀργὰς, καθ' ἃ ἀνωτέρω εἴρηται, ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη καὶ ἄνευ κωλύματος, ἀποθάνῃ κατὰ τὴν λῆξιν τῶν τριῶν ἐτῶν, καταλίπη δὲ τέκνα ἢ πατέρα ἢ μητέρα, χωρὶς νὰ δοθῶσιν αἱ γαῖαι αὗται εἰς ἄλλον διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς, αἱ γαῖαι αὗται δὲν περιέρχονται κληρονομικῶς εἰς αὐτοὺς καὶ δωρεὰν, ἀλλὰ προσφέρονται αὐτοῖς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου. Ἄν δὲ οὗτοι ἀποποιηθῶσι νὰ τὰς λάβωσιν ἢ ἀποθάνῃ ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν τούτων ἄνευ ἀμέσων κληρονόμων, δὲν ἀναζητοῦνται οἱ ἔχοντες δικαίωμα ταπίου, ἀλλὰ διατίθενται αἱ γαῖαι ἐπὶ δημοπρασίᾳ πρὸς αἰτούντι.

(1) Ὁρα ἄρθρ. 44.

Ἄρθρον 72. Ἄν οἱ κάτοικοι χωρίου ἢ κωμοπόλεως, εἴτε ὅλοι ἐν γένει, εἴτε τινὲς ἐξ αὐτῶν παραιτήσωσι τὴν πατρίδα των ἕνεκεν δικαιολογημένης αἰτίας, αἱ παρ' αὐτῶν κατεχόμεναι γαῖαι δὲν καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου. Ἄν ὅμως παραιτήσωσι τὴν πατρίδα των ἄνευ δικαιολογήματος, ἢ ἂν δὲν ἐπανακάμψωσιν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἀριθμουμένων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔπαυτε τὸ ἀναγκάζον αὐτοὺς νὰ ἀποδημήσωσι κώλυμα, καὶ ἀφήσωσιν οὕτω ἀργὰς τὰς γαίας των ἄνευ αἰτίας, τότε καθίστανται αὗται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρον 73. Αἱ γαῖαι αἱ εὐρισκόμεναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀτόμων διατελούντων ἐν ἐνεργητικῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπόντων εἰς ἄλλους τόπους, εἴτε εὐρίσκονται αὗται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑπὸ μίσθωσιν ἢ χρησιδάνειον κατέχοντος αὐτάς, εἴτε ἀφεθῶσι χέρσοι, δὲν καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου, ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ὁ θάνατός των. Ἄν τυχὸν ἐδόθησαν εἰς ἄλλον τινὰ, δύνανται οὗτοι, ἀφοῦ πληρώσωσι τὴν στρατιωτικὴν των ὑπηρεσίαν καὶ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, νὰ παραλάβωσι τὰς γαίας των εἰς οὗτινος χεῖρας καὶ ἂν ἤθελαν τὰς εὖρει.

Ἄρθρον 74. Ἄν τις ἀποδημῶν εἰς μεμακρυσμένους τόπους καὶ τοῦ ὁποίου ἢ ὑπαρξίς εἶναι γνωστὴ ἤθελε κληρονομήσει γαίας, εἴτε ἐκ τῶν γονέων του, εἴτε ἐκ τῶν τέκνων του ἀρρένων τε καὶ θηλέων, δὲν μεταβῇ δὲ αὐτοπροσώπως διὰ νὰ λάβῃ κατοχὴν τῶν εἰς αὐτὸν περιελθουσῶν γαιῶν καὶ μῆτε διορίσῃ πληρεξούσιόν του δι' ἐπιστολῆς ἢ δι' ἄλλου μέσου ἵνα γεωργήσῃ αὐτάς, ἀλλὰ τὰς ἀφήσῃ χέρσους ἐπὶ τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν ἄνευ νομίμου λόγου, καθίστανται αὗται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρον 75. Ἄν μετὰ τὸν θάνατον κατόχου τινὸς γαιῶν οἱ ἄμεσοί του κληρονόμοι ὧσιν ἀφανεῖς χωρὶς νὰ ἦναι γνωστὸν ἂν ζῶσιν ἢ ἀπέθανον, αἱ γαῖαι αὗται καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου. Ἀλλ' ἂν ἀναφανῶσιν οὗτοι ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ θανάτου του ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβωσι τὰς γαίας ταύτας δωρεάν. Ἄν δὲ παρουσιασθῶσι μετὰ τὴν ῥηθείσαν προθεσμίαν, δὲν δύνανται νὰ κινήσωσι διεκδικητικὴν ἀγωγὴν.

Ἄρθρον 76. Αἱ ὑπὸ τὴν κατοχὴν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν καὶ παρηλίκων εὐρισκόμεναι γαῖαι οὐδέποτε καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου ἕνεκεν ἀργίας (ὡς ἀφεθεῖσαι ἀκαλλιέργητοι).

Ἄν οἱ κηδεμόνες των τὰς ἀφήσωσιν ἀγεωργήτους εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ νομίμου λόγου, ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος προτείνει εἰς τοὺς ῥηθέντας κηδεμόνας νὰ γεωργήσωσι τὰς γαίας ταύτας. Ἄν δὲ δὲν δυνήθωσι ἢ ἀποποιήθωσι τοῦτο

ἢ ἀρχὴ τὰς δίδει ἐπὶ μισθώματι εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐνοικιαστὰς διὰ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὸ νὰ μείνωσι χέρσοι. Τὸ δὲ παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ληφθησόμενον ὀρισμένον μίσθωμα παραδίδεται εἰς τοὺς κηδεμόνας διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀνηλίκων, φρενοβλαβῶν ἢ παρηλίκων.

Οἱ ἀνήλικες ἢ φρενοβλαβεῖς δύνανται μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα ἢ μετὰ τὴν ἱασίν των νὰ παραλάβωσι τὰς γαίας των ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐκμισθωτῶν.

Ἄρθρον 77. Ἄν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἔχων δικαίωμα ταπίου κατὰ τὸν ἀνώτερον βαθμὸν ἐπὶ γαιῶν διαθεσίμων, ἔλαβεν αὐτάς κρύφα καὶ αὐτογνωμόνως ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ χωρὶς νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τὰς καθεῖξεν ὀλιγώτερον τῶν δέκα ἐτῶν, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταπίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ διατίθενται αἱ γαῖαι εἰς αὐτόν. Ἄν οὗτος δὲν θέλῃ, ὑπάρχη δὲ ἄλλος ἔχων δικαίωμα ταπίου, τοῦ ὁποίου ἢ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του ὀριθεῖσα προθεσμία δὲν παρήλθε, δίδονται εἰς αὐτόν. Ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ἢ ἂν ὑπάρχωσι μὲν τοιοῦτοι, ἀλλ' ἀπώλεσαν τὰ δικαιώματά των, δίδονται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἄν ὅμως ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκεῖνος ὅστις, καθὰ ἀνωτέρω εἴρηται, κατέλαβε καὶ ἐγεώργησεν αὐτογνωμόνως ὀλιγώτερον ἀπὸ δέκα ἔτη τοιαύτας γαίας εἶναι ἐκ τῶν ἀλλοτρίων (ἤτοι τῶν μὴ ἐχόντων δικαίωμα ταπίου), αἱ γαῖαι λαμβάνονται παρ' αὐτοῦ καὶ δίδονται τῷ ἔχοντι δικαίωμα ταπίου ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐν ἐλλείψει τοιούτου ἢ ἂν ἀπώλεσε τὰ δικαιώματά του, δίδονται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἄρθρον 78. Ἐάν τις καταλάβῃ καὶ ἐπὶ δέκα ἔτη καλλιεργῇ καὶ κατέχει γαίας δημοσίους καὶ ἀφιερωμένας (μυριγὲ καὶ μεθκουφὲ) ἄνευ ἀμφισβήτησεως ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐγκαταστάσεως καὶ εἴτε ἔχει ἀνὰ χεῖρας τίτλον ἔγκυρον, εἴτε μὴ, αἱ γαῖαι αὗται δὲν θεωροῦνται ὡς διαθέσιμοι, ἀλλὰ δίδεται εἰς αὐτὸν νέον ταπίον δωρεάν. Ἄν ὅμως ὁμολογήσῃ ὁ ἴδιος ὅτι κατέλαβεν ἀδίκως τὰς γαίας ταύτας, οὕσας ἀδεσπότους, αἱ γαῖαι αὗται προσφέρονται εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις τοῦ χρόνου. Ἄν δὲ δὲν δεχθῇ δίδονται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἄρθρον 79. Δὲν δύναται ν' ἀπαιτηθῇ τι λόγῳ ἐλαττώσεως τῆς γῆς ἢ λόγῳ μισθώσεως παρ' ἐκείνου ὅστις, καθὰ ἀναφέρουσι τὰ προλαβόντα δύο ἄρθρα, ἤθελεν αὐτογνωμόνως καταλάβει καὶ γεωργήσῃ γαίας ἀδεσπότους, δημοσίας ἢ ἀφιερωμένας, καὶ πληρώσει ὁλοσχερῶς τὰ δικαιώματα τῆς γῆς.

Ἄρθρον 80. Ἄν, ἀφοῦ σπεῖρῃ τις τὸ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ χω-

ράφιον, ἀποθάνει ἄνευ ἀμέσων κληρονόμων, ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ διαθέ-
τει τὸ χωράφιον εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ταπίου, ἢ εἰς ἄλλον ἀγο-
ραστήν· τὰ δ' ἐν αὐτῷ βλαστήσαντα σπαρτὰ λογίζονται ὡς ἀνή-
κοντα εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος καὶ δὲν δύναται ὁ νέος
κάτοχος οὔτε νὰ ζητήσῃ ὅπως ἀρθῶσι τὰ σπαρτὰ, οὔτε ν' ἀπαιτήσῃ
τι λόγῳ ἐνοικίου παρὰ τῶν κληρονόμων.

Τὸ χόρτον τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀναφυῇ δι' ἀρδεύσεως καὶ φυτεύ-
σεως ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ῥηθέντων σπαρτῶν. Ἀλλὰ τὸ
αὐτοφυὲς χόρτον, εἰς τὴν βλάστησιν τοῦ ὁποίου δὲν συνετέλεσεν
ἡ ἐργασία τοῦ ἀποθανόντος, δὲν μεταβαίνει εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἄρθρον 81. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμπέλους καὶ τοὺς κήπους τοὺς
σχηματισθέντας μετὰ ταῦτα ἐπὶ δημοσίων γαιῶν, κατεχομένων διὰ
ταπίου τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς διὰ τῆς φυτεύσεως ἰδιοκτῆτων δένδρων
καὶ κλημάτων, καθὼς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἀνεγερθέντα ἰδιόκτητα οἰ-
κοδομήματα, ἀποθανόντος τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτῶν, τὰ δένδρα, κλή-
ματα καὶ οἰκοδομήματα ταῦτα μεταβαίνουν εἰς τὴν κυριότητα
τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος, ὅπως τὰ λοιπὰ ἰδιόκτητα κτή-
ματα (μουλκ) χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι ἄλλο τι, εἰμὴ
τὰ ἐκ τῆς κληρονομίας δικαίωματα ἐπὶ τοῦ ὠρισμένου τιμήματος
τῆς γῆς, ἐφ' ἧς κεῖνται τὰ δένδρα, κτήματα καὶ οἰκοδομήματα.
Ἡ δὲ γῆ αὕτη παραχωρεῖται δωρεὰν εἰς τοὺς κληρονόμους ἀναλό-
γως τῆς κληρονομικῆς ἐκάστου μερίδος ἐπὶ τῶν δένδρων, κτημά-
των καὶ οἰκοδομημάτων. Τούτου γενομένου, αἱ ἐν ταῖς κτηματολο-
γίαις ταῖς ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ Δευτερχανῇ (Ἀρχεῖῳ) εὑρισκομέναις
ὑπάρχουσαι ἐγγραφικὲς διρρυθμίζονται κατὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας,
γενομένης μνείας περὶ τούτου καὶ εἰς τὸ περιθώριον τῶν ἀνὰ χεῖρας
τῶν δικαιοῦχων διδομένων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 82. Ἐὰν μάνδραι, σταῦλοι, μύλοι καὶ ἄλλαι οἰκοδομαὶ
ἀνεγερθεῖσαι ἐπὶ δημοσίων γαιῶν (μιρὶ) καταστραφῶσι κατόπιν
χωρὶς νὰ μείνῃ ἵχνος αὐτῶν, τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἦσαν ὠκοδομημέναι
καθίσταται διαθέσιμον κατὰ τὰς περὶ ταπίου διατυπώσεις καὶ δι-
δεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῶν οἰκοδομῶν ἂν τὸ ζητήσῃ· ἄλλως ἐπι-
δικάζεται εἰς ἕτερον. Ἀν ὅμως αἱ γαῖαι αὗται περιήλθον κληρονο-
μικῶς δι' ἀμέσου κληρονομίας ἀπὸ γονεῖς ἢ τέκνα ἢ δι' ἄλλου τρό-
που εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομημάτων
καὶ ὁ κατ' ἀποκοπὴν δασμὸς (ιδζαρέ-μακτουά) ἐξηκολούθη νὰ πλη-
ρόνηται δημοσίᾳ εἰς τὸ δημόσιον, αἱ γαῖαι αὗται δὲν δύνανται νὰ
τῷ ἀφαιρεθῶσι καὶ δὲν ἐμποδίζεται οὗτος νὰ τὰς κατέχῃ.

Ἄρθρον 83. Ἐὰν ἰδιόκτητα (μουλκ) δένδρα καὶ κλήματα ἀμ-
πέλου ἢ κήπου, σχηματισθέντος ἐπὶ γῆς δημοσίου, (μιρὶ) κατεχο-

μένης διὰ ταπίου, ξηρανθῶσιν ἢ ἐκριζωθῶσι καὶ δὲν ἀπομείνῃ ἵχνος
αὐτῶν, τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ὑπῆρχον τὰ δένδρα καὶ κλήματα καθίστα-
ται διαθέσιμον διὰ ταπίου καὶ δίδεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν
δένδρων καὶ τῶν οἰκοδομῶν, ἂν τὸ ζητήσωσι, εἰ δὲ μὴ εἰς ἄλλον.
Ἀν ὅμως αἱ τοιαῦται γαῖαι περιήλθον προλαβόντως κληρονομικῶς
ἀπὸ γονεῖς ἢ τέκνα ἢ διὰ ἄλλου μέσου εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἰδιο-
κτῆτων τῶν δένδρων, αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἀφαιροῦνται οὐδὲ δύναται
νὰ τῷ διαφιλονεικηθῇ ἡ κατοχὴ.

Ἄρθρον 84. Τὰ χειμάδια καὶ θέρετρα, τὰ κατεχόμενα διὰ τα-
πίου, τῶν ὁποίων δὲν ἤθελε γίνεαι χρῆσις κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν
ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ νομίμου κωλύματος καὶ δι' αὐ-
τὸν δὲν ἤθελε πληρωθῇ δασμὸς, καθίστανται διαθέσιμα διὰ ταπίου.

Ἄρθρον 85. Οἱ λειμῶνες (τσαῖρ), οἱ κατεχόμενοι καὶ διὰ ταπίου
πληρόντες ἀρχαίῳθεν ἐκ τῆς προσόδου αὐτῶν δέκατον, τῶν ὁποίων
τὸ χόρτον δὲν ἤθελε θεωρηθῇ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ νομί-
μου κωλύματος καὶ δὲν ἤθελεν εἰσπραχθῇ τὸ δέκατον, ἀλλ' ἤθε-
λον μείνει ἀργοί, καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρον 86. Ὅταν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἔχων δικαίωμα ταπίου
πρόκηται διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ταπίου νὰ γίνῃ κύριος τῶν γαιῶν,
ἐφ' ὧν ἔχει δικαίωμα ταπίου, παρουσιασθῇ ξένος τις καὶ ζητήσῃ νὰ
τὰς λάβῃ διὰ προσφορᾶς ἀνωτέρας εἰς τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταπίου, ἢ
αἵτησις αὕτη δὲν εἶναι παραδεκτὴ.

Ἄρθρον 87. Ἐὰν μετὰ τὸν πλειστηριασμὸν ἀδеспότων γαιῶν,
δημοσίων ἢ ἀφιερωμένων, καὶ τὴν κατακύρωσιν αὐτῶν εἰς τὸν πλει-
οδοτήσαντα παρουσιασθῇ τρίτος τις προσφέρων ἀνώτερον τίμημα,
ὁ εἰς ὃν κατακυρώθη τὸ κτήμα δὲν ἀποβάλλεται ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ
τῷ λόγῳ ὅτι δὲν παρεδόθη εἰς αὐτὸν εἰσέτι ὁ τίτλος, ἀλλὰ θέλει
τῷ ἀνήκει. Ἀν ὅμως μετὰ τὴν εἰς τινὰ κατακύρωσιν ἀδеспότων
γαιῶν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ κατακύρωσις ἐγένετο κατ' ἀπάτην εἰς τιμὴν
πολὺ κατωτέραν τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ταπίου, ἀπαιτεῖται παρὰ τοῦ
πρὸς ὃν ἡ κατακύρωσις, ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, νὰ
συμπληρώσῃ τὸ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀντίτιμον τοῦ ταπίου, καὶ
ἂν δὲν τὸ συμπληρώσῃ τῷ ἐπιστρέφεται τὸ παρ' αὐτοῦ δοθὲν ποσὸν
καὶ αἱ γαῖαι ἐκπλειστηριάζονται ἐκ νέου καὶ ἐπιδίδονται τῷ πλείο-
να προσφέροντι. Παρελθόντων δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως,
δὲν δύναται πλέον νὰ ἐνοχληθῇ οὐδὲ νὰ τῷ ἀφαιρεθῶσιν αἱ γαῖαι.
Αἱ αὗται διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀδеспότων γαιῶν, αἵτινες
παραχωρήθησαν διὰ ταπίου εἰς τὸν ἔχοντα τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

Ἄρθρον 88. Ὁ ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπάλληλος ἐνὸς Καζᾶ (Διοικη-
τικοῦ τμήματος) δὲν δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας

του νὰ λάβῃ δι' ἑαυτὸν τὰς ἀδελφότητες καὶ τὰς εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ ταπίου ὑποβαλλομένης γαίας, μήτε δύναται νὰ παρχωρήσῃ αὐτὰς εἰς τὰ τέκνα του, εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφάς του, εἰς τὸν πατέρα του ἢ εἰς τὴν μητέρα του, εἰς τὴν σύζυγόν του, εἰς τὸν ἀργυρόνητον δοῦλον ἢ δούλην του ἢ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους του.

Δύναται μόνον νὰ λάβῃ κατοχὴν τῶν γαιῶν, αἵτινες ἤθελον περιέλθῃ αὐτῷ κληρονομικῶς ἀπὸ τοὺς γονεῖς του ἢ ἀπὸ τὰ τέκνα του. Ἄν δὲ ᾖ ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ταπίου λαμβάνει τὰς γαίας κατὰ τὰ νενομισμένα διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ταπίων ὑπαλλήλου ἐνὸς ἄλλου Καζᾶ.

Ἄρθρον 89. Ἐὰν οἰκοδομὴ τῆς ὁποίας τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι δημοσία γῆ (μυριγῆ), τὸ δὲ οἰκοδόμημα ἀφιέρωμα (βακούφ) δι' οἷον-δήποτε σκοπὸν, καταρρεύσῃ καὶ δὲν μείνῃ ἵχνος αὐτῶν, ὁ δὲ Ἐφορος τῶν βακουφίων (μουτεβελῆς) (1) δὲν τὰς ἀνακαινίσῃ μήτε ἀποτίσῃ εἰς τὸ Δημόσιον (μυρί) τὸ ἐνοίκιον τῆς γῆς (ιδῆαρῆ), τὸ τοιοῦτο ἔδαφος ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἐφόρου καὶ δίδεται τῷ ἐπιθυμοῦντι νὰ τὸ ἀγοράσῃ.

Ἄν ὅμως ὁ Ἐφορος ἀνακαινίσῃ τὴν οἰκοδομὴν καὶ πληρώσῃ τὸν κατ' ἀποκοπὴν ἔγγειον δασμὸν, δὲν δύναται νὰ ἐνοχληθῇ, ἀλλὰ μένει εἰς τὰς χεῖράς του.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς τόπους τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι ἐκ τῶν ἀφιερωμένων γαιῶν (μεδκουφῆ), τὸ δὲ οἰκοδόμημα καθιερωμένον βακούφιν εἰς ἕτερόν τινα σκοπὸν.

Ἄρθρον 90. Ἐὰν ἄμπελος ἢ κῆπος τῶν ὁποίων ἡ μὲν γῆ εἶναι δημοσία, τὰ δὲ κλήματα καὶ δένδρα ἀφιερωμένα (βακούφ), καταστραφῶσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μείνῃ ἵχνος τῶν δένδρων καὶ τῶν κλημάτων, ἢ ἐὰν ὁ Ἐφορος τοῦ ἀφιερώματος (βακούφ) τὴν ἀφήσῃ χέρσον ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ νομίμου κωλύματος, δὲν πληρώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον (μυρί) τὸ μίσθωμα τῆς γῆς (μουκατσαϊ-ζεμίν) ἢ ἐὰν δὲν τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν προτέραν τῆς κατὰστασιν διὰ τῆς φυτεύσεως δένδρων καὶ κλημάτων, αἱ τοιαῦται γαῖαι καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς τόπους, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἔδαφος εἶναι ἀφιερωμένη γῆ, μεδκουφῆ, τὰ δὲ δένδρα καὶ κλήματα βακούφια εἰς ἕτερόν τινα σκοπὸν.

(1) Ἐκαστον ἀφιέρωμα ἔχει Ἐφορον, καλούμενον Μουτεβελῆν, τὸν ὁποῖον διορίζει ὁ ἀφιερωτής ἵνα φροντίξῃ περὶ τῆς συνάξεως τῶν προσόδων καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀφιερώματος καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν αὐτῷ ἀφιερωτηρίῳ διαλαμβανόμενων διατάξεων.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΑΦΕΘΕΙΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΓΑΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΑΦΕΘΕΙΣΩΝ ΓΑΙΩΝ.

Ἄρθρον 91. Ἐκ τῶν δένδρων τῶν δασῶν τῶν καλουμένων βαλ-ταλῆκ καὶ τὰ ὁποῖα εἰσιν ἀνέκαθεν ἐξειδιασμένα εἰς χωρίον ἢ κωμόπολιν τινα ἵνα ξυλεύωνται καὶ ὠφελῶνται οἱ κάτοικοι, μόνον οἱ κάτοικοι ἐκείνου τοῦ χωρίου καὶ τῆς κωμοπόλεως δύνανται νὰ ὑλοτομῶσιν. Οἱ κάτοικοι ἄλλης κωμοπόλεως ἢ χωρίου δὲν δύνανται νὰ ξυλευθῶσιν ἐξ αὐτῶν.

Ἐκ τῶν δένδρων τῶν δασῶν τῶν ἐξειδιασμένων ἀνέκαθεν εἰς πολλὰ χωρία ἢ κωμοπόλεις διὰ νὰ ξυλεύωνται καὶ ὠφελῶνται ἐκ τούτων οἱ κάτοικοί των, δύνανται νὰ ὑλοτομῶσιν μόνον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων ἐκείνων, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ κάτοικοι ἄλλων μερῶν.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται εἰς τοιαῦτα δάση καὶ δένδρα.

Ἄρθρον 92. Δὲν δύναται νὰ ἀποσπασθῇ μέρος τι τῶν εἰς τοὺς κατοίκους χωρίων ἐξειδιασμένων δασῶν καὶ νὰ διατεθῇ διὰ ταπίου εἰς ἄλλον τινὰ ἵνα λάβῃ κατοχὴν αὐτοῦ ἀποκλειστικῶς ἢ συνεταιρικῶς μετ' ἄλλων καὶ σχηματίσῃ ἰδιαιτέρον δάσος, ἢ ἀφοῦ κόψῃ τὰ δένδρα νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἔδαφος. Ἄν τις λάβῃ κατοχὴν, οἱ κάτοικοι δύνανται πάντοτε νὰ τὸν ἀποβάλωσιν.

Ἄρθρον 93. Οὐδεὶς δύναται νὰ φυτεύσῃ δένδρα ἢ ν' ἀνεγείρῃ οἰκοδομήματα ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ. Ἄν τυχὸν πράξῃ τις τοῦτο, αἱ μὲν οἰκοδομαὶ κατεδαφίζονται, τὰ δὲ δένδρα ἐκρίζυνται. Ἐν γένει οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ κατοχὴν ἢ νὰ ἐξασκήσῃ πρᾶξιν κυριότητος ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται.

Ἄρθρον 94. Αἱ πλατεῖαι αἱ ἀφεθείσαι ἐντὸς ἢ ἐκτὸς χωρίου ἢ

κωμοπόλεως πρὸς ὄφελος τῶν κατοίκων διὰ νὰ τοποθετῶσι τὰς ἀμάρξας καὶ νὰ συναθροίζωσι τὰ ζῶα των, καθὼς καὶ τὰ μέρη τὰ ἐξιδιασμένα εἰς τὸ νὰ τελεῖται προσευχὴ (γαμαζκιάχ) (1) θεωροῦνται ὡς δημόσιοι δρόμοι καὶ δὲν ἀγοράζονται, μῆτε πωλοῦνται. Δὲν φυτεύονται ἐπ' αὐτῶν δένδρα, μῆτε ἀνεγείρονται οἰκοδομήματα. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ ἀποκλειστικὴν κατοχὴν τῶν τοιούτων τόπων καὶ ἂν τις πράξῃ τοῦτο, οἱ κάτοικοι τὸν ἀποβάλλουσιν.

Ἄρθρον 95. Οἱ τόποι οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ κτηματολόγια τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀρχείου (δεγτερχανέ) καὶ καθιερωμένοι ἀνέκαθεν ὡς ἀγοραὶ ἢ τόποι πκτηγύρεων δὲν ἀγοράζονται μῆτε πωλοῦνται. Εἰς οὐδέναν δίδεται τίτλος δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ τοὺς ἐξουσιάσῃ ἀποκλειστικῶς καὶ ὅστις ἤθελε λάβῃ κατοχὴν αὐτῶν, ἀποβάλλεται. Τὸ δὲ διὰ τοὺς τοιούτους τόπους ὠρισμένον δικαίωμα πληρόνεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρον 96. Οἱ ἀλωνότοποι οἱ ἀφεθέντες καὶ ἐξιδιασθέντες ἔκπαλαι εἰς τὴν κοινότητα χωρίου τινός, δὲν ἀγοράζονται μῆτε καλλιεργοῦνται. Δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἐπ' αὐτῶν ἀνεγερσις οἰκοδομημάτων τινος. Δὲν ἐξουσιάζονται διὰ ταπίου μῆτε παρ' ἐνός ἀποκλειστικῶς, μῆτε παρὰ πολλῶν ἐταιρικῶς. Ἄν δέ τις λάβῃ κατοχὴν αὐτῶν, οἱ κάτοικοι τὸν ἀποβάλλουσιν. Οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρίων δὲν δύναται νὰ μετακομίσωσι καὶ ἀλωνίσωσι τοὺς καρπούς των εἰς τοὺς τοιούτους ἀλωνοτόπους.

Ἄρθρον 97. Ἐν τῇ βοσκῇ τῇ ἐξιδιασμένη ἀνέκαθεν εἰς ἓν χωρίον, μόνον οἱ κάτοικοι ἐκείνου τοῦ χωρίου δύναται νὰ βόσκησι τὰ ζῶα των, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρίων. Ὅταν μία βοσκὴ ἀνήκῃ ἔκπαλαι συνεταιρικῶς εἰς τοὺς κατοίκους δύο, τριῶν ἢ καὶ πλειοτέρων χωρίων, οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τούτων δύναται νὰ βόσκησι κοινῇ τὰ κτήνη των, ἀδιάφορον ἐντὸς τῶν ὁρίων τίνος ἐκ τῶν χωρίων τούτων κεῖται ἡ βοσκὴ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

Αἱ οὕτως ἀνέκαθεν εἰς τοὺς κατοίκους ἐνός χωρίου ἀποκλειστικῶς, ἢ κοινῇ εἰς τοὺς κατοίκους πολλῶν χωρίων ἀνήκουσαι βοσκαὶ δὲν ἀγοράζονται, μῆτε πωλοῦνται καὶ δὲν κατασκευάζονται ἐπ' αὐτῶν μάνδρα, σταῦλος καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα. Δὲν δύναται νὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς κῆπον ἢ ἄμπελον διὰ τῆς φυτεύσεως κλημάτων

(1) Εἰς τινὰ μέρη τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τζαμιά ἱκανῶς ἐκτεταμένα ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν ὑπάρχουσι τόποι περιορισμένοι μὲ χαλνάκια ἢ μὲ τεῖχος ἐν οἷς οἱ Μουσουλμάνοι τελοῦσι τὴν προσευχὴν των, τὴν καλουμένην γαμαζκιάχ, τὴν παρασκευὴν καὶ ἄλλα ἑορτασίμους ἡμέρας.

ἢ δένδρων. Ἄν δέ τις ἀνεγείρῃ οἰκοδομὰς ἢ φυτεύῃ δένδρα, οἱ κάτοικοι δύναται πάντοτε νὰ κατεδαφίσωσι καὶ ἐκρίζωσωσιν αὐτά. Εἰς οὐδέναν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκχερσώσῃ καὶ καλλιεργήσῃ ὡς τὰς λοιπὰς σπαρίμους γαίας. Ἄν δέ τις καλλιεργήσῃ ἐμποδίζεται. Αἱ γαῖαι αὗται τηροῦνται πάντοτε ὡς βοσκαί.

Ἄρθρον 98. Θεωρεῖται ὡς βοσκὴ (μερά) τοσαύτη ἔκτασις ὠρισμένων γαιῶν, ὁπόση ἀφέθῃ καὶ ὠρίσθῃ ὡς τοιαύτη ἀνέκαθεν πᾶσα ὁροθέτησις γενομένη μετὰ ταῦτα δὲν ἰσχύει.

Ἄρθρον 99. Ὅσα ζῶα ἐνός ζευγηλατείου (τσεφλήκ), κειμένου ἐντὸς χωρίου ἢ κοινότητος, ἔβοσκον ἀνέκαθεν εἰς τὴν κοινοτικὴν βοσκὴν ἐκείνου τοῦ χωρίου ἢ τῆς κοινότητος, τόσα δύναται νὰ βόσκησιν ἀκωλύτως. Ἀλλ' αἱ ἐκτὸς τῶν κοινοτικῶν βοσκῶν τοῦ χωρίου τῆς κωμοπόλεως ἀποκλειστικῶς καὶ ἔκπαλαι ἐξιδιασμένοι εἰς τὰ τοιαῦτα (ζευγηλατεία) ἰδιωτικαὶ βοσκαὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν ἀφθεισῶν γαιῶν, ὅπως αἱ εἰς τὴν κοινότητα τῶν χωρίων καὶ κωμοπόλεων ἀρχαίως καθιερωθεῖσαι νομαί.

Εἰς τὰς τοιαύτας βοσκάς μόνον ὁ κάτοχος τοῦ ζευγηλατείου εἰς ὃ ἀνήκουσι δύναται νὰ βόσκη τὰ ζῶα του καὶ ἐμποδίσῃ τοὺς ἄλλους νὰ φέρωσι πρὸς νομὴν τὰ κτήνη των. Αἱ τοιαῦται βοσκαὶ κατέχονται διὰ ταπίου καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τὰς ἀφορῶσας τὰς δημοσίους γαίας. Λαμβάνεται δὲ διὰ τὰς τοιαύτας βοσκάς ζευγηλατείων ἐτήσιος δασμὸς, ἰσοδυναμῶν μὲ τὸ δέκατον.

Ἄρθρον 100. Εἰς τὰς βοσκάς τὰς ἐξιδιασμένας εἰς ἓν χωρίον ἢ κοινῇ εἰς πολλὰ, δύναται ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου νὰ βόσκη ἀκωλύτως καὶ τὰ ζῶα τὰ γεννώμενα ἐκ τῶν ὧν ζῶων ἔβοσκεν. Οὐδεὶς δὲ τῶν κατοίκων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ ἔξωθεν πρόσθετα ζῶα πρὸς βόσκησιν, ὅταν ἐντεῦθεν θέλει προξενηθῇ στενοχωρίαν εἰς τὰ ζῶα τῶν λοιπῶν κατοίκων τοῦ χωρίου.

Ἀλλ' ἐὰν χωρικὸς ἔξωθεν ἐρχόμενος ἤθελεν ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ χωρίον καὶ οἰκοδομήσῃ κατοικίαν (γιούρτ), δύναται νὰ φέρῃ ἔξωθεν ποσὸν τι ζῶων καὶ νὰ τὰ βόσκη ἐν τῇ νομῇ τοῦ χωρίου ἐκείνου, ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ στενοχωρίαν εἰς τὰ κτήνη τῆς κοινότητος.

Ὁ ἀγοράσας χωρικὸς τὴν καλύβην κατοίκου τοῦ χωρίου, δύναται νὰ βόσκη ἀκωλύτως τόσα ζῶα ὅσα ἔβοσκεν ὁ κύριος τῆς καλύβης ἐν τῇ βοσκῇ τοῦ χωρίου.

Ἄρθρον 101. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέρετρα καὶ χειμάδια, τὰ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν Δεφτερχανέ καὶ ἀνήκοντα ἀνέκαθεν εἰς τοὺς κατοίκους ἐνός χωρίου ἀποκλειστικῶς ἢ κοινῇ εἰς τοὺς κατοίκους

τριῶν ἢ πέντε χωρίων, μόνον οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων εἰς ἃ εἰσιν ἐξιδιασμένα δύνανται νὰ ὠφελῶνται ἐκ τοῦ χόρτου καὶ ὕδατος τῶν καὶ οὐχὶ οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρίων.

Λαμβάνεται δὲ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοὺς ὠφελουμένους ἐκ τοῦ χόρτου καὶ ὕδατος τῶν τοιούτων βοσκῶν ἀναλόγως τῆς ἐπιδεκτικότητός των δασμὸς θερέτρου καὶ χειμαδίου διὰ τὸ δημόσιον.

Τὰ οὕτω εἰς τοὺς κατοίκους ἐξιδιασμένα θερέτρα καὶ χειμάδια δὲν ἀγοράζονται μήτε πωλοῦνται, μήτε δίδεται ἡ κατοχὴ των εἰς οὐδέναι διὰ ταπίου ἀποκλειστικῶς. Ἄνευ δὲ τῆς συναινέσεως τῶν κατοίκων δὲν καλλιεργοῦνται.

Ἄρθρον 102. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ παρέλευσις καιροῦ (ἥτοι δὲν ὑπάρχει παραγραφή) διὰ τὰς ἀγωγὰς τὰς ἀφορώσας γαί-
ας ἀφειθείσας καὶ καθιερωθείσας ἀνέκαθεν εἰς κοινὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων (μετρουκέ), οἶον δάση, θάμνους, δημοσίους ὁδοὺς, πανηγύρεις, ἀγορὰς (παζάρια), ἀλωνοτόπους, βοσκὰς, θερέτρα καὶ χειμάδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΓΑΙΩΝ.

Ἄρθρον 103. Θεωροῦνται ὡς νεκραὶ γαῖαι, αἱ κεναὶ καὶ ἀκαλλιεργητοὶ τοποθεσίαι οἶον, ὄρειναι, πετρώδεις, δασώδεις καὶ βοσκήσιμοι τόποι, (περνα.λ.λ.κ καὶ ὁτ.λ.λ.κ δηλ. ἐν οἷς φύονται πρίνοι καὶ χόρτον) αἵτινες μὴ κατεχόμεναι παρ' οὐδενὸς διὰ ταπίου, οὐδ' ἀφειθεῖσαι ἐκπαλαι εἰς τοὺς κατοίκους κωμοπόλεων ἢ χωρίων ἀπέχουσι τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τοσοῦτον, ὥστε νὰ μὴ ἀκούηται ἀνθρώπινος φωνὴ ἀπὸ τὰ ἄκρα τῶν κατοικουμένων τόπων.

Ὁ ἔχων ἀνάγκην τῶν γαιῶν τούτων δύναται δωρεὰν καὶ τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς νὰ τὰς ἀροτριάσῃ καὶ νὰ σχηματίσῃ ἀγροὺς ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἀνήκῃ ἡ ἰδιοκτησία εἰς δημόσιον (βεῖτ οὐ.λ.-μά.λ.). Ἐφαρμόζονται δὲ εἰς τὰς γαῖας ταύτας αἱ διατάξεις αἱ διέπουσαι τὰς λοιπὰς σπορίμους γαῖας (μεζρουά).

Ἄν ὅμως ἐκεῖνος, ὅστις λάβει παρὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς ἄδειαν νὰ καλλιεργήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν δοθεῖσαν γῆν, τὴν ἀφήσῃ χέρσον

καὶ εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη ἄνευ νομίμου κωλύματος, δίδεται αὕτη εἰς ἄλλον.

Ἄν δέ τις ἐκχερσώσῃ τοιαύτην γῆν καὶ σχηματίσῃ ἀγρὸν ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς, λαμβάνεται παρ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταπίου διὰ τὸ καλλιεργηθὲν μέρος τῆς γῆς καὶ τούτου γενομένου τῷ παραχωρεῖται αὕτη μετὰ τοῦ ἀνήκοντος τίτλου (ταπίου).

Ἄρθρον 104. Πᾶς ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ξυλευθῇ καὶ ὑλοτομήσῃ (1) ἐκ τῶν κοινῶν ὀρέων (μουμπά), τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἐκ τῶν εἰς τοὺς κατοίκους ἀνέκαθεν καθιερωθέντων δασῶν, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δικαιούται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἕτερον. Οὐδεὶς φόρος πληρόνεται διὰ τὰ ἐκκοπτόμενα ξύλα καὶ τὰ συλλεγόμενα χόρτα.

Ἐκ τῶν τοιούτων κοινῶν ὀρέων δὲν δύναται νὰ ἀποσπασθῇ μέρος τι καὶ νὰ δοθῇ διὰ ταπίου παρὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς εἰς τὴν καταχρῆν οἰουδὴποτε νὰ μετασχηματισθῇ δάσος ἰδιαιτέρων ἢ εἰς πολλοὺς ἀνήκον.

Ἄρθρον 105. Ὅταν ἐντὸς τῶν ὀρίων χωρίου ἢ κοινότητος τινὸς ὑπάρχῃ βοσκήσιμος γῆ (ὁτ.λ.λ.κ) (2) ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν χωρίων ἢ κωμοπόλεων ἐξιδιασμένων βοσκῶν, οἱ κάτοικοι ἐκεῖνου τοῦ χωρίου δύνανται νὰ βόσκωσι τὰ ζῶά των καὶ νὰ ὠφελῶνται ἐκ τοῦ χόρτου καὶ ὕδατος τοῦ ἐν αὐτῇ εὑρισκομένου ἄνευ πληρωμῆς φόρου τινός.

Πᾶς ὅστις ἤθελε φέροι ἔξωθεν τὰ ζῶά του καὶ κάμει χρῆσιν τοῦ χόρτου καὶ ὕδατος ἐκείνης τῆς βοσκῆς (ὁτ.λ.λ.κ), ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον ἀνάλογον δασμὸν βοσκῆς, χωρὶς νὰ δύναται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου νὰ τὸν ἐμποδίσωσι, μήτε νὰ λάβωσι μερίδιον ἐκ τοῦ δασμοῦ τῆς βοσκῆς.

(1) Κατὰ λέξιν νὰ κόψῃ καυσόξυλα καὶ οἰκοδομήσιμον ξυλείαν.

(2) Γῆ εἰς ἣν φύεται μικρὸν χόρτον χρήσιμον εἰς βοσκὴν ζῶων.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΜΗ ΑΝΑΤΟ- ΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ.

Ἄρθρον 106. Τὰ αὐτοφυῆ δένδρα, τὰ φυόμενα εἰς τὰς νεκράς, εἰς τὰς ἀφεθείσας εἰς κοινὴν χρῆσιν, εἰς τὰς δημοσίους, ἀφιερωμέ-
νας καὶ ἰδιοκτῆτους γαίας, δὲν δύνανται νὰ κατέχωνται διὰ τα-
πίου. Ἀλλὰ τὰ εἰς τὰς δημοσίους καὶ ἀφιερωμένας γαίας αὐτομά-
τως βλαστάνοντα δένδρα κατέχονται ὡς παρακολουθήματα εἰς τὴν
γῆν, καθὰ διαλαμβάνει τὸ περὶ κατοχῆς κεφάλαιον τοῦ παρόντος
Νόμου (ἄρθ. 28).

Ἄρθρον 107. Τὰ μεταλλεῖα χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ, σιδήρου,
τὰ λατομεῖα, ὁ γύψος, τὸ θεῖον, νίτρον, σμῦρις, ἄνθρακες, ἄλας καὶ
λοιπὰ ὀρυκτὰ, τὰ ὅποια ἤθελον ἀναφανῆ εἰς μέρος τι δημοσίων
γαιῶν (μυριγῆ), εἰς οὗτινος τὴν κατοχὴν καὶ ἂν ὑπάρχῃ, ἀνήκουσιν
εἰς τὸ δημόσιον (μπεῖτ-ἐλμά). Οἱ δὲ κάτοχοι τῆς γῆς, δὲν δύναν-
ται οὔτε νὰ οἰκειοποιηθῶσι τὸ μεταλλεῖον οὔτε νὰ λάβωσι μερίδιον
ἐκ τοῦ ἐξαγομένου μετάλλου (1).

Τὰ ἐν ταῖς ἀφιερωμέναις γαίαις (μεθκουφῆ), αἵτινές εἰσιν ἐκ τοῦ
εἶδους τῶν εἰς σκοπὸν τινα καθιερωθεῖσων γαιῶν (ὅρα ἄρθ. 4 § 2.
τοῦ παρόντος νόμου) ἀνακαλυπτόμενα ὀρυκτὰ ἀνήκουσιν ὁμοίως εἰς
τὸ δημόσιον καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπεμβῇ ὁ κάτοχος τῶν γαιῶν
μήτε τὸ ἀφιέρωμα. Ἀλλὰ τόσον εἰς τὰς δημοσίους γαίας, καθὼς
καὶ εἰς τὰς ῥηθείσας ἀφιερωμένας γαίας, ἀποδίδεται τῷ κατόχῳ
αὐτῶν τὸ ἀντίτιμον τοῦ μέρους τῆς γῆς, ὅπερ ἤθελε παύσει νὰ
κατέχεται παρ' αὐτοῦ καὶ μείνῃ χέρσον ἕνεκα τῆς ἐξορύξεως τῶν
μετάλλων.

Ἐκ τῶν εἰς τὰς εἰς κοινὴν χρῆσιν (μετρουκῆ) ἀφεθείσας καὶ εἰς
τὰς νεκράς (μεβάτ) γαίας ἀνακαλυπτομένων ὀρυκτῶν, τὸ πέμπτον
τοῦ προϊόντος ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, τὸ δὲ ἐπίλοιπον εἰς τὸν
ἀνακαλύψαντα αὐτά.

Τὰ δὲ εἰς τὰς πράγματι ἀφιερωμένας γαίας (μεθκουφῆ) εὕρισκόμε-
να ὀρυκτὰ ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀφιέρωμα (βακούφ).

(1) Διὰ τὸν ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1861 (9 μαχουρέμ 1278) Νόμον ἐκανο-
νισθῇ ὁ τρόπος τῆς παραχωρήσεως καὶ τῆς καλλιέργειας τῶν μεταλλείων.
(Ὁρα Journal de Constantinople 10)22 καὶ 11 23 Ὀκτωβρίου 1861).

Τὰ εἰς τὰ ἰδιόκτητα γήπεδα (μουλκ), τὰ κείμενα ἐντὸς τῶν χω-
ρίων καὶ κομποπύλων, ἀνακαλυπτόμενα ὀρυκτὰ ἀνήκουσιν ὅλα
εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ γηπέδου.

Ὡς πρὸς τὰ εἰς τὰς φορολογουμένας (οὐχριῆ) καὶ δεκατιζομένας
(χαρατζιγιῆ) γαίας ἀνακαλυπτόμενα ὀρυκτὰ, ἂν μὲν ᾧσιν ἐπιδε-
κτικὰ τήξεως, τὸ πέμπτον αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον, τὸ δὲ
ἐπίλοιπον εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῶν γαιῶν. Τὰ δὲ μὴ ἐπιδεκτικὰ τή-
ξεως ἀνήκουσιν ὅλα εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην.

Ὡς πρὸς τὰ ἀρχαῖα καὶ νέα νομίσματα, ὡς πᾶν εἶδος θησαυροῦ,
τὰ ὅποια ἤθελον εὑρεθῇ εἰς παντὸς εἶδους γαίας καὶ τῶν ὁποίων ὁ
ἰδιοκτῆτης εἶναι ἄγνωστος, ὁ θρησκευτικὸς Νόμος πραγματεύεται
περὶ τῶν ἀφορῶσων αὐτὰ διατάξων.

Ἄρθρον 108. Αἱ γαῖαι τοῦ φονευθέντος δὲν μεταβαίνουνσι κλη-
ρονομικῶς εἰς τὸν φονέα αὐτοῦ. Ὁ φονεὺς δὲν δύναται ὁμοίως νὰ
ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῶν γαιῶν τοῦ φονευθέντος.

Ἄρθρον 109. Αἱ γαῖαι τοῦ Μουσουλμάνου δὲν μεταβαίνουνσι
κληρονομικῶς εἰς τὰ τέκνα του, τὸν πατέρα του καὶ μητέρα του, ἂν
οὗτοι δὲν πρεσβεύωσι τὴν Μουσουλμανικὴν θρησκείαν· αἱ δὲ γαῖαι
τοῦ μὴ ὄντος Μουσουλμάνου δὲν μεταβαίνουνσι κληρονομικῶς εἰς
τὰ τέκνα του καὶ τὸν πατέρα καὶ μητέρα του, ἂν οὗτοι πρεσβεύω-
σι τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν.

Ὁ μὴ Μουσουλμάνος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ
γαιῶν Μουσουλμάνου, καὶ ὁ Μουσουλμάνος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ δι-
καίωμα ταπίου ἐπὶ γαιῶν μὴ Μουσουλμάνου.

Ἄρθρον 110. Αἱ γαῖαι ὑπηκόου τῆς Ὑψηλῆς Πύλης δὲν μεταβαί-
νουσι κληρονομικῶς εἰς τὰ τέκνα του καὶ τοὺς γονεῖς του, ὑπηκό-
ους ξένους, καὶ δὲν δύναται ξένος ὑπήκοος νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου
ἐπὶ γαιῶν ὑπηκόου τῆς Ὑ. Πύλης.

Ἄρθρον 111. Αἱ γαῖαι τοῦ παραιτουμένου τῆς Ὀθωμανικῆς
ὑπηκοότητος δὲν μεταβαίνουνσι κληρονομικῶς εἰς τὰ τέκνα του ἢ
τοὺς γονεῖς του, ὑπηκόους τῆς Ὑ. Πύλης ἢ ξένους ὑπηκόους. Ἀλλὰ
καθίστανται αὗται ἀδέσποτοι καὶ χωρὶς νὰ ἀναζητηθῶσιν οἱ ἔχοντες
δικαίωμα ταπίου δημοπρατοῦνται καὶ κατακυροῦνται τῷ πλειοδο-
τήσαντι.

Ἄρθρον 112. Οὔτε πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως, οὔτε μετὰ τὴν ἀ-
πελευθέρωσιν δούλου ἢ δούλης, οἵτινες ἤθελον ἀποκτήσει γαίας τῇ
ἀδείᾳ τοῦ κυρίου των καὶ διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς, δὲν δύναται ὁ
κύριός των νὰ τοὺς τὰς ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῆς κατοχῆς των οὐδὲ κατ'
οὐδένα τρόπον νὰ ἐπεμβῇ εἰς αὐτάς.

Ἀποθανόντος τοῦ κυρίου πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ δούλου,

οἱ κληρονόμοι τοῦ κυρίου δὲν δύνανται ὁμοίως νὰ θέσωσι χεῖρα ἐπὶ τῶν γαιῶν τοῦ δούλου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δούλου ἢ τῆς δούλης πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς των αἱ γαῖαι τῶν δὲν μεταβαίνουνσι κληρονομικῶς εἰς οὐδέν· καὶ ἂν μὲν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων δὲν ὑπάρχωσιν ιδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτὸς τῶν κοινῇ κατεχόντων αὐτὴν καὶ τῶν κατόικων τοῦ χωρίου τῶν ἐχόντων ἀνάγκην γῆς. Ἄν δὲ ὑπάρχωσιν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ιδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, ἀνήκοντα εἰς τὸν κύριον τοῦ δούλου, οὗτος προτιμᾶται παντὸς ἄλλου καὶ δικαιούται νὰ τὰς λάβῃ ἐπὶ πληρωμῇ ἀντιτίμου ταπίου μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἀποθανόντος τοῦ δούλου μετὰ τὴν ἀπελευθερώσιν του, αἱ γαῖαι τοῦ μεταβαίνουνσι κληρονομικῶς εἰς τὰ ἐλεύθερα τέκνα του, ἢ γονεῖς του.

Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων καὶ ἂν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων δὲν ὑπάρχωσιν ιδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, ὁ ἀπελευθερώσας τὸν δούλον ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ (ἥτοι τοῦ ἀπελευθερώσαντος τὸν δούλον), δὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων, ἀλλὰ δίδονται αὐταὶ ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τοὺς ἐλεύθερους συγγενεῖς τοῦ ἀπελευθερωθέντος δούλου, τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, διατίθενται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἄν δὲ ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ὑπάρχωσιν ιδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα (μουλκ), δίδονται αὐταὶ ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν κληρονόμων, εἰς οὓς περιῆλθον τὰ ιδιόκτητα δένδρα καὶ οἰκοδομήματα, οἵτινες ἔχουσι δικαίωμα ταπίου κατὰ τὸν ἀνώτερον βαθμόν. (Ὅρα ἀνωτέρω, ἄρθρ. 59).

Ἄρθρον 113. Ἡ πώλησις γαιῶν δημοσίων (μυριγιέ) καὶ ἀφιερωμένων (μεβκουφέ), ἡ γενομένη συνεπείᾳ αὐθαιρεσίας καὶ βίας ὑπὸ προσώπου δυναμένου νὰ μετέλθῃ ἀπειλητικὰ μέσα, δὲν εἶναι ἔγκυρος. Καὶ ἂν τις παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον τὰς γαίας, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε βιαίως καὶ αὐθαιρέτως, ἢ μετὰ τὸν θάνατόν του περιέλωσιν αὐταὶ εἰς τὰ τέκνα του ἢ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα του, ἢ ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ὑπάρχωσι τοιοῦτοι κληρονόμοι καὶ καταστῶσιν αἱ γαῖαι ἀδέσποτοι, δύναται πάλιν ὁ ἀρχικὸς κάτοχος, ὁ διὰ τῆς βίας στερηθεὶς τῶν γαιῶν του, ἢ μετὰ τὸν θάνατόν του τὰ τέκνα του ἢ οἱ γονεῖς του νὰ διεκδικήσωσι τὰς εἰρημένους γαίας.

Ἄν ὅμως ὁ παραχωρητὴς ἀποθάνῃ ἄνευ τοιούτων κληρονόμων (ἥτοι τέκνων καὶ γονέων), αἱ γαῖαι δὲν καθίστανται ἀδέσποτοι, ἀλλὰ μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κατόχου αὐτῶν.

Ἄρθρον 114. Δὲν ἰσχύει ἡ πώλησις καὶ παραχωρήσις δημοσίων

(μυριγιέ) καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν (μεβκουφέ), ἡ γινομένη ὑπὸ ὄρους, θεωρουμένου, ἐπαχθεὶς καὶ παρανόμου παρὰ τοῦ ἱεροῦ νόμου, οἷον ὁ ὄρος τοῦ περιθάλλειν τινὰ μέχρι τοῦ θανάτου καὶ ἐξασφαλῆσαι αὐτῷ βίον ἄνετον. Ἐπομένως ἂν τις παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον τὰς γαίας, τὰς ὁποίας ἀπέκτησε ὑπὸ τοιούτους ἀκύρους ὄρους, ἢ ἂν ἀκόμη, ἀποθανόντος αὐτοῦ, περιέλθωσιν αὐταὶ εἰς τὰ τέκνα του ἢ εἰς τὸν πατέρα καὶ μητέρα του, δύναται ὁ πρῶτος παραχωρητὴς, καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου του, οἱ κληρονόμοι του, νὰ διεκδικήσωσι τὰς γαίας ἕνεκα τοῦ ἀκυρωτικοῦ τούτου ὄρου.

Ἄρθρον 115. Δὲν δύναται ὁ δανειστὴς νὰ λάβῃ ἀπέναντι τοῦ δανείου τὰς παρὰ τοῦ ὀφειλέτου του κατεχομένας γαίας· μήτε δικαιούται νὰ ἐκβιάσῃ αὐτὸν νὰ τὰς παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον, ἵνα ἐκ τοῦ τιμήματος πληρωθῇ τὸ χρέος. Ἀποθανόντος τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε ὑπάρχει κινητὴ αὐτοῦ περιουσία, εἴτε μὴ, αἱ παρ' αὐτοῦ κατεχόμεναι γαῖαι μεταβαίνουνσι εἰς τοὺς ἀμέσους κληρονόμους του. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου καὶ δίδονται ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ταπίου, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, εἰ δὲ μὴ, διατίθενται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ἄρθρον 116. Αἱ δημόσιοι (μυριγιέ) καὶ ἀφιερωμέναι γαῖαι (μεβκουφέ) δὲν ὑποθηκεύονται. Ἄν ὅμως παραχωρήσῃ τις τὰς γαίας του εἰς τὸν δανειστήν του ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους του διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς ἐπὶ τῷ ὄρῳ τοῦ νὰ ἐπιστραφῶσιν αὐτῷ μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ὀφειλῆς ἢ ἐπὶ τῷ ὄρῳ τοῦ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους του, ὕπερ καλεῖται, φεράγι-μπιλ βεφά, ἥτοι παραχωρήσις ἰσχύουσα μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως (ἐκνίκησις), δὲν δύναται ὁ ὀφειλέτης εἴτε προσδιορισθῇ προθεσμία, εἴτε μὴ, νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν γαιῶν πρὶν πληρῶσῃ τὸ χρέος του. Ἀφοῦ δὲ ὁλοσχερῶς πληρῶσῃ τὸ χρέος του, δύναται νὰ τὰς παραλάβῃ.

Ἄρθρον 117. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον τὰς παρ' αὐτοῦ κατεχομένας γαίας ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους του, εἴτε ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ ἐκτεθέντα ὅρον, εἴτε δώσῃ εἰς τὸν δανειστήν του ἀμετάκλητον πληρεξουσιότητα (βεκιαλέτ δεβριγιέ) (1) ὅπως, ἂν ἐντὸς ὀρισμένου χρόνου δὲν πληρῶσῃ τὸ χρέος του, πωλήσῃ τὰς γαίας του εἰς ἄλλον, καὶ ἀφοῦ ἐκ τοῦ τιμήματος ἀφαιρέσῃ τὰ ὅσα ἔχει νὰ λαμβάνῃ, ἐγχειρίσῃ αὐτῷ τὸ ἐπιλοιπον ποσόν, δὲν δυνήθῃ δὲ νὰ πληρῶσῃ τὸ χρέος του ἐντὸς τῆς

(1) Βεκιαλέτ δεβριγιέ λέγεται κατὰ τὸ Ὁθωμανικὸν δίκαιον ἡ ἐντολή, τὴν ὁποίαν δίδει τις εἰς ἀτομὸν τι ἐπὶ τῇ ρητῇ ὄρῳ τοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ τὴν ἀνκαλέσῃ.

ταχθείσης προθεσμίας, ὁ ἐντολοδόχος δανειστής δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πώλησιν τῶν γαιῶν, ζῶντος τοῦ ὀφειλέτου, διὰ τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς καὶ εἰσπράξῃ οὕτω τὰ ὅσα ἔχει νὰ λάβῃ. Ἄν δὲ ὁ ὀφειλέτης διορίσῃ ἄλλον τινὰ πληρεξούσιον (ὅχι δηλ. τὸν δανειστήν) κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, δύναται καὶ οὗτος κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας νὰ διαθέσῃ τὰς γαίας εἰς ἄλλον δυνάμει τῆς δοθείσης αὐτῷ πληρεξουσιότητος καὶ ἐκ τοῦ τιμῆμάτος νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 118. Ἐάν ὁ παραχωρήσας τὰς γαίας του εἰς τὸν δανειστήν του ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας ὅρους, (ἄρθρ. 116 καὶ 117) ἀποθάνῃ πρὶν ἀποτίσῃ ὁλοσχερῶς τὸ χρέος του, καταλίπη δὲ τέκνα ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ὁ δανειστής του καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου του, ἅπαντες οἱ κληρονόμοι του δικαιοῦνται νὰ κατάσχωσι τὰς γαίας ταύτας χωρὶς νὰ δύνανται τὰ τέκνα ἢ ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ τοῦ ὀφειλέτου νὰ λάβωσι κατοχὴν τῶν κληρονομικῶς περιελθουσῶν αὐτοῖς γαιῶν πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποτίσεως τοῦ χρέους.

Ἄν ὅμως ὁ ὀφειλέτης ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ἀφήσῃ ἀμέσους κληρονόμους, ὁ δανειστής του, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου του, οἱ κληρονόμοι του δὲν ἔχουσι δικαίωμα, καθότι αἱ γαῖαι τότε θεωροῦνται ἀδέσποτοι καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διεπούσας τὰς γαίας ταύτας διατάξεις.

Ἄρθρον 119. Πᾶσα ἀγωγή περὶ δόλου καὶ ἀπάτης μεταξὺ ἀγοραστοῦ καὶ πωλητοῦ γαιῶν τοιούτων, ἀφορῶσα ἀφιερωμένας γαίας (μεδοκούφ) εἶναι δεκτὴ ἄλλ' ἀποθανόντος τοῦ πωλητοῦ αἱ κινηθεῖσαι ὑπὸ τῶν τέκνων καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ ἀγωγαὶ εἶναι ἀπαράδεκτοι· αἱ δὲ τοιαῦται γαῖαι δὲν θεωροῦνται ὡς ἀδέσποτοι.

Ἄρθρον 120. Ἡ ἐν θανατηφόρῳ ἀσθενείᾳ γενομένη πώλησις δημοσίων καὶ ἀφιερωμένων γαιῶν εἶναι ἔγκυρος· αἱ οὕτω πωληθεῖσαι τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς γαῖαι δὲν μεταβαίνουν εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ πωλητοῦ, μήτε ἐν ἐλλείψει κληρονόμων καθίστανται διαθέσιμοι διὰ ταπίου.

Ἄρθρον 121. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀφιερῶσιν εἰς κατὰστήμᾳ τι τὰς παρ' αὐτοῦ διὰ ταπίου ἀπλῶς κατεχομένας γαίας, δηλ. νὰ τὰς καταστήσῃ βακούφια, ἂν προλαβόντως δι' αὐτοκρατορικοῦ Μπουλκιμὶ (διατάγματος Σουλτανικοῦ), δὲν ἀποκτήσῃ τὴν πλήρη αὐτῶν κυριότητα.

Ἄρθρον 122. Αἱ ἀνέκαθεν εἰς μονὴν τινα προσηρτημέναι καὶ ὡς τοιαῦται εἰς τὸν Δεφτερχανὲ ἐγγεγραμμέναι γαῖαι δὲν δύνανται ν' ἀνακτηθῶσι διὰ ταπίου, μήτε νὰ πωληθῶσιν ἢ ἀγορασθῶσιν.

Ἄλλ' αἱ γαῖαι, αἵτινες ἀνέκαθεν κατεῖχοντο διὰ ταπίου καὶ περιήλ-

θονμειὰ ταῦτα ὁπωσδήποτε εἰς τὰς χεῖρας τῶν μοναχῶν, ἢ κατέχονται ἄνευ ταπίου ὡς προσηρτημέναι εἰς τὴν μονήν, ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν δημοσίων γαιῶν καὶ λαμβάνονται ὑπὸ κατοχὴν διὰ ταπίου ὡς ἔκπαλαι.

Ἄρθρον 123. Ὅταν τὸ ὕδωρ ἀρχαίας λίμνης ἢ ποταμοῦ ἀποσυρθῇ καὶ ἀναφανῶσι γαῖαι καλλιεργήσιμοι, δίδονται αὐταὶ τῷ πλειοδοτήσαντι καὶ κατατάσσονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν (μυριγέ).

Ἄρθρον 124. Ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν ἀφορῶσιν δικαίωμα πόσεως, ἀρδεύσεως καὶ διόδου ὕδατος λαμβάνεται ὡς κανὼν ὅ,τι ἔκπαλαι ἐγίνετο.

Ἄρθρον 125. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διὰ σπαρτῶν, γεννημάτων, ἀμπελῶν καὶ κήπων διάβασις τῶν ζώων καὶ ἂν ἀκόμη ἀνέκαθεν διέβαινον, διότι ἡ βλάβη δὲν δύναται ποτε νὰ καθιερωθῇ διὰ τῆς ἀληθείας. Μέχρις οὗ συγκομισθῶσιν οἱ καρποί, οἱ κύριοι τῶν ζώων διατάσσονται νὰ τὰ ἐπιτηρῶσιν αὐστηρῶς καὶ ἂν μετὰ τὴν παραγωγὴν ταύτην τὰ κτήνη τῶν ἐξακολουθοῦν νὰ προξενῶσι ζημίαν ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν. Μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, τὰ ζῶα δύνανται νὰ διέρχωνται ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, ἐξ ὧν κατ' ἀρχαίαν συνήθειαν διήρχοντο.

Ἄρθρον 126. Ἐάν τὰ ἀνέκαθεν ὀρισθέντα ὅρια χωρίου ἢ κωμοπόλεως καταστραφῶσι καὶ καταστῶσιν ἄγνωστα, οἱ προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν καὶ ἄξιοι πίστεως μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν γειτνιαζόντων χωρίων καὶ κωμοπόλεων μεταβαίνουν εἰς ἐπιτοπίως καὶ τῇ μεσολαβήσει τῆς ἀρχῆς τῆς θρησκευτικῆς θέλουσιν ὀρίσθαι τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ἀρχαίων συνόρων καὶ τεθῇ νέα σημεῖα.

Ἄρθρον 127. Ἐν γένει τὰ δέκατα τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ σπαρτῶν θεωροῦνται ὡς εἰσόδημα τοῦ χωρίου ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου κεῖνται αἱ γαῖαι ἐν αἷς ἐβλάστησαν, ἀδιαφόρως ποῦ ἀλωνίζονται.

Παρομοίως οἱ φόροι καὶ οἱ κατ' ἀποκοπὴν δασμοὶ τῶν θερέτρων χειμαδίων, βοσκῶν, σταύλων, μύλων καὶ λοιπῶν θεωροῦνται ὡς εἰσόδημα τοῦ χωρίου ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁποίου ταῦτα κεῖνται.

Ἄρθρον 128. Ὅταν ὁ ρύαξ τῶν ὀρυζάνων, οἵτινες εἰσιν ἐγγεγραμμένοι ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸν Δεφτερχανὲ φθαρῇ, ὀφείλουσιν οἱ σπείροντες τὸν ὀρυζάντα νὰ ἐπισκευάσωσιν αὐτόν. Ἡ κατοχὴ τῶν ὀρυζάνων ἀποκτᾶται διὰ ταπίου ὡς αἱ ἄλλαι δημόσιοι γαῖαι μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι αἱ περὶ τῶν ὀρυζάνων ἀνέκαθεν ὑπάρχουσαι τοπικαὶ συνήθειαι τηροῦνται.

Ἄρθρον 129. Αἱ γαῖαι αἱ καλούμεναι Χασέ (1), αἵτινες πρὸ τοῦ Ταντζιματίου εἶχον παραχωρηθῆ εἰς τοὺς σπαχῆδας καὶ εἰς ἄλλους καὶ αἱ ὀνομαζόμεναι μπασχτενέ (2), αἱ ἐξιδιασμέναι εἰς τοὺς Βοϊνέκιδες (Βουλγάρους ποιμένας), ὅπερ κατηγορήθη, καὶ αἱ παρὰ τῶν Ἀγάδων τῶν δασῶν διὰ ταπίου διδόμεναι γαῖαι, ὅπερ ὁμοίως κατηγορήθη, κατέχονται ἤδη διὰ ταπίου καὶ ὑπάγονται ἀπαραλλάκτως εἰς τὰς διατάξεις τῶν δημοσίων γαιῶν ὡς πρὸς τὰ τῆς παραχωρήσεως, κληρονομίας καὶ μεταβιβάσεως.

Ἄρθρον 130. Δὲν δύνανται νὰ δοθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς ἓν ἄτομον καὶ νὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς ζευγηλατεῖον αἱ γαῖαι χωρίου ἢ κοινότητός τινος, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ὑπάρχουσιν. Ἀλλὰ καθὰ διαλαμβάνει τὸ 72 ἄρθρον, ὅταν ὅλοι οἱ κάτοικοι ἑνὸς χωρίου διασκορπιθῶσι καὶ αἱ γαῖαι τῶν καταστῶσι διαθέσιμοι διὰ ταπίου, μεταφέρονται ἐκ νέου γεωργοὶ καὶ συνοικίζονται, δίδονται δὲ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον αὐτῶν γαῖαι, καὶ ἂν δὲν ᾔναι δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ τὸ χωρίον ἐκεῖνο εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν, δίδονται αἱ γαῖαι τοῦ συλλήβδην εἰς ἓν, δύο, ἢ τρία ἄτομα διὰ νὰ τὰς μεταχειρισθῶσιν ὡς ζευγηλατεῖον.

Ἄρθρον 131. Ζευγηλατεῖον (τσεφλήκ) ὡς νομικὸς ὅρος σημαίνει ἕκτασιν γῆς ζευγαρίου (ἑνὸς ζεύγους βοῶν) καλλιεργούμενης κατ' ἔτος καὶ διδούσης πρόσδοτον. Σύγκειται δὲ ἀπὸ γαίας ἐβδομήκοντα μέχρις ὀγδοήκοντα στρεμμάτων, ὅταν ᾔναι γῆ πρώτης ποιότητος, ἑκατὸν, ὅταν ᾔναι μεσαίας, καὶ ἑκατὸν τριάκοντα ὅταν ᾔναι κατωτέρας. Τὸ στρέμμα σύγκειται ἐκ τεσσαράκοντα βημάτων κατὰ πλάτος καὶ κατὰ μῆκος, ἥτοι ἐκ χιλίων ἐξακοσίων τετραγωνικῶν πήχεων. Ἡ γῆ ἢ οὕσα ἐκτάσεως ὀλιγωτέρας ἑνὸς στρέμματος καλεῖται τμήμα.

Ἀλλὰ τὸ κοινῶς καλούμενον ζευγηλατεῖον (τζιφλήκι) περιλαμβάνει τὰς γαίας μετὰ τῶν πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν ἀνεγερθέντων οἰκοδομημάτων καὶ τῶν προμηθευθέντων ζώων, σπόρων, γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ ἄλλων πραγμάτων.

Ἄν κάτοχος τοιούτων ζευγηλατεῶν ἀποθάνῃ χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἀμέσους ἢ ἐμμέσους κληρονόμους (ἔχοντας δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ταπίου,) τὸ ζευγηλατεῖον τίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ κατακυροῦται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα. Ἐάν δε ἀποθα-

(1) Ὁρα Μ. D' Ohsson Τομ. VII, σελ. 379 καὶ ἐπ. «Κὰς» ὀνομάζονται αἱ γαῖαι αἱ διδόμεναι ἄλλοτε ἐν ἐκάστῃ ἐπαρχίᾳ εἰς τοὺς γενικοὺς διοικητὰς ἵνα τὰ εἰσοδήματα χρησιμεύσωσιν ὡς ἀντιμισθία τῆς θέσεώς του.

(2) Μπασχτενέ ὀνομάζονται αἱ τίτλοι κληρονομικῆς ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν κατεχόμεναι.

νῶν δὲν ἀφήτῃ ἀμέσους κληρονόμους ἔχοντας δικαίωμα κληρονομικὸν (ιντικάλ) ἐπὶ τῶν γαιῶν, τὰ οἰκοδομήματα, ζῶα, σπόροι καὶ λοιπὰ περιέρχονται εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα εἰς ἀπόκτησιν ταπίου· οὗτοι δὲ, καθὰ διαλαμβάνει τὸ περὶ τῶν ἀδεσπότην γαιῶν κεφάλαιον (1), ἔχουσι δικαίωμα ταπίου ἐπὶ τῶν γαιῶν, αἵτινες καλλιεργοῦνται ὡς ἐξαρτήματα (2) τοῦ ζευγηλατεῖου καὶ δίδονται ἐπομένως αἱ γαῖαι αὗται αὐτοῖς ἐπὶ ἀντιτίμῳ ταπίου. Ἀλλ' ἂν ἀποποιηθῶσι νὰ τὰς λάβωσι, διατίθενται μόνον αἱ γαῖαι αὗται τῷ πλειοδοτήσαντι χωρὶς νὰ συμπεριληφθῶσι τὰ εἰς τοὺς ῥηθέντας κληρονόμους περιελθόντα κτήματα καὶ πράγματα.

Ἄρθρον 132. Ὅστις τῇ ἀδείᾳ τοῦ Σουλτάνου ἐμπλήσει (μολώσει) μέρος τι τῆς θαλάσσης, καθίσταται κύριος αὐτοῦ (μαλήκ).

Ἀλλ' ἂν ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀδειαν δὲν τὸ ἐμπλήσῃ ἐπὶ τρία ἔτη, ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων του καὶ ἕτερος δύναται νὰ ἐμπλήσῃ τὸν τόπον ἐκεῖνον διὰ Σουλτανικῆς ἀδείας καὶ νὰ καταστῇ ἰδιοκτήτης του.

Ἄν δὲ τις ἄνευ ἀδείας ἐμπλήσῃ μέρος τι τῆς θαλάσσης, ἀνήκει τοῦτο εἰς τὸ δημοσίον, τὸ ὅποιον τὸ διαθέτει εἰς αὐτὸν ἐπὶ πληρωμῇ ἀντιτίμου. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεώς του, δίδεται τῷ πλειοδοτήσαντι.

Ὁ παρὼν Αὐτοκρατορικὸς Κώδιξ θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημοσιεύσεώς του. Ἐπομένως αἱ διατάξεις τῶν ὑψηλῶν ὀρισμῶν, τῶν ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε ὡς πρὸς τὰς δημοσίους (μυριγέ) καὶ τὰς εἰς σκοπὸν τινα καθιερωθείσας ἀφιερωμένας γαίας, (μεδκουφέ), αἵτινες ἤθελον εἶσθαι ἐναντία πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰσὶν ἄκυροι.

Δὲν ἰσχύουσι δὲ καὶ οἱ φετβάδες (ἀποφάνσεις) οἱ ἐκδοθέντες ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνων τῶν διαταγμάτων τοῦ λοιποῦ μόνος ὁ παρὼν Κώδιξ θέλει ἰσχύει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Σεῖχ-ούλ-ἰσλάμ, εἰς τὰ Αὐτοκρατορικὰ γραφεῖα καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ Δικαστήρια καὶ Συμβούλια.

Δὲν ἰσχύουσι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι κανονισμοὶ καὶ νόμοι, οἱ ἀφορῶντες τὰς δημοσίους καὶ ἀφιερωμένας γαίας, οἱ κατακεχωρημένοι εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Διβάνιον, (διβάνι-χουμαριοῦν), τὸν Δεφτερχανέ καὶ λοιπὰ γραφεῖα.

(1) Ὁρα ἄρθ. 60, 66.

(2) Ὁρα ἄρθ. 64.

ΠΕΡΙ ΒΑΚΟΥΦΙΩΝ.

Πρὸς πληρεστέραν κατάληψιν τῶν περὶ Βακουφίων ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἐκθέσωμεν τὰ κατωτέρω, ἐρανισθέντα ὡς καὶ τὰ περὶ γεδικίων ἐκ τοῦ περὶ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας πολυτίμου συγγράμματος τοῦ K. Belin (*Étude sur la propriété foncière en pays Musulmans, et spécialement en Turquie, par M. Belin, secrétaire interprète de l'Ambassade de France à Constantinople.*

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΑΚΟΥΦΙΩΝ.

Τὰ βακούφια ἔχουσι τὴν γέννησίν των ἐν τῷ Κορανίῳ, καθότι ἂν καὶ ἡ λέξις *βάκφ* καὶ *χάπου* (ἐν τῷ βιβ. *Οὐκουδὰτ*, τμ. Δ. κεφ. δ'. ἐκτίθεται ἡ διαφορὰ τῶν δύο τούτων ὄρων) δὲν ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῷ, ἐν ἐκάστῳ ὅμως κεφαλαίῳ προτρέπεται ὁ μουσουλμάνος ν' ἀφιερῶσιν τὴν περιουσίαν του ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλοκληρίαν, ἢ καὶ τὸ πρόσωπόν του αὐτὸ εἰς εὐσεβὲς καὶ θεάρεστον ἔργον.

Ὁ Μωάμεθ ἀποθανὼν κατέλιπε κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰμάμη Μπουκαρῆ τὸ τρίτον τῆς περιουσίας του εἰς τοιοῦτον σκοπὸν καὶ ἀγροῦς χάριν ἐλεημοσύνης *σαδακά*.

Τὰ βακούφια ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ των καὶ τῆς νομοθεσίας, ἥτις τὰ διέπει, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τὰ *res sacrae* τῶν Ῥωμαιοῶν, ἅτινα δὲν ἠδύναντο νὰ ἦναι ἀντικείμενα ἐμπορίου.

Τριῶν εἰδῶν βακούφια ὑπάρχουσι 1) τὰ θρησκευτικά, ἅτινα περιλαμβάνουσιν ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα 2) τὰ πρὸς κοινωνικὰ καὶ εὐεργετικὸν σκοπὸν ἀφιερωθέντα καὶ 3) τὰ βακούφια τῆς συνηθείας. — Κινητὰ πράγματα δύνανται ἐπίσης νὰ γίνωσι βακούφια.

Α'. Θρησκευτικὰ βακούφια.

Ἡ πρώτη σύστασις βακουφίου θρησκευτικοῦ ἀποδίδεται κατὰ τὸν Μπουκαρῆν εἰς τὸν Μωάμεθ, ὅστις ἐλθὼν εἰς Μεδίαν διέταξε τὴν οἰκοδόμησιν τζαμίου· ὅταν δὲ ἐζήτησε νὰ πληρῶσιν τοὺς ἐργάτας διὰ τὴν ἐργασίαν των, οὗτοι ἀπεποιήθησαν νὰ λάβωσι πληρωμὴν, εἰπόντες ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ θέλουσιν ἀνταμειφθῆ.

Τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα εἶναι α'.) τὰ πρὸς τὴν θείαν λατρείαν οἰκοδομήματα οἷον τζαμιά (1), ναοὶ, *μεσδζίδ*, τεμένη, ζα-

(1) Ἡ Κωνσταντινούπολις κατὰ τὸν Χάμμερ περιέχει 499 τζαμιά.

ουρῆ, *καρικὰ* ἢ *τεκὲ* καὶ κοιμητήρια τῶν ἡγεμόνων καὶ ἄλλων ἐπισήμων προσώπων, καθὼς καὶ αἱ γαῖαι καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα, ὧν τὰ εἰσοδήματα εἶναι προωρισμένα πρὸς διατήρησιν θρησκευτικοῦ οἰκοδομήματος· εἰς ταῦτα προσθετέον καὶ τὰ τυχερὰ εἰσοδήματα τὰ ἐκ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου προερχόμενα.

β'.) Τὰ γυμνάσια, μεδρεσῆ, καὶ τὰ σχολεῖα, *μεκτέμπ*, ἅτινα ὡς ἐκ τοῦ εἶδους τῆς ἐν αὐτοῖς διδασκαλίας εἶναι μᾶλλον θρησκευτικὰ ἰδρύματα, ὡς καὶ αἱ ἐν αὐτοῖς βιβλιοθῆκαι. Ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Σκουτάρως καὶ τῶν περιχώρων, κατὰ τὸν Ἰούλιον 1861 ὑπῆρχον 279 δευτερεύοντα σχολεῖα, *μεκτέμπ*, ὅπου 9975 παῖδες καὶ 6782 κοράσια ἐδιδάσκοντο.

γ'.) Τὰ θρησκευτικὰ βιβλία καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀντικείμενα διδόμενα ὡς βακούφια εἰς τὰ διάφορα ἰδρύματα· ὡς δεῖγμα τοῦ περὶ συστάσεως βακουφίου τύπου ἔστωσαν τὰ ἐξῆς, ὑπάρχοντα ἐπὶ βιβλίων ἀφιερωθέντων.

«Ὁ ὑψηλότατος καὶ ἰσχυρότατος ἡγεμὼν Ἐλμελῆκ ἐν Νασέρ Φαρατζῆ, υἱὸς τοῦ μακαρίτου Σουλτάν Παρκουκ, ὁ μάρτυς εἰς ὃν δοίῃ ὁ Θεὸς πάντοτε νίκην, ἔκαμε τὸ κοράνιον τοῦτο βακούφιον πρὸς χρῆσιν τοῦ τουρπέ, τάφου ὃν ἡγείρεν ἐν τῇ ἐρήμῳ.»

«Ὁ Μεβλανά Ἐσσουλτάν Ἐλμελῆκ Ἐδδαχέρ Ἀμποῦ Σαῖδ Μπαρκουκ, ὃν ὁ Θεὸς βοηθοῦ! συνέστησε τὸ κιβώτιον τοῦτο (1) βακούχιον τοῦ μοναστηρίου, *καρικὰ*, ὅπερ ἀνήγειρεν ὁ Πέτρ Ἐλκασρεῖν, καὶ οὐδέποτε θέλει ἐξαχθῆ ἐκεῖθεν. Πᾶς ὅστις μαθὼν τοῦτο τὸ μετακινήσῃ, θέλει τιμωρηθῆ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀκούοντος τὰ πάντα καὶ γινώσκοντος τὰ πάντα.»

Β'. Τὰ πρὸς κοινωνικὰ καὶ εὐεργετικὸν σκοπὸν ἀφιερῶματα.

Ὁ πρῶτος συστήσας τοιοῦτου εἶδους ἀφιέρωμα ὑπῆρξεν κατὰ τὸν Σοριουτῆ ὁ Ὁμάρ Ἰμπν Ἐλκασχτάπ, ὅστις ἀφιέρωσε κατὰ προτροπὴν τοῦ Μωάμεθ τοποθεσίαν τινὰ ὀνομαζομένην Καμά, περιέχουσαν φοίνικας, διὰ τοῦ ἐξῆς τύπου. «Χάριν εὐσεβοῦς σκοποῦ δίδω τὸ κτήμα τοῦτο εἰς ὄφελος τῶν πτωχῶν, τῶν ὁδοιπόρων καὶ τῶν συγγενῶν μου, ὁ δὲ διαχειριστὴς αὐτοῦ θέλει μετὰ τοῦ φίλου του ἀπολαμβάνει τῶν εἰσοδημάτων χωρὶς ὅμως νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ πρὸς πλουτισμόν.

Τὰ κοινωνικὰ ταῦτα ἀφιερῶματά εἰσι:

α'.) Ἰμαρῆ, κατὰστήματα, ἐνθα διανέμονται δωρεὰν τροφαὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς.

(1) Κιβώτιον περιέχον τὸ κοράνιον.

Ε'). Τὰ νοτοκομεία, αἱ πηγαί, αἱ γέφυραι, τὰ φρέατα καὶ τὰ κοιμητήρια.

Γ'. Βακούφια τῆς συνηθείας.

Ὀνομάζονται κοινὰ βακούφια τὰ εἰς εὐτελεῖ τιμὴν ἀγοραζόμενα ὑπὸ τινος τζαμίου ἀκίνητα κτήματα. Διὰ τῆς ἀγοραπωλησίας τοῦ εἵδους τούτου ὁ ἰδιοκτῆτης μεταβιβάζει μὲν τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν του εἰς τὸ τζαμίον ἐπὶ τῷ συμφωνηθέντι τιμήματι, ἐξακολουθεῖ ὅμως νὰ καρποῦται τὸ κτῆμα πληρόνων ἐτήσιον μίσθωμα, *iczaré*, ἀνάλογον τῆς δοθείσης ἀξίας. Οὕτως ὁ μὲν παραχωρῶν τὸ κτῆμα μένει κύριος αὐτοῦ, κατέχων ἢ ἐκμισθόνων κατὰ βούλησιν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὗτος βαρυνθῇ μὲ χρέος, ἢ ἰδιοκτησία, οὕσα βακούφιον, προστατεύεται ἀπὸ τὰς δικαστικὰς διατάξεις· ὁ παραχωρῶν τὸ βακούφιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ μεταβιβάσῃ εἰς τὰ τέκνα του, ἢ ὅπως ἄλλως βούληται νὰ τὸ διαθέσῃ καὶ δύναται ἐπὶ ἐκποιήσεως γειτονικῶν κτημάτων νὰ προτιμηθῇ. Ἀφ' ἑτέρου τὸ τζαμίον διὰ τοῦ μέσου τούτου διαθέτει τὰ κεφάλαιά του ἀσφαλῶς, ἀπαλλάσσεται τῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ πράγματος δαπανῶν, αἵτινες εἶναι εἰς βάρος τοῦ καρπουμένου τὸ πρᾶγμα, ὠφελεῖται τὰς εἰς τὸ πρᾶγμα γενομένας βελτιώσεις, καθὼς καὶ τὰ δικαιώματα, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τὸ τζαμίον, ὡς αἱ δὲ ἰδιοκτῆτης διαθέσῃ τὸ κτῆμα πρὸς ὄφελος τρίτου· καὶ τέλος δικαιούται νὰ κληρονομήσῃ τὸ βακούφιον ἀποθανόντος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἄνευ τέκνων.

Νομοθεσία ἐπὶ τῶν Βακουφίων καὶ θρησκευτικῶν κτημάτων.

Ἡ φιλή κυριότης τοῦ βακουφίου μένει εἰς τὸν δωρητὴν αὐτοῦ κατὰ κανόνα, τὰ δὲ εἰσοδήματά του χρησιμεύουν ὡς ἐλεημοσύνη ἢ εἰς ἄλλον σκοπὸν φιланθρωπικόν. Τὸ βακούφιον ὅμως καθίσταται ἀμετάκλητον καὶ παύει τοῦ ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δωρητοῦ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ καδῆ· ὅθεν ἐάν τις πρὸς τὸν δωρητὴν πρᾶγμα τι ὡς βακούφιον καὶ κατόπιν θελήσῃ νὰ τὸ ἐπανλάβῃ, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι δὲν τὸ κατέστησεν ἀμετάκλητον, *la-ζούμ*, τὸ ζήτημα φέρεται ἐνώπιον τοῦ καδῆ· τούτου δ' ἀποφαινομένου ὅτι εἶναι *laζούμ*, τὸ βακούφιον καθίσταται τοιοῦτον καὶ παύει πλέον τοῦ ν' ἀνήκῃ εἰς τὸν δωρητὴν. Κατ' ἄλλους ὅμως νομικοὺς γίνεται τὸ πρᾶγμα βακούφιον, ἐάν ὁ δωρητὴς διαθέσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐξῆς φράσεως· «συνιστῶ τὸ δεῖνα πρᾶγμα βακούφιον μετὰ τὸν θάνατόν μου.»

Κατὰ τινες ἱμάμας, τοῦ βακουφίου ἡ κυριότης ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν, τὰ δ' ἐκ τοῦ πράγματος ὠφέλη ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ τὸν ἱμάμην Ἀμποῦ-Γιουσέφ, τὸ βακούφιον, ἀφαιρούμενον ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ δωρητοῦ, καθίσταται ἀμετάκλητον, ἅμα

οὕτως, τὸ καθιερώσῃ τοιοῦτο, διὰ τῆς φράσεως· «συνέστησεν βακούφιον.» Κατὰ δὲ τὴν γνώμην τοῦ ἱμάμ. Μωχάμμεδ, τὸ βακούφιον δὲν λαμβάνει τὸν χαρακτῆρα τοῦτον, εἰμὴ μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ πράγματος εἰς τὸν μουτεβελῆν, διαχειριστήν.

Ὁ δωρητὴς βακουφίου δύναται νὰ διαθέσῃ τὸ εἰσοδήμα ὅλον ἢ ἐν μέρει ὑπὲρ τῶν μητέρων τῶν τέκνων του, ἢ ὑπὲρ τῶν δούλων του καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς των, ὡς προσέτι καὶ νὰ ἐπιφυλάξῃ τὸ δικαίωμα ν' ἀνταλλάξῃ τὸ βακούφιον ὅταν θελήσῃ δι' ἄλλου κτήματος. Ὁ ἱμάμης Μωχάμμεδ δὲν παραδέχεται τὴν γνώμην ταύτην. Κατὰ τὸν ἱμάμην τοῦτον δύναται νὰ συστήσῃ τις βακούφιον ὅχι μόνον ἀκίνητα, ἀλλὰ καὶ κινητὰ πράγματα ὡς καὶ αὐτοκίνητα. Τὰ τελευταῖα ὅμως ταῦτα κατὰ τὸν Ἀμποῦ-Γιουσέφ δύνανται νὰ γίνωσι βακούφια μόνον ὡς αἱ εἶναι προσκυζήματα ἀκινήτου.

Τὸ νομίμως συστηθὲν βακούφιον δὲν δύναται πλέον νὰ γίνῃ ἰδιοκτησία, *μούλκ*.

Τὰ πρὸς διατήρησιν τοῦ βακουφίου ἐξόδα γίνονται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ καὶ ἂν δὲν ἐγένετο περὶ τούτου λόγος ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ.

Ἐάν τὸ βακούφιον συνέστη εἰδικῶς πρὸς ὄφελος τινος, οὗτος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὰ πρὸς διατήρησιν του ἐξόδα. Τούτου δὲ μὴ θέλοντος ἢ μὴ δυναμένου, ὁ δικαστὴς μισθώνει τὸ βακούφιον καὶ διὰ τῶν ἐκ τούτου προσερχομένων χρημάτων ἐπιδιορθώνει τὸ πρᾶγμα, ὑπὲρ ἑπειτα ἀποδίδει εἰς τὸν δικαιούχον.

Τὸ ἐκ τῆς κατεδαφίσεως τοῦ βακουφίου ὑλικὸν θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν ἀνέγειρσιν αὐτοῦ· ὁ δὲ καρπούμενος τὸ βακούφιον δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὑλικόν, καθότι τοῦτο ἀπατελεῖ μέρος τοῦ ἐδάφους.

Ὁ οἰκοδομῶν ναὸν, *μεσδζιδ*, διατηρεῖ τὴν ἐπ' αὐτοῦ κυριότητά του, *μούλκ*, μέχρις οὗ διαχωρίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς λοιπῆς ἰδιοκτησίας του διὰ δημοσίου ἔδου, ἢ ἐπιτρέψῃ νὰ προσεύχωνται ἐν αὐτῷ, ἢ κατασκευάσῃ ὑπ' αὐτὸν δεξαμενὰς ἢ ὑπόγεια πρὸς κοινὴν χρῆσιν. Κατὰ τὸν Ἀμποῦ-Γιουσέφ, ἡ κυριότης δὲν παύει εἰμὴ διὰ τῆς περὶ τούτου δηλώσεως τοῦ κυρίου.

Ἐπὶ μισθώσεως τοῦ βακουφίου τηροῦνται οἱ ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ θεθέντες ὅροι· μὴ θεθέντων τοιούτων, τὰ βακούφια, ὅταν μὲν ᾖναι γαῖαι καλλιεργήσιμοι, δὲν ἐκμισθοῦνται πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν, ὅταν δὲ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα, ἢ ἐκμισθώσις δὲν παρατείνεται πέραν τοῦ ἐνὸς ἔτους.

Τὸ μίσθωμα διατηρεῖται πάντοτε τὸ αὐτὸ καὶ ἂν διὰ διαγωνισμοῦ προσφέρηται ἀνώτερον.

Ἡ μίσθωσις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν δωρητὴν ἢ ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ βακουφίου *μουτεβελλῆ*.

Ἐκτὸς τῆς ἀπλῆς καὶ ἀρχικῆς ταύτης μισθώσεως, *ιδζαρέ*, ὑπάρχει ἕτερόν τι εἶδος μισθώσεως, δι' ἧς τὸ βακούφιον λαμβάνει ταυτοχρόνως διπλοῦν μίσθωμα, *ιδζαρετεν*, ἐξ οὗ τὸ μὲν προπληρώνεται κατὰ τὴν σύστασιν τῆς μισθώσεως, τὸ δὲ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας. Οὕτω λ. χ. ὁ διαχειριστής, *μουτεβελλῆ*, βακουφίου, οὗτινος τὸ μίσθωμα ἀναλογεῖ εἰς 20 ἄσπρα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐκμισθώνει τὸ βακούφιον ἐπὶ μισθώματι χιλιάδων τινῶν γροσίων προπληρονομένων κατὰ τὴν σύστασιν τῆς μισθώσεως ὑπὸ τὸ ὄνομα *ιδζαρεῖ μοναδζελέ* καὶ ἀποτελούντων τὸ ἰσότιμον τῶν 15 ἄσπρων, ἅτινα ἀναλογοῦν καθ' ἡμέραν εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διαρκεῖ ἡ μίσθωσις. Τὰ δὲ λοιπὰ πέντε ἄσπρα, τ' ἀναλογοῦντα διὰ τὸ εἰς ἑκάστην ἡμέραν μίσθωμα, πληρόνονται κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας, *μονατζελέ*. Παράδειγμα τοιαύτης μισθώσεως ἔστω τὸ ἑξῆς:

Ἐκμισθώνω εἰς τὸν Α. τὸ κτῆμα Β. ὡς *ιδζαρετεν* ἀντὶ γροσίων 15,000 προπληρονομένων *ιδζαρεῖ μοναδζελέ* καὶ ἄσπρων 185, δι' ἑκάστον μῆνα, πληρονομένων ὡς *μοναδζελέ*, δηλ. κατὰ τὴν προθεσμίαν. Τὸν τύπον τοῦτον τῆς ἐνοικιάσεως *ιδζαρετεν* μεταχειρίζονται προσέτι διὰ νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἀπλὴν μίσθωσιν *ιδζαρέ* εἰς *μουκατεά* δηλ. εἰς μίσθωσιν καθ' ἣν τὸ τίμημα πληρώνεται ἅπαξ κατ' ἀποκοπὴν. Τοῦ δὲ τιμήματος τούτου πληρωθέντος, ὁ μισθωτῆς δὲν ὀφείλει πλέον εἰς τὸ βακούφιον εἰμὴ τὸ ἐνιαῖσιον μίσθωμα *μοναδζελέ*, ὅπερ εἶναι ἀμετάβλητον καὶ πληρώνεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ὁ κατ' ἐπιφάνειαν οὗτος μισθωτῆς τοῦ βακουφίου ἀπαλλάσσεται πάσης ἐπεμβάσεως ἀπὸ μέρους τῆς διευθύνσεως τοῦ βακουφίου καὶ προσέτι δύναται νὰ πωλήσῃ ἢ ἄλλως νὰ διαθέσῃ κατὰ βούλησιν τὸ βακούφιον χωρὶς ἢ διεύθυνσις τοῦ βακουφίου νὰ δύναται νὰ φέρῃ κώλυμα. Ἡ μίσθωσις λοιπὸν αὕτη εἶναι τρόπος ἀποκτήσεως ἀκινήτου περιουσίας κατὰ τὸ φαινόμενον θεωρουμένη πρόσκαιρος κάρπωσις τοῦ πράγματος.

Τὸ βακούφιον δὲν δύναται νὰ δοθῇ εἰς δάνειον ἢ εἰς ὑποθήκην. Ἐὰν ἀκίνητόν τι βακούφιον καταληφθῇ αὐθαίρετως, δίδεται ἀποζημίωσις, δι' ἧς ἀγοράζεται ἕτερόν τι κτῆμα γινόμενον βακούφιον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀφαιρεθέντος.

Ἐὰν ὁ ἀφιερωτῆς ὀρίσας ἑαυτὸν ὡς διαχειριστὴν τοῦ βακουφίου ἀναφανῇ κατόπιν καταχραστής, δύναται ν' ἀποβληθῇ τῆς διαχειρίσεως.

Εἰς προηγουμένας ἐποχὰς τὰ εἰσοδήματα τῶν βακουφίων ἦσαν σημαντικὰ καὶ μάλιστα διὰ τινὰ τζαμιά. Ὁ Μουρατζᾶ Δοσσῶν

ἀνκφέρει ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ τζαμίου Σουλτάν Ἀχμέτ εἶχεν εἰσοδήματα 200,000 γροσίων. Τὸ δὲ Σουλτάν Σουλεϊμάν 250,000 γροσίων, τὸ δὲ Σουλτάν Βαγιατζίδ 300,000 γροσίων καὶ ἡ Ἀγία Σοφία ἐν ἑκατομμύριον γροσίων, ἐνῶ τὰ πρὸς διατήρησιν αὐτῶν μέσα δὲν ἀνέβαινον εἰς τὸ ἥμισυ τῶν εἰσοδημάτων τούτων.

Τὰ εἰσοδήματα τῶν βακουφίων, ὧν ἡ σύστασις ὀφείλεται εἰς αἰσθημα εὐσεβοῦς ἐλευθεριότητος, ἡλαττώθησαν κατὰ πολὺ σήμερον· τὰ δὲ κυριώτερα αἷτια τῆς ἐκπτώσεως ταύτης εἰσὶ τὰ ἑξῆς. 1) Τὸ σύστημα τοῦ ἐκμισθόνειν αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη πάντοτε μὲ τὸ αὐτὸ ἀρχικὸν μίσθωμα· 2) ἡ κακὴ διαχείρισις. 3) ἡ διηνεκὴς μεταβολὴ τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων τῶν λόγων ὑπάρχει καὶ ἕτερος· ἐπιτρέπουσι πολλάκις παρερμηνευόμενοι τὸν νόμον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεως τῶν βακουφίων νὰ πωλῶσι ταῦτα ὅταν προσφέρηται μεγαλύτερα ἀξία τῆς πραγματικῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀγορασθῶσιν ἕτερα ἀκίνητα κτήματα καὶ νὰ γίνωσι βακούφια.

Ἐνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῶν εἰσοδημάτων, τὸ Δημόσιον ἠναγκάσθη πρὸς διατήρησιν τῶν βακουφίων νὰ χορηγῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν κατ' ἔτος οὐκ εὐκαταφρόνητα χρηματικὰ ποσά. Οὕτω κατὰ μὲν τὸ 1850 ἐχορήγησε δώδεκα καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια γροσίων, κατὰ δὲ τὸ 1861 18,971,500 γροσίων.

Ἐπὶ τοῦ προτελευταίου Σουλτάνου Ἀπτούλ Μαδζίδ, τὰ βακούφια διεχειρίζοντο ἀπὸ ἰδίων Ὑπουργείον *Εγκὰφ* λεγόμενον.

ΠΕΡΙ ΓΕΔΙΚΙΩΝ (ΗΤΟΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΒΕΛΑΣΚΗΣΙΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΤΙΝΩΝ).

Ἰδιαίτερον εἶδος ἰδιοκτησίας μετεχούσης συνάμα τοῦ *μουλκίου* καὶ τοῦ βακουφίου εἶναι τὸ *γεδικ*. *Γεδίκ* λέγεται ἡ λόγῳ κυριότητος *μουλκ* ἀπόκτησις καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει ἀκινήτου πράγματος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασκῇ ὁ ἀποκτὼν τὸ πρᾶγμα διηνεκῶς ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἔργον τοῦ ἢ τὸ ἐπιτηδεύμα του, πληρόνων ἐτησίως κανόνα τινα, ὀριζόμενον ὑπὸ τῶν μερῶν. Ἡ λέξις *γεντίκ* σημαίνει ὀπὴν, ῥῆγμα καὶ ἐκλαμβάνεται μεταφορικῶς.

Ἡ ἀρχικὴ αἰτία τῆς γεννήσεως τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἰδιοκτησίας ἦτο τὸ νὰ ἐξασφαλισθῇ διηνεκῆς τις πρόσθετος ὑπὲρ τῶν κυρίων ἀκινήτου τινος ἰδιοκτησίας ἰδιωτῶν ἢ ἡθικῶν προσώπων, παραχωρούντων τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος εἰς συντεχνίαν τινὰ συνήθως πρὸς ἐξάσκησιν ὀρισμένης τινὸς τέχνης ἢ ἐπιτηδεύματος.

Εἰσαχθέντος βαθμηδὸν πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμισέως ἢ δύο κίωνων τοῦ

είδους τούτου τῆς ιδιοκτησίας, ἡ Κυβέρνησις ἐκανόνισε ὀριστικῶς τὰ περὶ αὐτῆς.

Δύο εἰδῶν γεδίκια ὑπάρχουσι, τὰ μὲν ὀρίζοντα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν τοποθέτησιν, τὰ δὲ μόνον τὸν ἀριθμὸν, ὀνομαζόμενα *χαβατ γεδίκ*.

Ἡ σύστασις γεδικίου ἐγένετο κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ὁ θέλων ν' ἀποκτήσῃ τοιοῦτον συνεννοεῖτο προηγουμένως μὲ τὸν κύριον ἀκινήτου κτήματος, ἐφ' οὗ ἐπεθύμει νὰ ἀποκτήσῃ γεδίκιον καὶ ἀφοῦ ὀρίζετο τὸ ποσὸν ὅπερ ἐτησίως ἐμελλε νὰ πληρόνῃ, μετέβαιναν εἰς τὸ *καλεμι χαχανέ* (Αὐτοκρατορικὸν γράφειον τῶν ἀρχείων), ἐξέθετε τὴν αἴτησίν του καὶ ἐλάμβανεν ἐπὶ τῇ πληρωμῇ ποσοῦ τινας, *μουατζελέ*, ἢ *φιρμάνιον* ἢ *ιλιμοῦ χαμπέρ*, δι' οὗ ἀνεγνωρίζετο ἡ ἐπὶ τοῦ γεδικίου κυριότης του· ὁ κύριος τοῦ γεδικίου μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τούτων ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ αὐτὸ ὅπως ἤθελε.

Γενομένων ὁμῶς κατόπιν πολλῶν καταχρήσεων, ὁ Σουλτὰν Μαχμούτης κατὰ τὸ 1831, ευστηθέντος τοῦ ὑπουργείου τοῦ *Εφκαφίου* διέταξεν ὅπως ἐξαίρουμένων τῶν γεδικίων τῶν ὑπὸ τῶν τεσσάρων συντεχνιῶν ἀποκτηθέντων, ἦτοι τῶν ἀρτοποιῶν, τῶν κατασκευάζοντων φραντσόλας, τῶν ἀλευροπωλῶν καὶ τῶν καπνοπωλῶν, ἅτινα ἔμειναν *μουλκ*, ὅλα τὰ λοιπὰ γεδίκια ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ *Εφκαφίου*. Κατὰ δὲ τὴν 15]27 Ἰουλίου 1861 (19 Μωχαρέμ 1278 τῆς Ἑγείρας) ἐξεδόθη ὁ ἐξῆς κανονίζων τὰ περὶ τούτου νόμος.

«Ὁ ἔχων τὴν κυριότητα τοῦ γεδικίου *μουλκ*, δύναται νὰ τὸ πωλήσῃ, νὰ τὸ δωρήσῃ ἢ νὰ τὸ ὑποθηκεύσῃ. Ἄρθρ. 1 Γεδίκια *μουλκ* εἶναι μὲνα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἀλευροπώλας, πωλητὰς φραντσολῶν, ἀρτοποιῶλας καὶ καπνοπώλας ἄρθρ. 7.

Πᾶς κάτοχος γεδικίου μὴ ἔχων τίτλον ἀρχαιότερον τοῦ ἔτους 1247 τῆς Ἑγείρας ἀποξενοῦται τοῦ γεδικίου αὐτοῦ, ὅπερ καταργεῖται ἄρθρ. 8.

Πᾶς τίτλος τοιοῦτου εἶδους δὲν ἰσχύει εἰμὴ διὰ τὰ γεδίκια τῶν εἰρημένων τεσσάρων συντεχνιῶν ἄρθρ. 9.

Διὰ πᾶσαν μεταβολὴν ὁ νέος κτήτωρ ὀφείλει νὰ προμηθευθῇ παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συντεχνίας *Ιλιμι χαμπέρ* (τοῦτέστιν ἀποδείξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συντεχνίας ὅτι τὸ γεδίκ ὑπάρχει πράγματι εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ διευθυνομένην συντεχνίαν). ἄρθρ. 11.

Πᾶν χοτζέτι, ἐκδιδόμενον διὰ πᾶσαν μεταβολὴν τοῦ παραχωρουμένου γεδικίου, εἴτε δυνάμει *φιρμάνιου* εἴτε δυνάμει *Ιλιμι χαμπέρ*, πρέπει νὰ μνημονεύῃ τὸ ἀρχικὸν ποσὸν τοῦ κανόνος· τὸ πληρωτέον εἰς τὸν ἀρχικὸν ιδιοκτήτην τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' οὗ συνεστήθη

τὸ γεδίκι ὡς καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν ὅρια καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους προσκεκολλημένα ἐργαλεῖα· ἄρθρ. 12 καὶ 13.

Ὁ εἰς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' οὗ εὐρίσκεται τὸ γεδίκι πληρονόμενος κανὼν δὲν δύναται ν' αὐξηθῇ, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ ἀρχικοῦ κτήτορος τοῦ γεδικίου ἢ τῶν ἐκπροσωπούντων αὐτόν· ἄρθρ. 14.

Ὁ ιδιοκτήτης *μουλκ* τοῦ γεδικίου δὲν δύναται νὰ τὸ μεταφέρῃ ἀλλαχόσε· καθότι οὗτος ὀφείλει νὰ μὲνῃ πάντοτε εἰς τὴν ἀρχικὴν τοῦ θέσιν· ἄρθρ. 15.

Ἡ δευτέρα κατηγορία τῶν γεδικίων εἶναι *χαβατ γεδίκ*, τοῦτέστιν ἐκεῖνα ὧν ὁ τόπος δὲν εἶναι ὀρισμένος καὶ ἀμετακίνητος καὶ τὰ ὅποια οἱ δικαιοῦχοι δύνανται νὰ συστήσωσιν ἢ νὰ μεταφέρωσιν ὅπου ἂν βούλωνται.

Ἐκ τούτων τὰ μὲν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ βακουφίου τὰ δὲ ἐκ τοῦ *Μπεϊτ-ελμαλ*, ἦτοι τοῦ Δημοσίου (*).

(*) Ὡς πρὸς ταῦτα ὁ νέος Νόμος περιέχει τὰς ἐξῆς διατάξεις: Πᾶν γεδίκ κατεχόμενον ὡς *βακούφιον* καὶ γενόμενον *μαγχούλ* (ἀδιάθετον, δηλ. ἀποθανόντων τῶν κατόχων, ἄνευ κληρονόμου) δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ πλέον εἰς ἕτερον, ἀλλὰ θέλει διαγραφῇ ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ *Εφκαφίου*. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ γεδικίων ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ *Μπεϊτ-ελμαλ*. Ἐν περιπτώσει ἀποκληρώσεως δὲν θέλουσι πλέον τεθῇ εἰς πλειστηριασμόν, ἀλλὰ θέλουσι διαγραφῇ ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ *γκαλέμ* καὶ τοῦ *μεχκεμέ*· ἄρθρ. 15.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καδήδας νὰ δεχθῶσι ἢ νὰ συντάξωσιν ὑπὲρ οἰουδήποτε καταστήματος οὐδεμίαν πρᾶξιν, καθιστώσαν βακούφιον τὰ σήμερον ὡς *μουλκ* κατεχόμενα γεδίκια· (ἄρθρ. 19).

Ὁ ῥηθεὶς Νόμος καταργεῖ πᾶν *φιρμάνιον* προγενέστερον καὶ πᾶσαν διατάξιν καταχωρημένην εἰς τὰ *κλαμι-χιαχανέ* ἢ εἰς τοὺς *μεχκεμέδες*.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΥ.		Γ. Η. Καζάνης.	Σώμ. 4
Η. Μανουλέλης.	Σώμ. 4	Μ. Κ. Ράλλης.	»
Τ. Ε. Κανταναδέλλης.	»	Ίω. Ταμπακόπουλος.	»
Γ. Αδιδιώτης.	»	Γ. Α. Άγγελόπουλος.	»
Ν. Γ. Κακίτζος.	»	Μ. Βενεζαλής.	»
Β. Μιχαηλίδης.	»	Δ. Μ. Καλλιφρονάς.	»
Γ. Έλευθεριάδης.	»	Δημήτριος Γεωργιάδης.	»
Κ. Καραελευθερίου.	»	Άλέξανδρος Κ. Ίσμιρίδης.	»
Δ. Ταβελάδης (διὰ τὸν ἐν Κε- μερίῳ Ν. Μάγκον).	»	Μ. Καραβοκινός.	»
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.		Ίωάννης Ναούμ.	»
Δ. Χατζῆ Κυριαζῆς.	»	Χρῆστος Δημάδης.	»
Κ. Νεστορίδης.	»	Δημήτριος Μάγγελ.	»
Δ. Χατζόπουλος.	»	Παναγιώτης Τρακάκης.	»
Κ. Δημέσσας.	»	Εὐ. Δ. Ήλιοπούλος.	»
Λ. Φάστας.	»	Ν. Πενταλέων.	»
Ε. Ζαφειριάδης.	»	Κ. Πολύχρονος.	»
Ε. Ἀργυριάδης.	»	Π. Μανωλίδης.	»
Γ. Ε. Μενάρδος.	»	Τ. Π. Βενέτης.	»
ΑΘΗΝΩΝ.		Ἀρ. Ματζαλίδης.	»
Τ. Ροντόπουλος.	»	Α. Δ. Κατριβανός.	»
Τ. Παπαζαφειρόπουλος.	»	Τ. Ἀπαλύρας.	»
Δ. Χαριτάκης.	»	Δημ. Σαράβας.	»
Ἀθ. Κασσανδρός.	»	Θεμιστ. Ίωαννίδης.	»
Ἐπ. Δελιγεώργης.	»	Ἀλέξ. Βλαχούτζης.	»
Σ. Κ. Μπαλάνος.	»	Ἀγαθ. Κ. Μεταξάς.	»
Τ. Κυριακίδης.	»	Στυλιανός Παπαχρήστου.	»
Ἀρ. Κιάπε.	»	Φίλιππος Χαϊδεμένος.	»
Κωνστ. Ἐμ. Αζμπιχάριος.	»	Ζήσ. Χωραφάς.	»
Τ. Δουβουνιώτης.	»	Γεώργ. Μπούσκος.	»
Δ. Τσιτίτζας.	»	Παῦλος Καλλιγής.	»
		Π. Γάλας.	»

Α. Διμυχντόπουλος.	1	Δημήτριος Χ. Μουράτου.	1
Η. Ν. Πυλίοπουλος.	»	» Πλίτας Σ. Νικολαΐδης.	»
Γρ. Μυρομαχᾶς.	»	» Παπαῖ Κωνσταντίνος.	»
Τρύφ. Παπασωτηρίου.	»	» Μ. Μάρκογλους.	»
Πέτρος Παπαρηγόπουλος.	»	» Ν. Μιλισινός.	»
Κ. Μαρινόπουλος.	»	» Ἐμμανουήλ Ἰωάννου.	»
Ν. Σπετζερόπουλος.	»	» Ἀγγελῆς Ν. Ἀντωνιάδης.	»
Διομήδης Κυριακοῦ.	»	» Κωνσταντῖνος Δ. Νοταρά.	»
Γ. Παπαγεωργίου.	»	» Χρυσόστομος Χ. Ἰωάννου.	»
Κ. Κυπριάδης.	»	» Ἐμμ. Ν. Μάρκογλου.	»
Ν. Τ. Σαρίπολος.	»	» Πλ. Μελετιάδης.	»
Α. Στεφνίδης.	»	» Νικόλαος Θ. Ἰωαννίδης.	»
Στυλ. Κολιάτσης.	»	» Ν. Γεννηματᾶς (ιατρός).	»
Ἐμμ. Κόκκινος.	»	» Ἰωάννης Ροζέρος (ιατρός.)	»
Ἀλέξ. Λογοθέτης.	»	» Ὁθων Κωσταλάς.	»
Γ. Α. Ῥάλλης.	»	»	»
Γ. Χριστοφῆς.	»	»	»
Γ. Τριανταφύλλης.	»	»	»
Ι. Χωρεπισκοπίδης.	»	»	»
Ι. Α. Μοσχονίκης.	»	»	»
Γ. Ε. Παπαδόπουλος.	»	»	»
Η. Ν. Σπεράντσας.	»	»	»
Μιχ. Ν. Ταταράκης.	»	»	»
Ἰωαν. Μηλιάνης.	»	»	»
Κ. Σαλτημπάσης.	»	»	»
Μ. Διγένης.	»	»	»
ΑΙΝΟΥ.	»	»	»
Η. Τσανέτος.	»	»	»
Κ. Α. Συρόπουλος.	»	»	»
Ι. Φιμαρέλης.	»	»	»
Βαλσάμης Αμυρινίδης.	»	»	»
Χριστόδουλος Μαλλιάρης.	»	»	»
Ἰωάννης Ῥώσσης.	»	»	»
Ἀσκαρῆς Κ. Ασκαρίδης.	»	»	»
Ἀνθίμος Ἱεροδιάκονος.	»	»	»
Ἰωάννης Καφεπώλης.	»	»	»
Χριστ. Α. Οἰκονόμου.	»	»	»
ΛΕΞΑΡΙΟΥ.	»	»	»
Τιμολέων Κ. Χρυσούλης.	»	»	»
Σπυρίδων Α. Ταχτατζόγλους.	»	»	»

Ἀναγνώστης Κότζης.	1	ΒΩΛΟΥ.	2
Ἀνδρέας Ι. Ζαφειρίδης Θεσσαλ.	»	» Δημήτριος Δωρόθεος.	2
Σκευοφύλαξ Παπαθασίλειος.	»	» Α. Πολίπουλος.	2
Ἀναγνώστης Ἀρχιμανδρίτου.	»	» Ἀδελφοὶ Τσοποτοῦ.	4
Βασίλειος Ι. Ῥέγκου.	»	» Ἀθανάσιος Δημητρίου.	»
Ἀγγελῆς Κωνστ. Παπαῖ	»	» Ν. Γ. Παππᾶς.	»
Ἰωάννης Σαγκαδινός.	»	» Α. Γεωργιάδης.	»
Χριστόδουλος Κύζου.	»	» Κ. Ἀρκουδάκης.	»
ΒΑΡΝΗΣ.	»	» Α. Ζαφειριάδης.	»
Ἀριστομ. Δρακόπουλος ὑπο-	»	» Ν. Γ. Πατάκης.	»
πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.	»	» Π. Γ. Πατάκης.	»
»	»	» Δ. Γ. Τεπάλας.	»
»	»	» Φ. Βαμπάγκας.	»
»	»	» Ν. Δ. Γραμενόπουλος.	»
»	»	» Ν. Κ. Κοκοσλής.	»
»	»	» Ν. Ι. Κωστή.	»
»	»	» Ν. Κουκιάνης.	»
»	»	» Ν. Κ. Μπρησιμίας.	»
»	»	» Ζαχαρίας Σακελῆς.	»
»	»	» Ἰωάν. Α. Ντάμιζις.	»
»	»	» Ζ. Ἰωαννίδης.	»
»	»	» Ἀποστόλ. Χριστοδούλου.	»
»	»	» Α. Α. Πρίντζιπας.	»
»	»	» Κ. Ν. Παπᾶ.	»
»	»	» Ἰωαν. Δ. Τριανταφύλλου.	»
»	»	» ΕΦΕΣΟΥ (ΝΕΑΣ).	»
»	»	» Γεώργιος Ν. Λέου.	»
»	»	» Ξενοφών Ἀλεξάνης.	»
»	»	» Δ. Σεβαστίας. (i)	»
»	»	» ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.	»
»	»	» Κ. Κυριακὸς φοιτ. Νομ.	»
»	»	» Α. Κ. Βεργιάδης.	»
»	»	» Χαρίσης Γεωργίου.	»
»	»	» Α. Καραγιαννίδης.	»
»	»	» Γ. Γρηγοριάδης.	»
»	»	» Γ. Ἀποστολίδης.	»
»	»	» Ἀρσένος Μουσταξίδης.	»
»	»	» Πέτρος Χατζῆ Πολίτου.	»
»	»	» Μιχ. Τσούκας.	»
»	»	» Κωνστ. Καλογιάννης.	»

Γ. Μισίρης.	1	Τρίφων Φακόπουλος.	1
Ίάκωβος Ρογκότης.	»	Χαράλαμπος Μαραγκός.	»
Ἀρχιμανδρίτης Εὐγένιος Ξη- ροποταμνός.	»	Δ. Διαμαντόπουλος.	»
Θ. Γεωργιάδης.	»	Ἰωάννης Γαλόπουλος.	»
Χρῆστος Κούζης.	»	Π. Διαμαντόπουλος.	»
ΚΑΒΒΑΛΛΑΣ.		ΚΙΟΥ.	
Ι. Β. Αζίδας.	»	Π. Γ. Θεοδωρίδης.	»
Ξενοφών Π. Δούκας.	»	Καγγελάρης.	»
Γεράσιμος Κρητικός προξεν. πράκτωρ.	»	Αν. Ι. Κιβοννίδης.	»
Ἰωαν. Ν. Γκαλλιανής.	»	Ἀθ. Βλασιάδης.	2
ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ.		Ν. Τζουμούρογλους.	1
Ι. Λύκαρης.	»	Σπ. Βερέτας.	»
Α. Κ. Σιδερίδης.	»	Γ. Διαμαντόπουλος.	»
Χ. Ε. Βασιλείου.	»	Δ. Π. Πινάτζης.	»
Ἀδελφοὶ Παντερμαλῆ	2	Σπυρίδ. Βασιλάτος.	»
Ἀδελφοὶ Α. καὶ Π. Βασιλείου.	2	Λεων. Φ. Πινάτζης.	»
Δανιὴλ Κωνσταντίνου.	1	Διομήδης Ν. Πινάτζης.	»
Γ. Α. Μπάδς.	»	Θεόδωρος Ζαφειρίδης.	»
Μηνᾶς Χατ. Κωνσταντινίδης.	»	Βασίλειος Π. Βλασιάδης.	»
ΚΑΣΑΜΠΑ.		Χριστόδουλος Ι. Καθούνας.	»
Σαράντης Δρακόπουλος.	»	Α. Καβουνίδης.	»
Ἰω. Πασαλόγλου.	»	Στυλιανὸς Προσαλέντης.	»
Ἰορδάνης Π. Κανταρτζής.	»	Γεώργιος Σχολιάδης.	»
Ἀνδρέας Σιμεωνίδης.	»	Γεώργιος Σ. Γιαβόσογλους.	»
Χαραλάμπος Ποιμενίδης.	»	Πέτρος Βαρζώκας.	»
Παναγιώτης Κωσταντίνου.	»	Ἀθανάσιος Δ. Τζαλῆς.	»
Χριστόδουλος Βερεκέτης.	»	Παναγιώτης Μελίσση.	»
Γεώργιος Α. Σεβαστόπουλος.	»	Ἰωάννης Γ. Βορίδης.	»
Ἰωάννης Α. Σεβαστόπουλος.	»	Γεώργιος Φ. Πινάτζης.	»
Χ. Σ. Ξανθόπουλος.	»	ΚΥΔΩΝΙΩΝ.	
Γ. Δρακόπουλος.	»	Ἀνδρέας Τόμπρας.	»
Ἰωάννης Γεωργίου.	»	Κωνστ. Κ. Σεβαστός.	»
Μ. Λεοντιάδης.	»	Β. Ν. Σαλτελής.	»
Παναγῆς Δαμάστας.	»	Δ. Γ. Πανταζόπουλος.	»
Ἑμμανουὴλ Βαλλῆς.	»	Α. Π. Δημητρακέλης.	»
Μιχαὴλ Σπύρου.	»	Π. Ἰω. Σταμῆστης Δαρδα- νελλίδης.	»
Α. Χ. Δημού.	»	Δημ. Ν. Ζερβός.	»
	»	Ἰωάννης Μ. Τερζιμπανόγλους.	»

Γρ. Ἰακωβίδης.	4	Γεωρ. Συναδινός.	1
Κ. Ν. Πανταζόπουλος.	»	Ἐλ. Λιθαρόπουλος.	»
Δ. Ι. Ἀποστολάκης.	»	Σπυρίδ. Βιττάλης.	»
Ἀθ. Σαλιάρης.	»	Ι. Σταϊρίδης.	»
Εὐστράτιος Λυμπούσης.	»	Ἀριστ. Κουμπάρας.	4
Πέτρος Ι. Χρησιτίδης.	»	Φ. Ι. Χαλικιόπουλος.	1
Ν. Λυμπούσης.	»	Ἰωσήφ. Τρανός.	»
Κ. Ἀποστολίδης.	7	Π. Νικολάου Πίκολος.	»
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.		Γ. Σ. Καλλιπολίτης.	»
Πέτρος Ἀντωνιάδης.	»	Δ. Εὐαγγελίδης.	»
Α. Εὐάγγελος.	»	Χ. Παλλάκης.	»
Γ. Διάγγελος.	»	Περικλῆς Σπανούδης.	»
Σ. Βοβολίνης.	»	Ι. Παπᾶς.	»
Ι. Ψαθῆς.	»	Ι. Καλλιπολίτης.	»
Ν. Δάσκαρης.	»	Μ. Ἑμμανουηλίδης.	»
Φ. Ἀνδρεάδης.	»	Κ. Σαρδίνσκης.	»
Ἀντ. Νικολαΐδης.	»	Ι. Κόκκος.	»
Κ. Τσερώνης.	»	Ε. Ζαχάροφ.	»
Ἑμ. Λιδάνης.	»	Δ. Τσαλίκης.	»
Ι. Καμπυναρίδης.	»	Π. Βακάδας.	»
Ν. Σ. Νικολαΐδης.	»	Σπ. Βοβολίνης.	10
Ι. Ζωγράφος.	»	Ἀγέλαστος Βούρος.	3
Γεωργ. Φιλ. Γεωργιάδης.	»	Χρηστ. Ἀρναούδωφ.	2
Ἀγγελος Σιγάλας.	»	Ι. Ψάθης.	1
Α. Ἀνδρεάδης.	»	Ἀθ. Γιουμισγκερδάνης.	»
Ἠλ. Ἀντύπας.	»	Ι. Ζωγράφος δικηγόρ.	2
Χρῆστος Ἀρναούδωφ.	»	Γ. Παρθενόπουλος.	1
Γ. Κ. Κανελλόπουλος.	»	Παῦλος Κ. Ἐπαινατός.	»
Δημ. Μαρᾶς.	»	Ι. Βάλαμος.	»
Ι. Παπαδούκας.	»	Ἀνδρ. Βαλλιάνος.	»
Σ. Α. Κουλιμάσης. (Ἐκ Σμύρ- νης.)	»	Εὐστ. Καράντης.	»
Κωνστ. Τριανταφυλλίδης (διά- τοῦς ἀδελφούς Κ. Κωνσταν- τινίδη.)	2	Ἑμ. Ψάθης.	»
Ἐλευθ. Κωνσταντιδῆς.	»	Πολυχρόνης Βακᾶς.	»
Ν. Πατρακίδης.	»	Τ. Δράκος.	»
Τ. Ι. Παπαδόπουλος.	»	Ν. Δράκος.	»
Π. Ι. Φωκᾶς.	»	Δ. Καραβίας.	»
	»	Σταμ. Ἀγέλαστος.	»
	»	Ν. Βαλαμακάκης.	»
	»	Δ. Ἀντύπας.	»
	»	Α. Ἰγγλέσης.	»

Δημήτριος Ν. Στέριος.	1	Δημ. Λάκων.	1
Βασίλειος Γεωργιάδης.	»	» Ἀρ. Λιμπεράκης.	»
Τ. Σ. Διμαλάς.	»	» Σ. Ζευκίδης.	2
Ν. Ἀντωνιάδης.	»	» Π. Α. Ἐξακουστός.	2
Ι. Σοφινός.	»	» Γεώργ. Κ. Μωυσιάδης.	1
Χ. Κωνσταντινίδης.	»	» Ἰάκωβος Ἀρτεμιάδης.	»
Α. Ι. Χρυσοβελόνης.	»	» Ἀναστ. Γ. Οἰκονομίδης.	»
Φιλ. Ἀποστολίδης.	»	» Ν. Δ. Σουλλίδης.	»
Α. Σιμωνίδης.	»	» Ἰωάννης Γ. Βαϊανόγλου.	»
Γεώργιος Νελλῆς Ἰατρός.	»	» Νικόλ. Α. Μακρῆς.	»
Κ. Κυριακίδης.	»	» Ἰάκωβος Γ. Πάρας.	»
Εὐστ. Καράλης.	»	» Μιχαήλ Βασιλειάδης.	»
Κ. Ροζάνης.	»	» Ἰγνάτιος Καπηλόπουλος.	»
Καραπάνος.	»	» Νικόλαος Τ. Λεκκίδας.	»
Νικόλαος Τριανταφύλλης.	»	» Ἀναστάσιος Ἀλεξάνδ. ἐκ Χαρ-	»
Μ. Κ. Καμάρας.	»	» τκιμῆς μαθητῆς.	»
Κ. Καλλιάνης.	»	» Ἀναστάσιος Κ. Αἰνατζόγλου.	»
Α. Ι. Πιεπάτης.	»	» Ἀναστάσιος Χ. Παπᾶ (τυ-	»
Θ. Α. Κοσούδης.	»	» πογρ. Ἀνατ.)	»
Γ. Σοφοκλῆς.	»	» Εὐαγγελινὸς Μισσηλίδης.	»
Γ. Γρηγοράς.	»	» Κωνσταντῖνος Κουνοπιώτης.	»
Χαραλαμ. Ἐμμανουήλ.	»	» Ζανῆς Χρυσοβελώνης.	»
Π. Σπ. Ξανθόπουλος.	»	» Ἰωάννης Βερίσης.	»
Χρ. Παπαδόπουλος Νικομηδ.	»	» Πέτρος Στέριος.	»
Σ. Μαυρογένης.	»	» Ἐμμ. Γριμανέλης.	»
Π. Καμάρας.	3	» Κωνσ. Μαντζαράκης Ἰγγλέσης.	»
Γ. Κορωνιός.	10	» Ἀλέξ. Φωκᾶς τυπογράφος.	»
Περικλῆς Ζωγράφος.	2	» Χαράλαμπος Βουρδουμπάκης.	2
Σταῦρος Χρηστίδης.	4	» Ἀριστ. Ν. Σαράφης.	2
Αντ. Ν. Δεμάθας.	»	» Τζάνος Κωνσταντινίδης.	1
Ν. Σακαλλίδης.	»	» Ι. Βόδιζας.	»
Δημοσθ. Ν. Κοσμέτος.	»	» Γ. Βεδρουμῆς.	»
Γιαννακὸς Σπυρόπουλος.	»	» Κωνστ. Ψασηλώφ.	»
Νικόλ Ζαρέφης.	10	» Μιλτιάδης Καλθοκορέσης.	»
Ἰάκωβος Μαρσάν.	4	» Δημήτριος Λογοθέτης.	»
Δημήτρ. Ζωγράφος.	»	» Ἰωάννης Δ. Ῥάμος.	»
Δημήτρ. Βορίδης.	»	» Βασίλειος Γόμπος.	»
Σταμάτ. Ἀγέλαστος.	»	» Κ. Α. Ῥοίζας.	»
Ζαχαρίας Λογόπουλος.	»	» Γ. Δ. Στρατηγόπουλος.	»
Μιχαήλ Ἐγγονόπουλος.	»	» Π. Πετρακίδης.	»

Ἰω. Φ. Γκιών.	1	Δ. Μελαγχροινός.	1
Λεωνίδας Χριστόπουλος	»	» Εὐριπίδης Δ. Καλπαζόγλου.	»
Ματθαῖος Κ. Παρανίκας.	»	» Σταῦρος Λαμπίκης.	»
Παναγῆς Α. Καλλονᾶς.	»	» Β. Πυλάδης.	»
Ζ. Στεφάνοβικ.	»	» Σ. Σταυρίδης.	»
Κων. Ἐμμανουήλ Προυσσαεύς.	»	» Ε. Ἰωαννίδης.	»
Παῦλ. Στεφάνοβικ (Σκυλίτζης)	»	» Σ. Ποπολάνος.	»
Π. Τ. Ἀποστολίδης.	»	» Ι. Α. Φιλιππίδης.	»
Σπ. Ξανθόπουλος.	»	» Σ. Γ. Σκυλίτζης.	»
Μιχαήλ Ν. Παπαδάκης.	»	» Ἡλίας Γεωργιάδης.	»
Νεοκλῆς Καραντινός.	2	» Α. Κ. Γαγκός.	»
Γ. Σ. Γεωργιάδης.	1	» Ν. Κ. Γερσιμίδης.	»
Δ. Κλήρας Ἰατρός.	»	» Ἀθαν. Ματάλας Γραμ. Προξεν.	»
Ι. Α. Πηλάδης.	»	» Β. Σιμεώνοβιτς.	»
Ἀδελφοὶ Θ. Σωσίδη.	»	» Α. Lapière.	»
Ε. Δ. Γαβράς.	»	» Et. Katinakis.	»
Ν. Διονυσιάδης.	»	» Ἰωάννης Βιθυνός.	»
Κ. Καραβελόπουλος.	2	» Φ. Ι. Σπλαχᾶς.	»
Κ. Σεϊμήρης.	2	» Α. Σαλαχᾶς.	»
Μ. Ξανθόπουλος.	1	» Ι. Δαλέζιος.	»
Γ. Σεβαστόπουλος.	»	» Μ. Σικωτάκης.	»
Γ. Σταματόπουλος.	»	» Σ. Βόλγος.	»
Ἀδελφοὶ Δεπάστα.	»	» Ζανῆς Δράκος.	»
Ν. Φωτιάδης.	2	» Παναγ. Γεωργιάδης.	»
Κλεάνθης Καλλιάνης.	1	» Ν. Δεστουνιανός.	»
Νικόλ. Τσερλέντης.	»	» Ν. Διονυσιάδης.	»
Δημήτρ. Μεζίμης.	»	» Γ. Γῶζος Ἰατρός.	»
Κηλαϊδίτης Σταύρου.	»	» Ἐπ. Ῥαπτόπουλος.	»
Δημήτρ. Ἰωαννίδης.	»	» Π. Κ. Ψιακῆς.	»
Κ. Πανώριος.	»	» Ἰωάννης Π. Βλαστός.	»
Μ. Ρούσσιας.	»	» Ἰωάννης Ἀποστολίδης.	»
Θεόδ. Τσικαλιώτης.	»	» Ἀβραάμ Μαλλιάρης.	»
Ν. Ι. Πασπαλῆς.	»	» Βασίλειος Τάζης.	»
Γ. Μ. Κλιντηρόπουλος.	»	» Κ. Γ. Σιαγκούνης.	»
Ἰωάννης Μ. Ῥαπτάρης.	»	» Ι. Γ. Μωνωλέλης.	»
Γ. Ν. Λιβάνης.	»	» Π. Μανωλέλης.	»
Στέφανος Τσικαλιώτης.	»	» Ἐμμ. Φάχρης.	»
Λύσανδρος Συρίγος	»	» Φιλοποίμην Δημητρακόπουλος.	»
Α. Κωνσταντινίδης	»	» Μιχ. Παπαλαμπρινούδης	2
Γεώργ. Ε. Κυριακοῦ.	»	» Π. Π. Σεκιάρης.	1

Δ. Α. Μυρογορδάτος.	4	Ι. Καρχιπάνος.	4
Ἀγέλατος Βούρος.	2	Κων. Θεοδορίδης.	»
Στέφανος Ράλλης.	2	Μιχ. Παπαλαμπρινούδης	2
Σ. Μ. Μυρογορδάτος	4	Ἀλέξανδρος Μαυροειδής.	4
Ἄνδρ. Συγγρός.	5	Τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ κοινὸν τοῦ	
Ἄντ. Βλαστός.	5	Π. Τάφου.	3
Παῦλος Λουτράρης.	2	Ἐ. Ρωμανίδης.	4
Ἀποστ. Πουτῆς.	2	Ἀνθιμος Λέσβιος Ταμίης τοῦ	
Δ. Ε. Μαυρουλάκης.	2	Κ. τοῦ Π. Τάφου.	»
Ν. Βλέσσας.	4	Σεραφεῖμ Σκευοφύλαξ τοῦ	
Σ. Κατινάκης.	»	ναοῦ τοῦ Π. Τάφου.	»
Ν. Δ. Ψικκῆς.	»	ΔΗΜΝΟΥ.	
Κ. Ι. Σπάρταλης.	»	Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης	
Δ. Κριτόπουλος.	»	Λήμνου Ἰωακείμ.	2
Γ. Καλλίγρης.	»	Σ. Βουλγαρίτζας.	4
Π. Σ. Μυρογορδάτος.	»	Γεώρ. Δημητριάδης.	»
Α. Μελώδης.	»	Π. Ἀρμένης Ἰατρός.	»
Ν. Γ. Πασπάτης.	»	Β. Ἰωάννου Βαλισσαρίδης.	»
Ναπολέον Σερούτος	»	Α. Γαρούφαλος.	»
Ἰωάννης Γεωργαντόπουλος.	2	Ἰωάννης Γεωργιάδης.	»
Πλατ. Ρώτας.	2	Παναγ. Λασχαρίδης	»
Ἰωάννης Κρικωτζός.	4	Νικόλ. Ἐλευθεριάδης	»
Ξενοφῶν Ζωγράφος.	»	Κων. Χριστοδούλου.	»
Μ. Φίτσιος (Νιχάτ.)	»	Τριαντ. Δημητρίου	»
Θ. Δ. Γενιδουνιάς.	»	Carlo J. Cecchi	»
Κ. Καρχαεοδωρῆς.	»	Σταμάτ. Ράλλης.	»
Δ. Δ. Ὁρλώφ.	»	Νικόλ. Ι. Γαρουφάλου.	»
Γεώργιος Ζαρίφης.	5	Ν. Συναδινός.	»
Χριστ. Ζωγράφος.	3	Π. Ἰωαννίδης.	»
Σ. Νικολαΐδης. ἐκ Λαμναθείας.	2	Κ. Α. Ταμβάκης.	»
Μελόδιος Ἱερομόναχος.	4	Εὐάγγελ. Ἐμμανουήλ Ἰατρός.	»
Ἰωακείμ Κοκκώδης.	»	Κ. Χ. Μυροδῆ.	»
Βουαῖος Κεθαινόπουλος.	»	Ἀθανάσιος Δ. Παναγιωταράς.	»
Ἰωακῆς Μ. Κρίκης.	»	Νικόλ. Χατζῆ Καλογιάννης.	»
Κωνσταντ. Βασιλειάδης.	»	Ἀθαν. Ι. Γαρουφάλου.	»
Ἀνδρέας Νικολαΐδης	»	Νικόλ. Ἐμμανουήλ.	»
Στέφανος Τσιράς.	»	Ν. Σταματίου.	»
Εὐδοκίμιος Μαργελλῆς.	2	Ἰωάννης Β. Λαμπέρης	»
Σ. Ἀρχιμανδρίτης Νεῖλος.	4	προξ. πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος.	»
Θεμιστ. Γριμάλλης.	10		

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ.

Κωνστ. Κλέων Ῥόκκος. Σωμ. 4
 Χ. Π. Μεταξᾶς. »
 Εὐστ. Γ. Γραγοῦδας Λέσβιος. »
 Χ. Μιχαήλ Χ. Ἰωάννου. »
 Ἀναστάσιος Μ. Ἠπειρώτης »
 ἐκ Μπάγκας τοῦ Ζαγορίου. »
 Ἀλέξιος Π. Καλαμαράς ἐξ »
 Ἀλαγονίας, ἱατροχειρουργός. »
 Χατζηδάκης Δημητριάδης. »
 Π. Ζαχαριάδης ἱατρός. »
 Εὐάγγελος Δημητρίου φαρ- »
 μακοποιός. »
 Χριστόδουλος Δασκαλάκης »
 ἱατρός. »
 Ἀριστοτέλης Παναγιωτό- »
 πούλος Μάγνης.

ΜΑΡΜΑΡΩΝ.

Ἀπόστολος Ν. Τζαγκούνης.

ΜΕΡΣΙΝΗΣ ΣΥΡΙΑΣ.

Ἰωαν. Βάθης.
 Ἰωάν. Ἀθανάσιος.
 Κωνστ. Μυρομαάτης.
 Κ. Θεοδοσιάδης.
 Δ. Κοκκάκης.
 Θεοφάνης Λουίζου.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.

Ἀθανάσιος Τριγώνης δικη- »
 γόρος. »
 Ζ. Π. Βάλβης δικηγόρ. »
 Γ. Χ. Ἀρτης δικηγόρος. »
 Κωνστ. Βλάχος Εἰσηνοδίκης. »
 Παναγ. Ν. Χαλικιόπουλος »
 Γραμμ. Εἰσαγ. »
 Ἀχιλλεὺς Ἀγαθόνικος Ἀντισ- »
 αγγελεύς. »
 Γ. Μίσσιος Ὑπογραμμ. »
 Σ. Μανολάτος δικηγόρος »
 Ματθαῖος Τριανταφυλλίδης »
 Ὑπογραμμ. »

Ἀναστ. Παπαφράγκος

Ὑπογραμμ. Σωμ. 4
 Ἰωαν. Πλατύκας Συμβολαι- »
 ογράφος. »
 Ἰω. Ζαφειρόπουλος Εἰσαγγ. »
 Εὐαγγέλης Ι. Δεδούσης »
 Ὑπογραμμ. »
 Νικολ. Ψωμάκης Γραμ. »
 Πρωτοδικεῖου. »
 Ἀθανάσιος Δηριάδης Πρωτο- »
 δίκης. »
 Ἀναστάσιος Κ. Γιαννόπουλος »
 δικηγόρος. »
 Ἐπαμ. Ἀμβροσιάδης Πρωτο- »
 δίκης. »

ΝΑΖΑΙ.

Μ. Δ. Σερεμέ. »
 Χ. Ἐλευθέριος Κ. Χαρα- »
 λάμπου. »
 Στυλιανὸς Ἀκάσογλου. »
 Ὀνούφριος Ἡλιάδης. »
 Κωνστ. Ἀφαλκῶν. »
 Ζαχαρίας Κωνσταντίνου. »
 Μιλτ. Ξενοδάκης. »
 Ἀθανάσιος Χ. Δήμος. »

ΠΑΪΝΤΗΡΙΟΥ.

Παναγιώτης Κωνσταντίνου. »
 Πακαλάκης. »
 Ἀριεΐδης Δαμπρόπουλος. »
 Ἰωάννης Κ. Γκίκας. »
 Ἀναστάσιος Δ. Φραγγιάδης. »
 Χαράλαμπος Ἀρχιψάλτης. »
 Θεοχάρης Ἀθανασιάδης. »
 Παναγιώτης Πισάνος. »
 Χ. Εὐθύμιος Ἀγγελῆς. »

ΠΡΕΒΕΖΗΣ.

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπο- »
 λίτης Ἀρτης Κύριος Σεραφεῖμ. »
 Ὁ τοῦ Ἀρτης Ἐπίτροπος »
 Πρωτοσύγγελος. »

Χ. Φραγκοῦδης Ὑποπρόξενος.	1	ποιός.	Σωμ.	4
Π. Κονεμένος.	»	Χρῆστος Λιάπης.	»	»
Ἀθανάσιος Ἀθανασιάδης.	2	Ἰωάννης Χρυσόπουλος.	»	»
Δ. Γενοβελῆς ταγμ. τῆς Χω-	»	Ἰωάννης Σφέτης.	»	»
ροφυλακῆς.	1	ΣΕΤ ΔΗΚΙΟΥ.	»	»
Ἰωάννης Δ. Παρονάμης.	»	Α. Π. Χατζῆκος.	»	»
Παναγιώτης Χ. Μαμμώτης.	»	Ἰωσήφ Σκευοφύλαξ.	»	»
Κ. Κόμνος.	»	Στ. Μεταξᾶς δε-Βούκος.	»	»
Δημήτριος Ῥαζῆς.	»	Ν. Καρκαώστας.	»	»
Βασίλειος Μπακοτάτζης.	»	Σωτήριος Γκαράνης.	»	»
Πέτρος Σκέφερις.	»	Ἰω. Μαλαματίνης.	»	»
Σπυρίδων Κονεμένος.	»	Ν. Λεοντζίνος.	»	»
Γεώργιος Ζ. Τζατέρης.	»	Π. Σωτηρόπουλος.	»	»
Περικλῆς Λουρόπουλος.	»	Θ. Χανιώτης.	»	»
Δημήτριος Χ. Σκέφερις.	»	Ἀρχιμανδρίτης Παΐσιος.	»	»
ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΟΣ.		ΣΕΛΕΝΤΗ.		
Δ. Π. Δ. Αὐγερινός.	»	Γεώργιος Κ. Χ. Δημήτριου.	»	»
Ἀναγ. Σακελλιδῶν.	»	ΣΕΡΡΩΝ.		
Μαρούτζης.	»	Ὁ Σ. Μητροπολίτης ἡ (ἐπί-	»	»
Α. Α. Πετροκόκκινος.	»	σκοπος) Σερρῶν Μελέτιος	»	»
Παναγιώτης Πολ. Τζέντζος.	»	Γ. Λαγκαδᾶς ὑποπρόξενος.	2	»
Πέτρος Ὑψηλάντης.	»	Δ. Ι. Χαρίσης.	1	»
Στυλιανός Γ. Εὐγενείου.	»	Ἰω. Βαλλίδης, διεσμ. τοῦ	»	»
ΠΥΡΓΟΥ.		ἐλ. ὑποπροξενείου.	»	»
Π. Βενιζέλος Ὑποπρόξενος.	»	Γ. Δ. Ροῦμελης.	»	»
τῆς Ἑλλάδος.	3	Αντ. Πούλιος Ἰωάννου.	»	»
Παναγιώτης Μ. Σάγκας.	»	Νεόφυτος Σταματόπουλος.	»	»
Ἰατρός.	1	ἱεροδιάκονος ἐξ Ἀργους.	»	»
Ζ. Ν. Κεσσανλῆς.	»	Ἰωάν. Κοσμᾶς.	»	»
Α. Δημητρακόπουλος.	»	Σπυρίδων Νανού.	»	»
Κ. Δ. Κυπαρίσσης.	»	Ἀντώνιος Παρίση Ἀγαπίου.	»	»
Σωκράτης Γ. Ἰωαννίδης.	»	Κωνσταντῖνος Στεργίου Κκ-	»	»
Γρηγόριος Α. Μηλιδώνης.	»	ραγωνίδης.	»	»
Α. Κόκκινος.	»	Δημοσθ. Βουγιουκλῆς.	»	»
Δ. Σαράντης.	»	Δημ. Ἀγγελῆ.	»	»
Α. Γεωργίου.	»	Ἀναστάσιος Κ. Κοντός.	»	»
Μιχαήλ Ν. Νομικός.	»	Ἀθανάσιος Γεωργιάδης.	»	»
Ἰωάννης Κώστα.	3	Ἰωάν. Δ. Βολονάκης.	»	»
Δ. Νικολαΐδης.	1	Ἰωαν. Παπαμυρτίδης.	»	»
Δ. Ν. Γιαννούλας φαρμακο-	»	Ν. Ἰωαννίδης.	»	»

Ἀδάμης Κ. Γερμάνης. Σωμ.	4	Κ. Θάλης.	Σωμ.	1
Χ. Δημήτριος Ἰωάννου.	»	Ν. Κουτζαλέζης.	»	»
Θωμάς Κ. Σάσου.	»	Κωνστ. Ἀνδρουλάκης.	»	»
Σίμος Χαλικιεύς.	»	Φ. Πολύδωρος Κυβετός.	2	»
Στέριος Χαριζάκης.	»	Ἰωάννης Θεοδοσιάδης.	1	»
Νικόλ. Κωνσταντίνου.	»	Παντελῆς Κήττας.	»	»
Γ. Κ. Χατζῆ Ἐμμανουήλ.	»	Δ. Γ. Βουγιούκας (διὰ τὴν	»	»
Εὐαγγέλης Χ. Διαμαντίδης.	»	σχολὴν Βατούσης τῆς	»	»
Κωνσταντῖνος Πηπᾶς.	»	Λέσβου).	»	»
Ζήσης Οἰκονομίδης.	»	Δημ. Γ. Βουγιούκας.	»	»
Ἡ κοινότης Σερρῶν διὰ Δ.	»	Ἰάκωβος Ἱερομόναχος Ἀγ.	»	»
Φωκᾶ.	»	Ἰωάννου.	»	»
Κωνσταντῖνος Σλάτικος.	»	Δ. Ι. Βαρδαξόγλου Λέσβιος.	»	»
Ἀνδρέας Ἀναστασίου.	»	Ἀπόλλων Βαλασάκης Λέσβιος.	»	»
Δημήτριος Ι. Χατζῆ Δήμου.	»	Σ. Μιλλιδάκης.	»	»
Ἀδάμ Χ. Λαζάρου.	»	Ἀλέξανδρος Κ. Καπτανάκης.	»	»
Ἰωάννης Δημητριάδης.	»	Δημήτριος Πιττακῆς ἱατρός.	»	»
Ἀγγελος Μαῦρος.	»	ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ.		
Γεώργιος Π. Τσιγκός.	»	Π. Α. Λουτράρης.	Σωμ.	5
Α. Βαλουγιάννης.	»	Α. Πατρώνης.	»	1
Α. Κοντός.	2	Χ. Π. Σεράσης.	»	»
Κ. Καλούδης.	1	Γ. Χ. Ἐλευθεριάδης.	»	»
Γ. Ν. Βιζούκας.	»	Π. Δομνηνός.	»	»
Ι. Θεοδωρίδης.	»	Ἐπαμ. Κ. Παλαμίδης.	2	»
ΣΜΥΡΝΗΣ.		Γρηγόριος Καρπόζηλος.	1	»
Κωνσταντῖνος Θ. Τερζῆς ἱερο-	»	Π. Δ. Ψωριάδης.	»	»
διάκονος Μητροπόλεως Βη-	»	Θ. Σπαθάρης.	»	»
ρυττοῦ.	»	Ἀνδ. Τριανταφυλλίδης.	»	»
Ἀθανάσιος Ζαχαρίου.	5	Ν. Νομικός.	2	»
Χαμδῆ Β. Μουρτίης.	1	Ι. Καπάνης.	1	»
Ἰωάννης Κορωνάτος μουσικός.	»	Ἐλευθέριος Μιχαηλίδης.	»	»
Π. Δ. Χριστοδούλου.	»	Τ. Τριανταφυλλίδης.	»	»
Γ. Κ. Ὑπερίδης.	»	Ι. Παραγύρης.	»	»
Λαδᾶς καὶ Μητρόπουλος.	2	Γ. Καρβωνίδης.	»	»
Σιμιτόπουλος.	1	Π. Κακουλίδης.	»	»
Βέλιοςβιτς.	»	Γεώργιος Κανδύλας.	»	»
Σεραφεῖμ Πιττακός.	»	Ἰωάννης Χ. Παρασκευάς.	»	»
Μητσοτάκης.	»	Π. Δ. Τεζοπηγίδης.	»	»
Ν. Οἰκονομίδης.	»	Ἐμμ. Λαγωγιάνης.	»	»
Ἀριστομ. Ἀάσκης.	»	Χ. Δ. Πατρόπουλος.	»	»

Ἀπόστ. Π. Ψαυσιδης. Σωμ.	4	ΧΙΟΥ.	
Ἀναστάσιος Κυτρίδης.	»	Ὁ Σ. Μητροπολίτης Χίου	
Γ. Σεισιγόπουλος.	»	Γρηγόριος. Σωμ.	4
Γ. Ζαϊφίδης.	»	Γ. Σουρίας.	»
Δ. Κασφάκης.	»	Κ. Σκαρμυγκᾶς.	»
Π. Π. Αὐγερινός.	»	Κωνσταντῖνος Θ. Γάλλης.	»
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.		(Ὀδυσσόν).	»
Μιχαήλ Ἰωάννου.	»	Κ. Π. Πρώτος.	»
Μιχαήλ Τζιαλιέ ὀγλού.	»	Χρῆστος Ἰωσήφ Ἰακώβου.	»
Π. Χ. Μ. Τουρτόγλους.	»	Γ. Δ. Πάντζαρης.	»
Π. Φαντεττούτου.	»	Γ. Βαρβιέρης ἱατρός.	»
Γρηγόριος Γ. Κράλογλους.	»	Γεώργιος Κελάς.	»
Κ. Ἰωάννου Τουρτόγλου.	»	Κωνσταντῖνος Μποτζάνης.	»
Στέφανος Βασιλειάδης.	»	Εὐστράτιος Κοσσένας.	»
Χ. Σταῦρος Χ. Τουρτόγλου.	»	Εὐάγγελος Παππαναστασίου.	»
Παντολέων Κυρίπογλους.	»	Ἀργύριος Καράβας.	»
Γεωρ. Ν. Φαρμακοπώλης.	»	Κωνσταντῖνος Τ. Πρώτος.	»
Β. Κυριακός.	»	Λεωνίδας Φιλαρετόπουλος.	»
ΦΩΚΙΑΣ (ΝΕΑΣ).		Ἀπόστολος Δ. Παπᾶς.	»
Κωνσταντ. Γλαράκης.	»	Ἰωάννης Μ. Συριώτης.	»
Γεωρ. Ζαήμης.	»	Δημήτριος Φκιαρογιαννίδης.	»
Κυριακός Μάρκου.	»	Νικόλ. Σ. Ζερβούδης.	»
Ἰωάννης Ν. Παππακώστας	»	Στέφανος Γ. Ζερβούδης.	»
Μακεδών.	»	Ἰατρός Δρακόπουλος.	»
Παῦλος Νικολάου.	»	Γ. Δ. Κοκκάλης.	»
Παναγιώτης Διαμαντίδης.	»	Ν. Α. Κουμπροῦτζας.	»
Παναγιώτης Βασιλείου.	»	Γεώργιος Στρυγγός.	»
Σύλβεστρος Μοναχός Ἰβ.	»	Α. Δ. Ψιακῆς.	»
ἐκ Ν. Φωκῶν.	»	Ι. Δ. Πετροκόκκινος.	»
Πέτρος Χριστοδ. Τσωλοίχης	»	Ν. Π. Πετροκόκκινος.	»
Ἰησιώτης.	»	Π. Ἀμκράς.	»
Νικόλαος Σ. Νταλάτια.	»	Γρηγόριος Φωτεινός.	»
Δημήτριος Ἐλευθερίου.	»	Ν. Α. Κοκκάλης.	»

SISMANOGLIO

SISMANOGLIO
MICARO

